అరు.—ముప్పత్తామ్పాట్టు. (తెళితాక) పురిన్దు-పిన్నై ఒన్ఱైయుమ్ పారా మల్ తిరుమ్బి. "తణ్డుళాయార్" ఎన్ఱుత్తైప్పత్తియ (తాయారెన్ఱి అతు). ౩౦.

మూ.—పురి యొరుకై పత్తి యోర్ పొన్నాళియేన్ది
యరియురువు మాళురువుమాకి—ఎరియురువ
వణ్ణత్తాన్ మార్పిడన్ద మాలడియేయల్లాల్, మత్తు
ఎణ్ణత్తా నామో విమై. ౩౧.

అర్థము.—పురి - శఙ్ఖమును, ఒరుకై - ఒక (హ స్తమునందు, పత్తి - పట్టి, ఒరుకై - ఇంకొక హస్తమునందు, ఓర్ - అద్వితీయమైన, పొన్ - అందమైన, ఆళి - చక్రమును, ఏన్ది - ధరించి, అరియురువుమ్-సింహరూపమును, ఆళురువుమాకి-మనుష్య రూపము నెత్తి (నరసింహావతారమై), ఎరి - అగ్నియొక్క, ఉరువమ్ - ఆకారమువంటి, వణ్ణత్తాన్ - శరీరముగల హిరణ్యాసురునియొక్క, మార్పు - వక్షస్థలమును, ఇడన్ద - చీల్చిన, మాల్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, అడియల్లాల్ - తిరువడికళు తప్ప, ఇమై - క్షణమును, మత్తు - వేఱ్ విషయమును, ఎణ్ణత్తానామో? - తలంప వచ్చునా ?. ౩౧.

వ్యా.—అవ.—ముప్పత్తోరామ్పాట్టు.(పురియిత్యాది)అవనుడైయ వాంశ్రితపారతన్త్ర్యత్తై యనుసన్ధిత్తాల్ వేఱేయొన్ఱై ఒరుశణ్ముమ్ పేతను సన్ధిక్కలామో వెన్గిఱార్.

(పురియిత్యాది) వలమ్బురియిల్, "వలమ్" ఎన్గిఱ విడత్తైక్కత్తైత్తు క్కడకికఱతు. (అరియిత్యాది) ఆయుధఙ్గళై యొళియవు మిరణ్డు వడివాలుమ్ పార్ప్పే నెన్ఱు వేణ్డిక్కొణ్డపడియాలే నరత్వసింహత్వఙ్గళై యొరు వడివాకక్కొణ్డాన్. (ఎరియిత్యాది) అనభిభవనీయనాన హిరణ్యానుడైయ మార్వైప్పిళన్ద. (మాలిత్యాది) ఇమైకొట్టిపిళికుమ్బోతు వేఱొన్ఱై యెణ్ణలామో. అన్ఱిక్కే, నెఞ్జైయనాదరిత్తు వేఱొన్ఱైయెణ్ణప్పోమో. ఇమై-పాట్ ఎన్ఱుమామ్.

అవ.—ఇవ్విషయత్తై యొరు తుణకాలమ్ విట్టిరుక్కైక్కు సాహసికమెన్గిఱార్.

(పురియిత్యాది) హిరణ్యస్తమ్భ విఱుకిఅవనై విలకిక్కావాఱ్పోలే. (పొన్నాళియెన్ద) హిరణ్యన్ తిరుపుకిరుక్కైయాయ్ప్పోనాన్, తిరువాళియుడైకుక్కుప్పిడిత్త విత్తనై. (అరియిత్యాది) విచారియాదినడక్కప్పన్నినామే ఇరణ్డువడివై యుఙ్గొణ్డు తోన్ఱినపడి. (ఎరియురువవణ్ణత్తాన్) అణుకవొణ్ణాతపడి అనభిభవనీయనాయిరున్దపడి. (మాల్) కార్యప్పాట్టాలన్ఱియే పిళ్ళైపక్కల్ వ్యామోహత్తాలే కీణ్డాన్. (ఇమై) పారెన్నువమామ్.

అరు.—ముప్పత్తోరామ్పాట్టు. (పురి) ఇరణ్డువడివాలుమ్ - కేవలసింహత్తాలుమ్, కేవలమనుష్యనాలుమ్. ఇమైక్కొట్టుతల్, పార్త్తల్.

మేలుక్కవతారికైయరుళిచ్చెయ్కిఱార్. (ఇవ్విషయత్తైయిత్యాది). (పన్ని) హిరణ్యస్తమ్భలే పోకిల్ శక్తై, పన్ని-వాఙ్గియెన్నపడి. ౩౧.

మూ.—ఇమైయాత కణ్ణా లిరు ళకల నోక్కి
యమైయా ప్పొఱి పులన్గ ళైన్దుమ్—నమైయామల్
ఆక త్తణై ప్పా రణైవరే, ఆయిరవాయ్
నాక త్తణైయాన్ నకర్. ౩౨.

అర్థము.—ఇమైయాత - సంకోచములేని, కణ్ణాల్ - నేత్రముచేత, ఇరుళ్ - అన్ధకారము, అకల - పోవునట్లు, నోక్కి - కటాక్షించి, అమైయా - అణగని, పొఱివులమ్ - ఇన్ద్రియములై దింటిని, పులన్గళైన్దుమ్ - అందువలన బుట్టినజ్ఞానములైదింటిని, నమైయామల్ - ఉపద్రవముచేయకుండునటుల, అకత్తు - హృదయమందు, అణైప్పార్ - (వానిని) చేర్చుదురు. ఆయిరవాయ్ - వేయివదనములుగల, నాకత్తణైయాన్ - ఆదిశేషుండు పడకగాఁగల సర్వేశ్వరునియొక్క, నకర్ - పట్టణమును, అణైవర్ - చేరుదురు. ౩౨.

వ్యా.—అవ.—ముప్పత్తిరణ్డామ్పాట్టు. (ఇమైయాతవిత్యాది) అవన్ మేల్విళ విలక్కాతార్కుక్కు ఇన్ద్రియజయమ్ పణ్ణ శక్తరన్నాకిలుమ్ కిట్టలామెన్గిఱార్.

(ఇమైయాతకణ్ణాల్) ,,కణ్" ఎన్ఱుమ్, ,, ఉట్కణ్ " ఎన్ఱుమ్ శొల్లక్కడవతు; అతిల్ ఉట్కణ్ణాలే. ,,మనసాతువిశుద్ధేన" ఎన్నుమ్పడి. (ఇరుళకలనోక్కి) అజ్ఞానాన్ధకారమ్ పోమ్పడియాకనోక్కి. (అమైయా విత్యాది) అమైక్కప్పోకాత విన్ది ర్యాజ్ఞశైన్దుమ్. (నమైయామల్) జయి యాతిరుక్కచ్చెయ్తే. (ఆకత్తణైప్పార్) అవన్మేల్ విఴ విలకాతవర్ కళనైవరుమ్. (అణైవర్ ఆయిరవాయ్ నాకత్తణైయానకర్) ఎన్గిఱ విత్తాల్-ఒరువనే యెల్లావడిమైకళుమ్ శెయ్యవేణు మెన్నుమిడముమ్, ఎల్లామ్ ఈశ్వరనుక్కు భోగ్యవస్తుక్కళెన్ను మిడముమ్, ఒరుదేశవిశే షముణ్డెన్నుమిడముమ్, అద్దేశమే పాశ్యమెన్ను మిడముమ్ శొల్లుకిఱతు.

అవ.—సర్వేశ్వరనుడైయ పరమపదమ్ ఆశ్రయియాతార్క్కు క్కిడైక్కుమో, ఆశ్రయిత్తార్ పేఱ విరకుణ్డో; రుచిమాత్ర ముడైయార్ అవనాలే పెఱుమిత్తనైయెన్ఱుమ్, అవనల్లతిల్లైయెన్ఱుమ్.

(ఇమైయాతకణ్) నెఞ్జెన్ను ముట్కణ్. తిరువాశలైనీక్కి యవ నైయుమ్ తనైన్నయుముళ్ళపడియఱికై. (అమైయా) తిరియవిడువిక్క వొణ్ణాతపాటియైన్దుమ్. (నమైయామల్) నియమియామల్. (ఆకత్తణై ప్పార్) *మూలై యడియెన్నుతల్; అవన్మేల్ విఴానిన్ఱాల్ †ఇఱాయామ లెన్నుతల్. (నాకత్తణై) పర్యఙ్కవిద్యై. ౩౨.

అరు.—ముప్పత్తిరణ్డాన్పాట్టు. (ఇమైయాత) ,, తెళితాక " ఎన్గిఱపాట్టిలే, ,, శెన్నితీఇ" ఎన్ఱు-ఇన్ద్రియ జయత్తైచ్చొన్నార్; ఇప్పాట్టిల్ అతిల్లావిట్టాలు మెగ్గి ఱార్ (అవన్మేల్ విఴవిత్యాది). ఆకమ్ - మనస్సు.

అభిశిష్టపూర్వకమాక మేలుక్కవతారిక్కై యరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (సర్వేశ్వరను డైయ విత్యాది). ఆశ్రయియాతార్ - సంసారికళ్. ఆశ్రయిత్తార్ - ఉపాసకర్. రుచియుడైయార్-ప్రపన్నర్.

---

* మూలై యడి - యథేచ్ఛావిహారము,

† ఇఱాయామల్ - వెనుకతీయక.

"అణ్ణైవరే" ఎన్తతుపిరినిత్తైయాయ్ - అణ్ణైయార్ ఎన్డాయ్, ఆకత్తై - స్త్రీకళ్ దేహత్తై యణ్ణైత్తునూఱ్ఱై యడియేతిరియుమ్ సంసారికళ్ పరమపదత్తై క్కిట్టారెన్నుతల్. అన్ఱియే, "అణ్ణైవరే" ఎన్నతు తేసీణ్ణామాయ్ - ఇన్ద్రియజయమ్ పణ్ణావిట్టాలు మవన్నై హృదయత్తిలే వైక్కుమవర్కళ్ పరమపదత్తై క్కిట్టువ రెన్నుతల్. ౩౨.

మూ.—నకర మరుళ్ పురిన్దు నాన్ముకఱ్కు, పూమేల్
పకర మఱ్ఱై పయన్ద పణ్బన్—పెయరినైయే
పున్దియాల్ శిన్దియాతోతి యురు వెణ్ణుమ్
అన్దియా లామ్ పయ నఙ్గెన్. ౩౩.

అర్థము.—పూమేల్ - (నాభీకమల) పుష్పముమీఁద, నాన్ముకఱ్కు - చతుర్ముఖబ్రహ్మకు, నకరమ్ - వాసస్థలమును, అరుళ్ పురిన్దు - కృపజేసి, పకర - (ఇతరులకు) ఉపదేశించునటుల, మఱ్ఱై - వేదమును, పయన్ద - ఉపకరించిన, పణ్బన్ - మంచిగుణములుగలవానియొక్క, పెయరినై - తిరునామమును, పున్దియాల్ - బుద్ధిచేత, శిన్దియాతు - ధ్యానింపక, ఓతి - జపముచేసి, ఉరువెణ్ణుమ్ - లెక్కపెట్టెదు, అన్దియాల్ - సన్ధ్యావన్దనకర్మచేత, అఙ్గు అక్కడ, ఆమ్ - కలిగెడు, పయన్ - ప్రయోజనము, ఎన్? ఏది?. ౩౩.

వ్యా.—అవ.—ముప్పత్తుమూన్ఱామ్పాట్టు. (నకరన్) సర్వేశ్వరనై నెఞ్జాలే ఆదరియాతే పణ్ణుకిఱ కర్తవ్యతన్త్రత్తాల్ ఎన్నప్రయోజన ముణ్డెన్గిఱార్.

(నాన్ముకఱ్కు పూమేల్ - నకరమరుళ్ పురిన్దు) (పకర విత్యాది) పిఱర్క్కు ఓతువిక్కవల్లబ్రహ్మావై ఓతువిత్త సీర్మైయైయుడైయవనుడైయ. శెల్వప్పిళ్ళైయై త్తేవెక్కు ఓతువిక్కుమాప్పోలే. (పెయరినైయేపున్దియాల్ శిన్దియాతు) అవనుడైయ తిరునామఙ్గళైయే నెఞ్జాల్ నినైయాతు. (ఓతియిత్యాది) అల్లాతవర్ణ్ణై రోతిచ్చెన్ఱు అప్పురువైయెణ్ణుమ్ సన్ధ్యావన్దనాదికళాల్ ఎన్న ప్రయోజనముణ్డు. ఎమ్పెరుమానుక్కడలల్లాత కేవలస్నైకృతి వ్యర్థమ్.

(నకరమిత్యాది) తిరునాభికమలత్తై *కలవిరుక్కైయాక ప్రసాదిత్తార్. బ్రహ్మావుక్కు జన్మదేశత్తైయే కొడుత్తార్; అన్తరఙ్గర్కుక్ కిట్టమాళిగై శమైక్కుమాప్పోలే. (పకరపిత్యాది) అన్దవేణ్డప్పాట్టుక్కు మేలే నాట్టారై ఓతువిక్కైక్కు వేదత్తై కొడుత్తార్. (పణ్బర్) అన్నైత్తు మఱైకళ్ వోణ్డామై. (పెయరిత్యాద) స్వాభావికసమ్బన్ధత్తై యనుసన్ధిత్తు అవనై ఉకప్పియాతే. (అమ్పయనఙ్గళ్) ఎమ్బెరుమానైయకలుక్కైయే ఫలిత్తు విడువతు.

(పెయరినైయే) అవన్ గుణఙ్గళుక్కు వాచకమాన తిరునామమ్. (ఓతియిత్యాది) అహృదయమాక ప్పణ్ణుమ్ ఆయాసరూపమాన కర్మత్తై ప్పణ్ణువతే. 33.

అరు.—ముప్పత్తుమూన్ఱామ్పాట్టు. (నకర్) వేణ్డప్పాడు - మేన్మైయాయ్, అత్తాలే - కిట్టక్కైక్కుమ్పడియాన అతిశయమ్. 33.

మూ.—ఎన్నొన్రువర్ మెయ్యెన్బ రేఴులకుణ్ణు, ఆలిలైయిల్
మున్నొరువనాయ ముకిల్ వణ్ణా—నిన్నురుకి
ప్పేయ్త్తాయ్ములైతన్దాళ్ పేర్న్దిలళాల్, పేరమర్క్కణ్
ఆయ్త్తాయ్ ములై తన్దవాఱు. 3౪.

అర్థము.—ఏఴులకు-ఏడులోకములను, ఉణ్డు - ఆరగించి, ఆలిలైయిల్ - వటపత్రమునందు, మున్ - ఆదికాలమందు, ఒరువనాయ - అద్వితీయుఁడైయున్న, ముకిల్ - మేఘమువంటి, వణ్ణా! - శరీరముగలవాఁడా!, ములైతన్దాళ్ - స్తనమునిచ్చిన, పేయ్త్తాయ్ - తల్లివలెవచ్చినపూతన, పేర్న్దిలళ్ - కదలనిష్టిముఁగాఁయెను. పేర్ - గొప్ప, అమర్క్కణ్ - యుద్ధభూమియందు, ఆయ్త్తాయ్ - గొల్లతల్లి (యశోద), నిన్ - నీవిషయమందు, ఉరుకి-ప్రీతిఁజేసి, ములైతన్దవాఱు - స్తనమిచ్చినప్రకారమును, ఒరువర్ - అద్వితీయులు (ఋషులు), మెయ్యెన్బర్ - నిజమనిపలుకుదురు. ఎన్? - అదియెట్లు?. 3౪.

వ్యా.—అవ.—ముప్పత్తునాలామ్పాట్టు. (ఎన్నొన్రువర్) ప్రళయత్తిల్ లోకత్తైయెల్లామ్ తన్ తిరువయిఱ్ఱిలే వైత్తు ఒరు †పవనాన ఆలిలై

* కలవిరుక్కై - సభామంటపము, † పవనాన - లేఁతదైన.

యిలే తనియేకణ్వాళరానిన్ఱ ఈశ్వరనుక్కు అఞ్జుకిఱ యశోదైప్పిరాట్టియు డైయ స్నేహముమ్ ఒరుస్నేహమే! ఎన్గిఱార్.

(ఎన్నొరువర్ మెయ్యన్బర్) ఇత్తై ఒరువర్ మెయ్యన్ను ప్పడియెజ్ఞ నేయెన్నవుమామ్. "ఎన్" ఎన్ఱు "ఎత్తిఱమ్!" ఎన్నుమ్బడియే శొల్లవుమామ్. (ఒరువర్ మెయ్యన్బర్) అఱిన్ద ఋషికళిలే శిలవర్, అర్థవాదశైఱాయిల్లై, ఇతు మెయ్యన్బర్. (పఴులకిత్యాది) పఴులకత్తై యుమ్ తిరువయిఱ్ఱిలేవైత్తు, ఆలిలైయిలే. (మున్) మున్బుతనియేయాయ్ శ్రమహరమాన వడివైయుడైయవనే. (పేయిత్యాది) పేయానతాయ్ ములైయైత్తన్దు, తిరుమేనియిల్ నిన్ఱుమ్ పేరాతే కిడక్కచ్చెయ్తే. (నిన్నరుకి-పేరమర్కణ్ ఆయ్త్తాయ్ములైతన్దవాఱు) ఉనక్కు నల్లవళాయ్, యశోదైప్పిరాట్టి, విషత్తుక్కు-అమృతమాక, ములైతన్దవాఱు - ఇతెన్న ఆశ్చర్యమ్.

అవ.—సోపాధికమాక వన్ఱియే స్వభావతపవ స్నేహిక్క మవళై నినైక్కిఱార్.

(ఎన్) ఎత్తిఱమ్. (ఒరువర్ మెయ్యన్బర్) విలక్షణర్ మెయ్యన్బర్. ఇత్తైఒరువర్ మెయ్యన్బతే! "ఎన్" ఎన్ఱపోతు-జగత్తిల్ నడై యాడువతొరు స్నేహమాకిలన్ఱో మెయ్యన్నలావతు. (పఴిత్యాది) నీశె య్యుమ్ శెయలుక్కు అడైవుణ్డాకిలిఱే ఉన్నైఆశ్రయిత్తార్ శెయ లుక్కు అడైవుణ్డావతు. (ఒరువనాయ) పరిహరిక్కత్తాయుమ్ తమప్పను మొరువరుమిల్లై. (ముకిల్ వణ్ణా) పరివర్ వేణ్డి యిరుక్కుమపడి. (నిన్నరుకి) ఉన్ గుణఙ్గళుక్కురుకి. (పేర్ నిలళాల్) అప్పణమ్ కిడక్కచ్చెయ్తే అప్పేయిన్ కైయిలకప్పట్టతడైయప్పడుత్తికొణ్డ్ నడైతన్దు, నఞ్జుక్కు ప్పరిహారమాక అమృత మానములైయై కొణ్డుత్తపడి. ౩౮.

(అన్బిఱ్) ఇల్ - అల్లామైయాయ్, తనక్కుప్పరివరిల్లైయోవెన్న; అరుళిచ్చె య్కిఱార్ (యశోదైప్పిరాట్టియిత్యాది.) ఇత్తనైప్రాతికూల్యముడైయ వుమక్కుక్కి ట్టప్పోమోవెన్న; అరుళిచ్చేయ్కిఱార్ (అవనుడైయవిత్యాది.) ౩౫.

మూ.—మురణై వలి తొలైతఱ్కుమెన్ఱే, మున్నమ్
తరణితనతాకత్తానే—ఇరణియనై
ప్పుణ్ణిరన్ద వళ్ళుకిరాఱ్పొన్నాழிక్కైయాల్, నీ
మణ్ణిరన్దుకొణ్డవకై. ౩౬.

అర్థము.—మున్నమ్ - మునుపే, తరణి - భూమిని, తనతాకత్తానే - తనదిగా నభిమానించియున్న, ఇరణియనై - హిరణ్యకశిపుని, పుణ్ణిరన్ద - పుండగునటులచీల్చిన, వళ్ - పదునుగల, ఉకిరాల్ - నఖములతో సమృద్ధమైన, పొన్ - అందమైన, ఆழி - చక్రనుగల, కైయాల్ - శ్రీహస్తముచేత, నీ - నీవు, మణ్ - భూమిని, ఇరన్దుకొణ్డ - యాచించిన, వకై - ప్రకారము, మురణై - చెడ్డ, వలి - బలమును (అహఙ్కార మమకారములను), తొలైతఱ్కు మెన్ఱే - పోగొట్టుటకుకదా. ౩౬.

వ్యా.—అవ.—ముప్పత్తాఱామ్పాట్టు. (మురణై) యశోదైప్పిరాట్టిస్నే హమిన్ఱియిలే యిరుకఱ్చెయ్తే అవళుడైయస్నేహముణ్డాక భావిత్తు చ్చొన్నవణ్ణమ్ కుఱైవాక కొళ్ళాతొழிయ వేణుమెన్ఱు నీరిరక్క వే ణుమో, తన్నుడైమైయై వేఱొరుత్తనతాక్కివన్ద ఇరక్కుమవనుక్కు.
(మున్నమిత్యాది)మున్బే,భూమియడైయత్తన్నతాకవభిమానిత్తిరున్ద హిరణ్యనై ప్పుణ్ పడుత్తిప్పిళన్ద వుకిరైయుడైత్తాయిరున్దుళ్ళ పొన్నాழி క్కైయాల్. (నీయిత్యాది) ప్రకారమ్. (మురణైవలితొలైతఱ్కుమె న్ఱే) సర్వేశ్వరనాయిరున్దుళ్ళ నమ్ముడైయ అర్థిత్వన్తోన్ఱ నిన్ఱసౌలభ్యత్తై కాణ నాట్టారుడైయ అహఙ్కారమమకారత్తాలే పిఱన్దతణ్మై నెకిழ మెన్ఱే నీయిప్పడిశెయ్తతు. (మున్నమ్ తరణితనతాకత్తానే) మున్నే భూమియడఙ్గలుమ్ తన్నతాకవభిమానిత్త మహాబలిపక్కలిలే యెన్న వుమామ్.

(మురణ్ణైయిత్యాది) యశోదైప్పిరాట్టిమైప్పోలే ఎఙ్గళైయురుకప్పణ్ణి. (మున్నమిత్యాది) తన్నతాక పుకక్కుమాకిల్ నామ్ ఇన్ఱుపెఱ్ఱోమాక వన్మైయాలో వెణ్ణిరన్దుకొణ్డవన్నై. ౩౬.

అరు.—ముప్పత్తాఱాంప్పాట్టు. “మణ్ణిరన్దుకొణ్డవన్నై - మురణ్ణైవలితో్నైతణ్ణాకమెన్ఱే” ఎన్ఱన్వయమ్. ప్రాతికూల్యత్తినుడైయ మిడుక్కైప్పోక్కుకైక్కాకవెన్ఱపడి.

ఇత్తైయవతారిక్కైయిలే యరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (యశోదైప్పిరాట్టియిత్యాది). ఎఙ్గళైయురుక్కలాపెన్ఱతు - కీర్త్తిఱ్పాట్టిలే అవనుడైయ చేష్టితఙ్గైక్కణ్డవళాక్కైయాలే ఎఙ్గళైయమురుక్కలామెన్నా నీ మణ్ణిరన్దుకొణ్డతు, నాఙ్గళ్ వన్నెఞ్జరాకైయాలే ఉరుకమాట్టోమెన్ఱపడి. ఇరక్కవేణ్డువానెన్నన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (తన్నతాకపుకక్కుమాకిలిత్యాది). ౩౬.

మూ.—వక్కైయఙు నుణ్ కేళ్వి వాయ్వార్కళ్, నాళుమ్
పుకైవిళక్కుమ్ పూమ్పునలుమేన్ది—తిశైతిశైయిల్
వేతియర్కళ్ శెన్ఱిఱైఞ్జుమ్ వేఙ్గడమే, వెణ్శఙ్గ
మూతియవాయ్ మాలుకన్దవూర్. ౩౭.

అర్థము.—వక్కైయఙుమ్ - ఉపాయాన్తరములనుఛేదించునట్టి, నుణ్ - సూక్ష్మమైన అర్థములనుగల, కేళ్వి - శ్రవణమును, వాయ్వార్క్కళ్ - లభించియున్న, వేతియర్క్కళ్ - వేదార్థము నెఱింగినవారు, నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, పుకై -ధూపమును, విళక్కుమ్ - దీపమును, పూమ్పునలుమ్ - పుష్పములతోఁగూడినజలమును, ఏన్ది-ధరించి, తిశైతిశైయుమ్ - ప్రతిదిక్కును, శెన్ఱు - పోయి, ఇఱైఞ్జుమ్-ఆశ్రయించెదు, వేఙ్గడమే-వేఙ్కటాచలమే, వెణ్ - తెల్లని, శఙ్గమ్ - శ్రీపాఞ్చజన్యమును, ఊతియ - ఊదిన, వాయ్ - తిరుప్పవళముగల, మాల్ - స్వామి [కృష్ణుఁడు], ఉకన్ద - అభిమానించిన, ఊర్ - దివ్యదేశము. ౩౭.

వ్యా.—అవ.—ముప్పత్తేళాంప్పాట్టు. (వక్కైయిత్యాది) నామ్ అన్ద అవతారత్తుక్కుప్పిఱ్పట్టోమితే, అతుతీర్థమ్ప్రసాదిత్తుప్పోయిఱ్ఱితే యెన్న; అవన్దాన్ సంసారత్తిలే తిరుమలైయై యుకన్దు వన్దునిఱ్కవుమ్ అతుక్కు వెఱుకవేణుమో వెన్గిఱతు.

(వఴైయఴుమ్) "బహుశాఖాహ్యనన్తాశ్చ" ఎన్నుమ్బడి ప్రయోజనాన్తర పరమాన దేవతాన్తరస్పర్శియాన వఴైయఴుక్కై. (నుణ్ కేళ్వి వాయ్వార్ కళ్) స్థూలమాకవన్ఱిక్కే శ్రవణవేళైయిలే సూక్ష్మమాన కేళ్వివాయ్త్తవర్ కళ్గాన. వేతియర్ కళ్ - వేదతాత్పర్యమ్ కైప్పట్టవర్ కళ్. (పుఴైయిత్యాది) పుష్పాద్యుపకరణఙ్గళైక్కొణ్డు. (తిశైయిత్యాది) సర్వతోదిక్కాకవన్దు తొఴప్పడుమ్ తిరుమలై. (వెణ్ శఙ్గమిత్యాది) భారతసమరత్తిలే అర్జునన్ తొడుత్తువిట్టవమ్బుకళుక్కు ఎతిరికళెట్టుమఴవన్ఱియే యొలియిన్దాల్ ఒరువరాలు*మిఴాయ్క్క ఒవ్వ్వికాతపడి నిన్ఱనిలైయిలే§ముఴక్కాయాక అవియుమ్బడికీఱాక శ్రీపాఞ్చజన్యత్తై వాయిలే వైత్తూతిన కృష్ణనుకన్దవూర్.

(వఴైయఴుమ్) ముఴఙ్కువాఱై కణ్డవాఱే ముఴఙ్కి, జపిప్పారై కణ్డవాఱే జపియా. (నుణ్ కేళ్వి) సూక్ష్మార్థమ్ కేట్టు క్కైపుకున్దార్. "చక్షుష్యలంహిమనఃకృష్ణ." (తిశైతిశైయిల్) సర్వతోదిక్కాక. (వేతియర్ కళ్) వేదతాత్పర్యమ్ కైప్పట్టార్. (వెణ్ శఙ్గమ్) ఆశ్రితపక్షపాతివర్తికిఱవూర్. ౩౭.

అరు.—ముప్పత్తేఴామ్బాట్టు. అతుక్కు - శెఴప్పట్టతుక్కు, వఴైయఴుక్కై-ప్రయోజనాన్తర దేవతాన్తరఙ్గళై ప్రతిపాదిక్కుమ్ శాఖైకళైయుమ్ తత్పరమాన బుద్ధికళైయుమఴుక్కై. ఇవ్విడత్తుక్కు వఴైయఴుక్కై - సాధనాన్తరఙ్గళైయఴుక్కై, సూక్ష్మార్థమ్ కైపుకురుకైయురుమైయో వెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (చక్షుష్యలంహిమనః ఎన్ఱు).

మూ.—ఊరుమ్ వరియరవ మొణ్ కుఴవర్ మాల్ యానై
పేర వెఴిన్ద పెరుమణిన్నై—కారుడైయ
మిన్నెన్ఱు పుల్ ఴడైయుమ్ వేఙ్గడమే, మేలశురర్
ఎమ్మెన్ను మాలతిడమ్. ౩౮.

---

* ఇఴాయ్క్క - ప్రతిక్రియచేయ.

§ ముఴక్కాయాక అవియుమ్బడిక్కు - రూపము తెలియక నశించుటకు.

అర్థము.—మాల్ - పెద్ద, యానై - ఏనుఁగు, పేర - లేచునట్లు, ఒళ్ - విలక్షణములైన, కుఱవర్ - కొరవవాండ్రు, ఎఱిన్ద - విసిరివేసిన, పెరు-శ్లాఘ్యమైన, మణియై - మాణిక్యమును, ఊరుమ్-సంచరించునట్టిదియు, వరి- రేఖలుగలిగినదియునైన, అరవమ్ - సర్పము, కారుడైయ-మేఘముతోఁగూడిన, మిన్నెన్ఱు- మెరుపని, (తలఁచి) పుఱ్ఱు - పుట్టను, అడైయుమ్ - ప్రవేశించునట్టి, వేఙ్గడమే- వేఙ్కటాచలమే, మేల- ఉత్తములైన, శురర్ - దేవతలు, ఎమ్మెన్ఱు - మాదియని, మాలతిడమ్ - అభిమానించు దేశము. ౩౮.

వ్యా.—అవ.—ముప్పత్తెట్టామ్పాట్టు. (ఊరుమ్) పరమపదత్తి లుళ్ళారడైయ ఉద్దేశ్యరానవో పాతి తిరుమలైయిల్ వర్తిక్కుమ్ సర్పమ్, కుఱవర్, పట్టితిన్నుమానైయడైయ ఇవర్ కుద్దేశ్యమాయిరుక్కిఱ అపడి. ,,ఎమ్బెరుమాన్ పొన్మలైమేలే తేనుమావేనే."

(ఊరుమ్) ఒరు కార్యప్పాడఱ్ఱిరుమలైయిలే ఊర్న్దు తిరికైయే ఉద్దేశ్యమాయిరుక్కిఱ అపడి. (వరియరవమ్) పామ్బినుడైయ ఉడమ్బిల్ వరి తిరువేఙ్గడముడైయానుడైయ తిరుమేనియి లోరవయవత్తోపాతి ఉద్దేశ్యమాయిరుక్కిఱ అపడి. (ఒళ్ కుఱవర్) తిరువేడువర్ కుఱ ఒన్ఱైయావతు - ,,ఇవర్ కళ్ పాట్టన్ పాట్టనిలేయొరుత్తన్ భూమియిలే ఇఱఙ్గినాన్"ఎన్నుమ్ పక్షియిన్ఱి కేఱయిరుక్కై. (మాల్ యానైయిత్యాది) మలైపోలేయిరున్దుళ్ళవానై, తనైౘ యొరుమలైచలిత్తాఱ్పోలే యిరుక్కప్పోవ్వడికీఱడాక, (ఎఱిన్ద పెరుమణియై) మహార్ఘమానమణియై. ఆనై మేఘుమెన్బ లేయిరుక్కైయాలుమ్ అతిలేపట్టమణి మిన్బో లేయిరుక్కైయాలుమ్, పామ్బానతు, ఇడిక్కుజ్జుకైయాలేమిన్నినవనన్తరమిడియుణ్డా మెన్ఱుకొణ్డు అతుక్కుమున్నే పుఱ్ఱుడైయానిఱుక్కుమ్ తిరుమలై. (మేలశురర్ ఎమ్మెన్ను మాలతిడమ్) ఆక్కరాన దేవర్ కళ్ఙ్ఙ్ఙియే, మేలాన, శురర్ - నిత్యసూరికళ్, ఎమ్మెన్ను మాలతిడమ్ - * అహమహమికయావిరుమ్బుమిడమ్.

అవ,—అఙ్గే పుక్కాలో వెన్నిల్; ఉళ్ళుప్పుకవొట్టానిన్ఱతో.

(ఊరుమ్) * భాగీరథీగచ్ఛతిపోలే. (వరి) అతువుమ్ స్పృహణీయమ్. (మాల్ యానై) మలైనడన్దాఱ్పోలే.(పేర) ఆమిషార్థమాకవన్దు మలై పేర్న్దాఱ్పోలే పేర. (పెరుమణిరై) మలైపోలేయిరుక్కై౽. (ఊరుమ్వరియరవమ్)ఇవైసైస్వైరసఞ్చారత్తాలేసౌభాగ్యమ్ కొణ్డాడప్పుఱప్పట్ట. (పుఱ్కొడైయుమ్) ఇడిక్కుమున్నాన మిన్నాకైయాలే. ౩౮.

అరు.—ముప్పత్తెట్టామ్పాట్టు. ఎన్నెన్ఱు - ఎన్నలెన్ఱు.

మేలుక్కవతారిక్కై యరుళిచ్చెయ్కిఱార (అక్లేశుక్కాలిత్యాది). (ఉళ్ళపొఱ్కవాట్టాతు) ఊరిల్ భోగ్యతైయెన్ఱపడి. ౩౮.

మూ,—ఇడన్దతుపూమి యెడుత్తతుకున్ఱమ్
కడన్దతుకఞ్జనైమున్నఞ్జ—కిడన్దతువుమ్
నీరోతమాకడలే నిన్ఱతువుమ్ వేఙ్గడమే
పేరోతవణ్ణర్ పెరితు. ౩౯.

అర్థము. పేర్ - పెద్ద, ఓతమ్ - అలలుగలసముద్రమువంటి, వణ్ణర్ - శరీరముగలవాఁడు, ఇడన్దతు - పట్టువిడిపించినది, పూమి - భూమి; ఎడుత్తతు - ఎత్తినది, కున్ఱమ్ - పర్వతము; మున్ - మునుపు, అఞ్జ - భయపడుచునట్లు, కడన్దతు - ఆక్రమించినది, కఞ్జనై - కంసుని; కిడన్దతు - పవ్వళించినది; నీర్ - అఖండమైన జలముగల, ఓతమ్ - అలలు వీచుచున్న, మా - గొప్ప, కడల్ - సముద్రము; పెరితు - మిక్కిలి, నిన్ఱతు - నిలిచివేంచేసినది, వేఙ్గడమే - తిరుమలైయే. ౩౯

వ్యా.—అవ.—ముప్పత్తొన్బతామ్పాట్టు. (ఇడన్దతు) ఆపత్తిలే భూమియైరక్షిప్పతు, అవతారఙ్గళ్ సాధుపరిత్రాణార్థమ్ దుష్కృద్వినాశార్థమానతు, ఎప్పోతుమికన్దు తిరుమలైయిలే నిఱ్పతెన్గిఱార్.

(ఇడన్దతుపూమి) ప్రళయాపత్తిలే భూమియైయెడుత్త వఴకుకాణలావతు, (ఎడుత్తతుకున్ఱమ్) గోవర్ధనోద్ధరణత్తిలే అవ్వఴకుకాణలావతు. (కడన్దతిత్యాది) కంసనఞ్జుమ్పడియవనై యఴిత్తవన్ఱువెఱ్ఱియఴకు కాణలావతు.(కిడన్దతువుమ్నీరోతమాకడలే)కణ్వళర్న్దవఴకుకాణలావతు

ఆళ్న్దకడలిలేశాయ్న్దపోతు. (పేరోతవణ్ణర్ పెరితు - నిన్ఱతువుమ్ వేఙ్గడమే) కడల్ పోలే శ్రమహరమాన వడివైయుడైయవర్, ఎప్పోతుమకన్ఱు నిఱ్పతు తిరుమలైయిలే.

(ఇడన్దతు) ప్రళయత్తాలే వన్దనలివుతీర; (ఎడుత్తతు) ఇన్దిరనాల్ వన్దనలివుతీర; (కడన్దతు) కంసనాల్ వన్దనలివుతీర. (కిడన్దతువుమ్) అవతారత్తుక్కు ఏకాన్తమామ్. నామ్ పెరుమాళైయుకన్దో మెన్ఱుశోళ్ణాయకప్పతోమ్, శోళ్ణాయుకన్దో మెన్ఱు నాలుమ్ పత్తుమ్పట్టిని విడువతోమ్; స్త్రీకళైయుకన్దో మెన్ఱు శతురఙ్గమ్పొరుతల్, ఉఱఙ్గుతల్ శెయ్వుతోమ్; ఒన్ఱిలుమ్ స్నేహమిల్లై. ౩౯.

అరు.—ముప్పత్తొన్బతామ్పాట్టు. ఆళ్వార్కళ్ ఈశ్వరనుడైయ గుణచేష్టితఙ్గళైవాఙ్పులత్తుకైయాలే, ఇరున్దిలై - అస్మదాదికళుక్కు ఇల్లైయెన్నుమిఴ్వాలే అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (నామ్ పెరుమాళైయిత్యాది). ౩౯.

మూ.—పెరు విఱ్పకళి కుఱు అవర్ కైచ్చెవీ
పెరువి ప్పునమ్ తుఱన్ద వేఴమ్—ఇరువిశుమ్బిల్
మీన్వీఴ క్కణ్డఞ్జుమ్ వేఙ్గడమే, మేలశురర్
కోన్వీఴక్కణ్డుకన్దాన్ కున్ఱు. ౪౦.

అర్థము.—పెరు - గొప్ప, విల్ - ధనుస్సును, పకళి - బాణమునుగల, కుఱవర్ - కొరవవాండ్ర, కై - చేతులయందలి, శెఙ్ - ఎఱ్ఱనైన, తీ - అగ్నికి, వెరువి - భయపడి, పునమ్ - పొలమును, తుఱన్ద - విడిచిన, వేఴమ్ - ఏనుఁగు, ఇరు - విశాలమైన, విశుమ్బిల్ - ఆకాశమందుండి, మీన్ - నక్షత్రము, వీఴ - పడఁగా, కణ్డు - చూచి, అఞ్జుమ్ - భయపడునట్టి, వేఙ్గడమే - వేఙ్కటాచలమే, మేల్ - పూర్వము, అశురర్ - రాక్షసులకు, కోన్ - రాజైనహిరణ్యాసురుఁడు, వీఴ - పడఁగా, కణ్డు - చూచి, ఉకన్దాన్ - సంతోషించినవాని, కున్ఱు - పర్వతము. ౪౦.

వ్యా.—నాల్పతామ్పాట్టు. (పెరువిల్) తిరుమలైయైయుకక్కిఱార్. „అవష్టభ్యమహద్ధనుః" ఎన్గిఱపడియే చక్రవర్తి త్తిరుమకన్ కై

యుమ్ విల్లుమ్పోలే పెరియవిల్లైయుమ్ తెరిన్దపకళిరైయుముడైయరాన తిరువేడువర్. (కుఱవరిత్యాది) *శూళిలేకొళు త్తిక్కైయిలే కొడుపోకిఱ నెరుప్పొళియిలే విల్లిన్ పెరుమైన్మైయుఙ్గణ్డు నెరుప్పుతనక్కు ఆనైయ ఇఱుమ్బుడియాకవుమ్. పట్టిమేయ్న్దవానై ఇప్పునమ్ కొయ్తాలుమిఙ్గువారే నెన్ఱు సన్యసిత్తుపోనతు. (ఇరువిశుమ్బిత్యాది) వెళియైయుమ్ పరప్పైయుముడైత్తాన ఆకాశత్తిల్ నిన్ఱుమ్ మీన్ విழుకిణ్డు ఇని ఓరిడత్తిలుమ్ పోకిఱల్లైయెన్ఱు నిన్ఱనిలైయిలే నిన్ఱిఙ్గుకిఱ తిరువేఙ్గడమ్. మేల్ - పణ్డు. (అశురరిత్యాది) హిరణ్యన్ పట్టువిழ. "శిఱుక్కనుడైయవిరోధి పోయిత్తు" ఎన్ఱు ఉకన్దు, "ఇన్నముమ్ ఆశ్రితవిరోధి యేతేనుమ్వరిలుమ్ పరిహారిక్కవేణుమ్" ఎన్ఱు అవన్ పత్తినిఱుమ్ తిరుమలై.

(పెరువిల్లిత్యాది) ఇతిల్ ఉత్తరార్ధమ్ మీన్ వీழుకిణ్డిఙ్గుమ్-నిలత్తిలే నెరుప్పై విழవిట్టార్కళెన్ఱు కుఱవరెటిన్దకొళ్ళికళ్ వెరువినతానైయాలే. (వేఙ్గడమ్) నిర్భయమాన దేశమ్; అస్థానేభయశఙ్కై పణ్ణుమిత్తనై. ౪౦.

అరు.—నక్షత్రమ్విழున్దాల్ భయప్పడవేణ్డువానేన్నెన్న ; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (నిలత్తిలేనెరుప్పైయిత్యాది). కుఱవర్ పరణ్ణళిలే యిరున్దుకొళ్ళిరైయెఱియుమతు కణ్డిరుక్కుమతానైయాలే, మీన్ విழుకిఱత్తైయుమవర్కళెఱిన్దార్కళాక నినైత్తు భయప్పట్టతెన్నపడి. ౪౦.

మూ.—కున్ఱనైయ కుఱ్ఱమ్ శెయినుమ్ కుణమ్ కొళ్ళుమ్
ఇన్ఱు ముతలాక వెన్నెఞ్జే—ఎన్ఱుమ్
పుఱనురైయే యాయినుమ్ పొన్నాழిక్కైయాన్
తిఱనురైయే శిన్దిత్తిరు. ౪౧.

అర్థము.—ఎన్ - నాయొక్క, నెఞ్జే! - మనసా!, ఎన్ఱుమ్ - ఎల్లప్పుడును, పుఱనురైయేయాయినుమ్ - ఇతరవిషయమైనమాటలచేతఁగాని, పొన్ - అందమైన,

* శూళిలే - పెల్తురుకఱ.

ఆఴి - చక్రాయుధమును, క్కైయార్ - శ్రీహస్తమందుగలవానియొక్క, తిఱల్ - విషయమందు, ఉక్కైయే - (నత్యజేయమను) శ్రీసూక్తినే, శిన్దిత్తు - ధ్యానించి, ఇరు - స్థిరముగనుండుము. ఇన్ఱుముతలాక - నేడు మొదలు, కున్ఱనైయ - పర్వతమువంటి, కుఱ్ఱమ్ - అపరాధములను, శెయినుమ్ - చేసినను, కుణఙ్గొళ్ళుమ్ - గుణముగ తిరువుళ్ళఁ బట్టును.   ౪౧.

వ్యా.—నాల్పత్తోరామ్పాట్టు. (కున్ఱనైయ) అవన్ కుఱ్ఱమ్ పోలుక్కైక్కాక త్తిరుమలైయిలేవన్దునిన్ఱార్; అభిముఖ్యత్తైప్పణ్ణినాలుమ్ దోషాంశత్తైప్పారాతే గుణాంశత్తైక్కొళ్ళుమ్. అవనుళ్ళవన్ఱే ఇవ్వాత్మా వుణ్డెన్నిఱార్. ఇత్తనైనాళుమ్ ఇత్తైచ్చెయ్యాతొఴివానెన్నెన్నిల్; (ఇన్ఱుముతలాక) ఇవనుక్కే స్వభావమెన్ఱఱిన్దఇన్ఱుతొడక్కమాక. (ఎన్నెఞ్జే) ఎనక్కుహితమ్ పార్క్కుమ్ నెఞ్జే. సహృదయమాక అవన్ గుణఙ్గళై ప్పేశప్పోమోవెన్నిల్ ; (పుఱనురైయేయాయినుమ్) అహృదయమాన పేచ్చేయాకిలుమ్. ప్రయోజనమిన్ఱిక్కే అనర్థమాయిఱ్ఱాకిలు మెన్ఱుమామ్. (పొన్నాఴియిత్యాది) సర్వేశ్వరన్ తిఱత్తిల్ శబ్దఙ్గళైయేయఱిన్దు, (శిన్దిత్తిరు) కృతార్థమాయిరు.

అవనోడే సమ్బన్ధముణ్డాకిలుమ్ మున్బు అజ్ఞన్ శెయ్తరుళావిడువానెన్నెన్నిల్; “కుఱ్ఱమ్, గుణమ్” ఎన్ఱు నినైయామై. (పొన్నాఴి) తానేసహృదయమాక్కుమ్.   ౪౧.

అరు.—నాల్పత్తోరామ్పాట్టు. కుఱ్ఱమ్ పోలుక్కై స్వభావ మెన్ఱఱిన్ద ఇన్ఱైన్ఱ పడి.   ౪౧.

మూ.—తిరుమకళుమ్ మణ్మకళు మాయ్మకళుమ్ శేర్న్దాల్
తిరుమకట్కే తీర్న్దవా ఱెన్గొల్—తిరుమకళ్ మేల్
పాలోతమ్ శిన్ద ప్పడనాకణై కిడన్ద
మాలోత వణ్ణర్ మనమ్.   ౪౨.

అర్థము.—పాలోతమ్ - క్షీరాబ్ధితరఙ్గములు, శిన్ద - చెదర, పడమ్ - ఫణములుగల, నాకత్తై - తిరువనన్తాళ్వాననెడు శయ్యమీఁద, కిడన్ద - పవ్వళించిన, మాల్ - గొప్ప, ఓతమ్ - సముద్రమువంటి, వణ్ణర్ - తిరుమేనిగలవానియొక్క, తిరుమకళ్ మేల్ - లక్ష్మీదేవిమీఁది, మనమ్ - తిరువుళ్ళము, తిరుమకళుమ్ - శ్రీదేవియు, మణ్మకళుమ్ - భూదేవియు, ఆయ్మకళుమ్ - నీళాదేవియు, శేర్న్దాల్ - సంశ్లేషించినయెడల, తిరుమకట్కే - పెరియపిరాట్టియందే, తీర్న్దవాఱు - ప్రీతితోనుండుట, ఎన్గాల్? - ఎట్లో?. ౪౨.

వ్యా.—అవ.—నాచ్చిమార్ మువ్వరుమ్ ఒక్కప్పడి ... ఉభయనాచ్చిమార్

(తిరుమకళిత్యాది) అనన్దాళ్వాన్, "తిరుమకట్కే తీర్న్దవాఱెన్గాల్, మణ్మకట్కే తీర్న్దవాఱెన్గాల్, ఆయ్మకట్కే తీర్న్దవాఱెన్గాల్" ఎన్నుపణిక్కుమ్. (పాలోతమ్ శిన్ద) "తిరుప్పాఱ్కడలిల్ కుఱుమ్ తివలై, తిరుముకత్తిలే పడుమ్పడి కిడాక తిరువనన్దాళ్వాన్మేలే కిడన్ద మాలోతవణ్ణరుడైయ, తిరుమకళ్ మేల్ వైత్త తిరువుళ్ళమ్, తిరుమకళుమ్ మణ్మకళుమ్ ఆయ్మకళుమ్ శేర్న్దాల్ తిరుమకట్కే తీర్న్దవాఱెన్గాల్" ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్వర్ భట్టర్. పిరాట్టియోడు కలన్దపోతు, "పుష్పాఙ్గరాగైస్సమమ్" ఎన్గిఱపడియే అల్లాత పిరాట్టిమార్ ఉపకరణకోటియిలే నిఱ్పర్కళ్; అల్లాతపిరాట్టిమారోడు పరిమాఱుమ్పోతు, ఇవళ్ తన్నిడైయిలుమ్ మఱైయిలుమ్ కలన్దాల్పోలేయిరుక్కుమ్. భోగత్తిల్ నున్మస్తకమానాల్ వృత్తకీర్తనాదికళుక్కు కూట్టాయ్ నిఱ్పర్కళ్. ఇత్తాల్ శొల్లిఱ్ఱాయిఱ్ఱు - ఇతరవిషయఙ్గళ్ ఇరువర్క్కుమ్ పొరాతపడియాలే "శీఱుపాఱు" ఎన్నైక్కుడలామ్ ; ఇఙ్గు భోగ్యతాతిశయత్తాలే కిణ్ణకత్తిలిటివారైప్పోలే తిరణ్డవగాహిక్కవేణుమెన్ఱతాయిఱ్ఱు. ౪౩.

మూ.—మన మాశు తీరు మరువినైయుమ్ శారా
తనమాయు తానే కైకూడుమ్—పునమేయ

పూన్దుழాయా నడిక్కే పోతోడు నీరేన్ది
త్తా న్దొழానిత్పార్ తమర్. ౮౩.

అర్థము.—పునమేయ - స్వస్థానమందుండునటుల, పూమ్ - పుష్పించిన, తుழా యాౕ - తిరుత్తుழాయిగలవానియొక్క, అడిక్కే - శ్రీపాదములకే, పోతోడు - మొగ్గలతోడ, నీర్ - తీర్థమును, ఏన్ది - ధరించి, తమర్ - భక్తులు, తామ్ - తామే, తొழానిత్పార్ - కైంకర్యము జేయుచుందురు. మనమ్-చిత్తమందలి, మాశు -మలినము, తీరుమ్ - తీరును. అరు - అసాధ్యమైన, విన్నైయుమ్ - పాపములును, శారా - చేరదు, తనమాయ - ధనమైనభక్తియు, తానే - తానే, కైకూడుమ్ - చేయిఁజేరును. ౮౩.

వ్యా.—అవ.—నాఱ్పత్తుమూన్దామ్పాట్టు. (మనమిత్యాది) పిరాట్టిమారడియాక వవనైప్పఱ్ఱినార్కుకు, భోగత్తిల్ ప్రతిబన్ధకఙ్గళ్ పోకవేణుమెన్నుమ్ భక్త్యాదికళుణ్డాకవేణుమెన్నుమ్ ఇవర్కళుక్కు క్కరైయవేణ్డావెన్గిఅతు.

(మనమాశుతీరుమ్) మనస్సుకుకు మాశాకిఅతు - రుచివాసనైకళ్. (అరువినైయుమ్శారా)అవిద్యాదికర్మఙ్గళ్ అణైయా. (తనమిత్యాది) ఇప్పడియాన వధికారికుకు ధనమాన కైఙ్కర్య పూర్వభావియాన భక్త్యాదికళ్ తానేయుణ్డామ్. (పునమిత్యాది) తమరానవర్కళ్ సర్వేశ్వరనుడైయ తిరువడికళిలే తాఙ్గళేతొழానిఱ్పర్కళ్. ఇవర్కళుకుకు అవనుడైయ తిరువడికళిలే పుష్పాద్యుపకరణఙ్గళైక్కొణ్డు తొழువతు అవనై యనుభవిక్కైయిలే అన్వయమ్.

తిఅనురైయే శిన్దిత్తిరుకకు వొట్టుమో ఇవనుడైయ అవిద్యాదికళెన్నిల్; (తనమాయ) అవిద్యాదికళ్ పోనార్కుకు వరుమ్ధనమ్. "అన్తరిక్షగతశ్శ్రీమాౕ." (పూన్దుழాయానడిక్కే) కుడికిఱఅ వేప్పఙ్గుడినీర్. (తామిత్యాది) ఇవౕ వకుత్తతు శెయ్యా అవౕవకుత్తతు శెయ్యా తొழియుమో. ౮౩.

అరు.—నాల్పత్తుమూన్ఱామ్పాట్టు. మేలుక్కవతారికై యరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (తిఱమ్బాతే యిత్యాది). అవన్ వకుత్తతు శెయ్కై - అనిష్టత్తైప్పోక్కి ఇష్టత్తైక్కొడుక్కై. ౪౩.

మూ.—తమ రుకన్ద తెవ్వురువ మవ్వురువమ్ తానే
తమ రుకన్ద తెప్పేర్ మత్తప్పేర్—తమరుక
న్దెవ్వణ్ణమ్ శిన్దిత్తిమైయాతిరుప్పరే
అవ్వణ్ణ మాழியానామ్. ౪౪.

అర్థము.—ఆழியాన్ - చక్రాయుధముగల సర్వేశ్వరుఁడు, తమర్ - తదీయులు, ఉకన్దతు - ఆశపడినది, ఎవ్వురువమ్ - ఏవిగ్రహమో, అవ్వురువమ్ - ఆవిగ్రహమును, తానే - స్వయముగానే, ఆమ్ - స్వీకరించును; మత్తు-ఇదిగాక, తమర్ - భక్తులు, ఉకన్దతు - ఆశపడినది, ఎప్పేర్ - ఏతిరునామమో, అప్పేర్ - ఆతిరునామమును, ఆమ్-అఙ్గీకరించును; తమర్ - భాగవతులు, ఉకన్దు - ఆశపడి, ఎవ్వణ్ణమ్ - ఏప్రకారమును, శిన్దిత్తు - అనుసన్ధించి, ఇమైయాతిరుప్పర్-కనుతెప్ప వాల్చకయుందురో (అనవరత భక్తిచేయుదురో), అవ్వణ్ణమ్- అప్రకారముగల వాఁడుగ, ఆమ్ - అగును.

వ్యా.—అవ.—నాల్పత్తునాలామ్పాట్టు. (తమరిత్యాది) "తమర్" ఎన్ఱుశిలవరుమ్ అవర్కళుక్కు ప్రతిబన్ధకమ్ పోక్క వేణ్డా, భోగత్తిలే అన్వయమ్ శొల్లుకిఱపడి యెజ్ఞనే యెన్నిల్; అవనుడైయ స్వరూపమ్ ఆశ్రితపరతన్త్రమాకైయాలే శొల్లుకిఱతు.

(తమరుకన్దతిత్యాది) "యే యథా మాం ప్రపద్యన్తే తాం స్తథైవ భజామ్యహమ్" నమక్కు నల్లవర్కళ్ ఇన్నారెన్ఱు మిల్లై, ఇన్నపడ భజిప్పారెన్ఱుమిల్లై, అవర్కళ్ నిన్ఱనిలైయిలే అవర్కళ్ భజిత్తపడియే అవర్కళైప్పెఱువానెన్గిఱతు. తమరానవర్కళ్ ప్రాకృతద్రవ్యఙ్గళిలే యొన్ఱై "ఉనక్కు త్తిరుమేనియాకక్కొళ్ళవేణుమ్" ఎన్ఱాల్ అత్తై త్తిరుమేనియాకక్కొళ్ళుమ్. "సువర్ణరజతాదిభిః" ఎన్ఱు రుమానార్, మాధుకర

త్తుకుఴ ఎఴున్దరుళ్గానిఱ్ఱ, శిలపిళ్ళైకళ్ కాలాలేకీఱి, ,,ఉమ్ముడైయ ఎమ్బెరుమానార్ తిరుమేని" ఎన్ఱుకాట్ట; పాత్రత్తైవైత్తు దణ్డనిట్టరుళినార్. ఇవ్వర్థత్తిలే ,,కోయిలిలే శిలపిళ్ళైకళ్ విళైయాడుకిఱవర్కళ్ తిరువీధియిలేయిరున్దు పెరుమాళుమ్ నాయ్చ్చిమారుమ్ పెరియ తిరుమణ్డపముమ్ కణ్డీత్తుప్పెరున్తిరుప్పావాడైయుమముతు శెయ్విత్తు, ,,ఎమ్బెరుమానార్! ప్రసాదప్పడుమ్" ఎన్ఱు మణలైక్కైయాలే*ముకన్దెడుక్క, తత్కాలత్తిలే మాధుకరత్తుక్కెఴున్దరుళుకిఱ వుడైయవర్, అప్పిడత్తిలే అతుకేట్టరుళి దణ్డనిట్టు అవర్కళైను త్తప్రసాదత్తై ప్పాత్రత్తిలేయేఱ్ఱార్" ఎన్ఱు జీయరరుళిచ్చెయ్తార్. (తమరుకన్దతెప్పేర్ మఱ్ఱప్పేర్) నల్లవర్, ,,శతకైయఴకియార్" ఎన్ఱు తిరునామమ్ శాత్తినార్కిల్ నారాయణాది నామఙ్గళైక్కాట్టిలు మత్తై విరుమ్బుమ్. (తమరిత్యాది) నల్లవర్ ఉకన్దు ,,మేయథా" ఎన్నుమ్బడి యాతొరుప్రకారత్తాలే ఉకన్దు సావధానరాయిరుప్పర్కళ్, అన్దప్రకారత్తాలే అత్తైయుడైయనామ్. (అఴియాఱ్ఱ) అపాకృతమాయిరున్దుళ్ళ సకలపరికరత్తుకుమ్ ముపలక్షణమ్. అవైయెల్లాఙ్గిడక్క, ఇవర్కళ్ నినైత్తపడియాక త్తన్నైయమైత్తుక్కొళ్ళుమ్.

(తమరిత్యాది) ఇవఱ్కణ్డు తొఴవేణ్డావో. ఎఙ్గే కాణ్బతెన్నిల్; (అప్పురువమ్తానే) ,,ఆత్మానంమానుషంమన్యే" ,,మేయథా." (ఎప్పేర్ మఱ్ఱప్పేర్) ఎఙ్గళాఴ్వార్ పాడే ఆయర్ తేవు శెన్ఱు నావఴ్పుఴమ్ వేణ్డ; ,,నీయార్" ఎన్ఱు అవర్ కేట్క, ,,జీయర్ మకనానఆయర్ తేవు" ఎన్న; జీయరైక్కణ్డు ,,ఉమ్ముడైయపిళ్ళై ఎఙ్గళై కుక్కుడియిరుక్క వొట్టుకిఱిలఱ'' ఎన్ఱార్. (అఴియాఱఆమ్) స్రష్టావాయ్ నియామకనాయిరుక్కిఱవఱ, సృజ్యనుమాయ్ నియామ్యనుమామ్. ౪౪.

అరు.—నాఱ్పత్తునాలామ్బాట్టు. అధికారినియమఙ్ ద్రవ్య నియమమిన్ఱిక్కే యొఴిన్దాలుఙ్ ఎమ్బెరుమాన్ సాన్నిధ్యఙ్ పణ్ణుమెన్నుమతుక్కు సంవాదమాక

* ముకన్దు - సంతోషించి.

ఓరైతిహ్యమరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఎమ్బెరుమానారిత్యాది). ఎవ్వణ్ణమ్ - ఎన్దప్రకారమ్. స్థితిగమనశయనాదికళ్ ఎన్ఱపడి.

మేలుక్కవతారికై యరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఇవన్ కణ్డిత్యాది). ఆశ్రితనిట్ట పేరై యుకప్ప సెన్నమతుక్కు సంవాదమాక ఓరైతిహ్యమరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఎఙ్గళాఴ్వారిత్యాది). ఆయర్ తేవు - నఞ్జీయర్ తిరువారాధనమ్. అవర్ స్వప్నత్తిలే ప్రశ్నమ్ ముతలానవఱ్ఱై ఱ్ఱైక్కేట్క, రసోక్తియాక ఎఙ్గళాఴ్వారరుళిచ్చెయ్తారెన్ఱపడి. ౪౪.

మూ.—ఆమే యమరర్ కఱియ వతునిఱ్క—

నామే యఱికిఱ్పోమ్ నన్నెఞ్జే—పూమేయ

మాతవత్తోన్ తాళ్ పణిన్ద వాళరక్కన్ నీణ్ముడియై

ప్పాతమత్తాలెణ్ణినా఩్ పణ్బు. ౪౫.

అర్థము.—నన్నెఞ్జే! - మంచి మనసా!, పూ - నాభీకమలమునందు, మేయ - వాసముఁజేసెడు, మా - గొప్ప, తవత్తోన్ - జ్ఞానముగల (బ్రహ్మయొక్క), తాళ్ - పాదములను, పణిన్ద - నమస్కరించిన, వాళ్ - కత్తిగల, అరక్కన్ - రావణాసురుఁని, నీళ్ - పొడుగైన, ముడియై - తలలను, అప్పాతత్తాల్ - ఆతిరువడికళుచేత, ఎణ్ణినాన్ - లెక్కపెట్టినవానియొక్క, పణ్బు - గుణములను, అమరర్కు - దేవతలకు, అఱియవామే? - తెలిసికొనదలవియా?, అతునిఱ్క - అదియట్లుండ, నామే - మనమే, అఱికిఱ్పోమ్ - తెలిసికొన చాలియున్నాము. ౪౫.

వ్యా.—అవ.—నాల్వత్తైన్దామ్బాట్టు. (ఆమే) ఇతు అవన్ కాట్ట కణ్డవరుక్కొఴియ అల్లాతార్కఱియప్పోకా తెన్గిఱార్.

(ఆమేయమరర్కఱియ) ఎత్తనైయేనుమతిశయితజ్ఞానరాన దేవర్కళుక్కుమ్ అఱియప్పోకాతెన్గిఱతు. (అతునిఱ్క నామే యఱికిఱ్పోమ్) అప్పడియాట్టమ్ నిఱ్క, నమక్కఱియత్తట్టెన్. (నన్నెఞ్జే) అవన్ కాట్టక్కణ్డ నెఞ్జే. (పూమేయవిత్యాది) బ్రహ్మావిన్ పక్కలిలే రావణన్ వరమ్ వేణ్డిక్కొళ్ళానిఱ్క, బ్రహ్మావిన్ మడియిలే ఒరు శిఱుపిళ్ళైయాయ్ క్కిడన్దువళరువారైప్పోలే కిడన్దు, "ఇవనుక్కు వరఙ్గొడుక్కవేణ్డా, ఇతు అనర్థమామ్" ఎన్ఱు రావణన్ తలైయెత్తన్ తిరువడికళాలే ఎణ్ణినవనుడైయ

సీర్త్తైయై ,, అమరర్క్కు-అఱియవామే " ఎన్గిఱతు. ఇత్తాల్ - బ్రహ్మావి
నుడైయ అఱివుకేడు శొల్లుకిఱతు.

(ఆమే) అభిమానికళ్ళాన బ్రహ్మాదికళుక్కు మెళియనామ్. (తాళ్
పణిన్ద వాళరక్కన్)పుతుత్తణ్ణన్కణ్ణు * ఇఱుమాన్దు విళ్ళైవతఱియాతే
వరఙ్గొడుత్తపడి. ౪౫.

అరు.—నాల్పత్తైన్దామ్పాట్టు. ఇతు - ఆశ్రితపారతన్త్ర్యమ్. రావణన్ పత్తు
త్తలైయైయుమ్ మత్తైత్తువర, అత్తైచ్చిఱుపిళ్ళైకళ్ కాలై యాట్టుమాప్పోలే ఎణ్ణి
క్కాట్టినాన్.

(బ్రహ్మాదికళుక్కుమ్ఎళియనామ్) అవర్కళుక్కు మెళియనామవన్ సమక్కెళి
యనాక చొల్లవేణుమోవెన్ను ఇరణ్డాన్ తాత్పర్యమ్. ౪౫.

మూ.—పణ్ పురిన్ద నాన్మఱైయోన్ శెన్నిప్పలియేఱ్ఱ

వెణ్ పురినూల్ మార్వన్ వినైతీర—ప్పుణ్ పురిన్ద

ఆకత్తాన్ తాళ్ పణివార్ కణ్డీర్, అమరర్ తమ్

పోకత్తాల్ పూమియాళ్వార్. ౪౬.

అర్థము.—పణ్ - స్వరములతోడ, పురిన్ద - కూడిన, నాన్మఱైయోన్ -
నాల్గువేదములుగల బ్రహ్మయొక్క, శెన్ని - తలయందు, పలి - భిక్షను, ఏఱ్ఱ - పుచ్చు
కొనిన వాఁడును, వెణ్ - తెల్లనైన, పురి - పిరిగల, నూల్ - సూత్రమును, మార్వన్-
వక్షస్థలమునందు గల వాఁడునునైన (రుద్రునియొక్క), వినై - పాపములు, తీర -
పోవునట్లు, పుణ్ - మనోవ్రణముతోడ, పురిన్ద - కూడిన, ఆకత్తాన్ - తిరుమేనిగల
సర్వేశ్వరునియొక్క, తాళ్ - శ్రీపాదములను, పణివార్కణ్డీర్ - నమస్కరించువారు
గదా, అమరర్తమ్ - నిత్యసూరులయొక్క, పోకత్తాల్ - భోగములో, పూమి - లీలా
విభూతిని, ఆళ్వార్ - ఏలుదురు. ౪౬.

వ్యా.—అవ.—నాల్పత్తాఱామ్పాట్టు.(పణ్ణిత్యాది)రుద్రనుడైయ
లజ్జైకేడు శొల్లుకిఱతు.

(పణ్ పురిన్ద నాన్మఱైయోన్) స్వరయుక్తమాక సర్వేశ్వరనాలే
ఓతువికప్పట్టబ్రహ్మావిన్. (శెన్నిప్పలియేఱ్ఱ) ,, వామాఙ్గుష్ఠనఖాగ్రేణ

* ఇఱుమాన్దు - మిక్కలిగర్వించి.

ఛిన్నంతస్యశిరోమయా" ఎన్గిఅపడియే బ్రహ్మావిన్ తలైయై యఱుక్క, అవన్, "కపాలియావాయ్" ఎన్ఱుశపిక్క, అవనుడైయ తలైయోట్టిలే భిక్షైయేఱ్ఱు. (వెణ్ పురినూల్ మార్పన్ విన్నైతీర) విసీతవేషనాయ్ ప్రాయశ్చిత్తియానపడి. ఇవనోడుసమ్బన్ధిత్తార్ కెళ్ళామతువేయిఱేపణి. అకముడైయవళుమ్ తకప్పనారైక్కొణ్డాళ్, ఇవళైయాశ్రయిత్తవనుమ్ తకప్పనైక్కొణ్డాన్. "విన్నైతీర" ఎన్గిఅపిత్తాల్-ఇవనుడైయ కర్మవశ్యత్వముమ్, తాన్ పణ్ణినకర్మమ్ తన్నాల్ పరిహరిక్కప్పోకామైయుమ్ శొల్లుకిఱతు. ఇత్తాల్-ఈశ్వరత్వశఙ్కైయిల్లైయెన్ఱపడి. (పుణ్ పురిన్దవిత్యాది)

ఈశ్వరాభిమానియాయ్ ఒరుత్తనాయ్ త్తిరిన్దవన్ వాశల్ తోఱుమిడత్తిరివతే! ఎన్ఱుతిరువుళ్ళత్తిలే పుణ్ పట్టసర్వేశ్వరనుడైయ తాళ్ పణివార్ కెడీర్. (అమరరిత్యాది) భూమియుమాణ్డు పరమపదత్తిల్ భోగముమనుభవిప్పార్కళ్. అన్ఱియే, భోగభూమియిలే యిరుక్కచ్చెయ్తే పరమపదత్తిల్ భోగమెల్లామనుభవిప్పార్ కళెన్ఱుమామ్. ౪౬.

అవ.—బ్రహ్మావాలే ఒరురుద్రన్ అలైన్దుకొడుకిడక్క అతుతీర్త్తారార్.

(పణ్ణిత్యాది) ఓతుచ్చొల్లానిఱ్ఱత్తలైయఱుత్తపడి. మూలైయడియేతిరిన్దార్ పాతకియావవాటిముడిక్కిత్తిరియన్బడి. "విణ్ణుళారిలుమ్ శీరియర్" ఎన్ఱుమామ్.

అరు.—నాల్పుత్తాఱామ్బట్టు. పలి - బలి . భిక్షైయెన్ఱపడి. అకముడైయవళ్ - పార్వతి. తకప్పనైక్కొణ్డతు - దక్షప్రజాపతి భగవత్పరనాకైయాలే, యాగత్తిలే, పెణ్ణానపార్వతియై యణ్ణియాతిరుక్క, అవళ్ రుద్రనైక్కూట్టిక్కొణ్డుపోక, అవన్ రుద్రనై ఉదాసిక్కైయాలే, రుద్రన్, జటైయిలే వీరముష్టికళై యుణ్డాక్కిక్కొల్లుకైయాలే "అవళ్ కొణ్డాళ్" ఎన్గిఅతు. ఇవళై ఆశ్రయిత్తవన్ - రుద్రన్; అవన్ బ్రహ్మావై త్తలైయైయఱుత్తాన్.

మేలుక్కవతారికై యరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (బ్రహ్మవాలేయిత్యాది). రుద్రనుక్కు ఓత్తుచ్చొల్లానిఱ్ఱ, వైళ్ళప్పాణాలుమ్ ఎన్గైయాలే - ముడిక్కిన్నై తోన్ఱుకిఱతు. భూమియిలేయిఱుక్క అమరర్ భోగబూడుమో వెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (విణ్ణుళారిలుమిత్యాది). ౪౬.

మూ.—వారి శురుక్కి మతకళిఱ్ఱైన్దినైయుమ్
శేరి తిరియామ ల్శెన్నిఱీఇ—కూరియ
మెయ్ఞ్ఞాన త్తాలుణర్వార్ కాణ్బరే, మేలొరునాళ్
కైన్నాకమ్ కాత్తాన్ కழల్. ౪౭.

అర్థము.—మతమ్ - మదమెక్కిన, కళిఱు - ఇంద్రియములనెడు ఏనుగులు, ఐన్దినైయుమ్ - ఐదింటినిగూర్చి, వారి - భోగమనెడు జలమును, శురుక్కి - తగ్గించి, శేరి - విషయములనెడు వీథియందు, తిరియామల్ - సంచరింపకుండునటుల, శెన్నిఱీ ఇ-చక్కగనిలిపి, కూరియ - సూక్ష్మమైన, మెయ్ - పరమార్థమైన, ఞానత్తాల్ - భక్తి చేత, ఉణర్వార్ - తెలిసికొనసమర్థులైనవారు, మేలొరునాళ్ - మునుపొకకాలమందు, కై - గుణవంతుడైన, నాకమ్ - గజమును, కాత్తాన్ - రక్షించినవానియొక్క, కழల్-తిరువడికళును, కాణ్బరే - తప్పక సాక్షాత్కరించుదురు. ౪౭.

వ్యా.—అవ.—నాఙ్జుత్తేழாమ్బాట్టు. (వారిశురుక్కి-యిత్యాది) ఇన్ద్రియఙ్గళుడైయ భోగత్తై*చ్చెఱుత్తు-విషయత్తినుడైయ సన్నిధియిల్ నిల్లామల్ పరిహరిత్తు, మెయ్యానభక్తియై యుడైయవర్ కళవనై కాణ్బరెన్గిఱార్. "విషయావినివర్తన్తే నిరాహారస్యదేహినః । రసవర్జంరసో ప్యస్యపరందృష్ట్వానివర్తతే."

(వారిశురుక్కి) మదిత్త వానైకళైత్తణ్ణీరిలే శెఱుక్కుమాప్పోలే ఇన్ద్రియఙ్గళినుడైయ భోగత్తైక్కుఱుక్కి. (శేరితిరియామల్) తెరువే తిరియిల్ కొల్లుమితే ఆనై; అప్పడివిషయత్తినుడైయ సన్నిధియిల్ తిరియామల్. (శెన్నిఱీఇ) శెవ్విదాకనిఱుత్తి. పదార్థఙ్గళిల్ పోకామల్ ప్రత్యగ్వస్తు విషయమాక్కి. (కూరియవిత్యాది) విహిత కర్మఙ్గళై ఫలాభిసన్ధిరహితమాక వనుష్ఠిత్తు క్షీణపాపరాయ్ ఆత్మయాథాత్మ్యజ్ఞాన ముణ్డాయ్ ఈశ్వరపారతన్త్ర్య మెన్నుమిడమ్, "ఉపాసనాద్యుపాయస్థితి దర్శన సమానాకారప్రత్యక్షాభివ్యక్తిపిశదేతదనన్తరమ్" ఎన్నుమ్ శొల్లుకిఱభక్తియాలే కాణ్బర్ కళ్. (మేలిత్యాది) పణ్డొరునాళ్ శ్రీగజేన్ద్ర వెత్తు

* శెఱుత్తు - తగ్గించి.

పణ్ణినవనుడైయతిరువడికళ్లై. ఇత్తాల్-విరోధియాన ముతలైయై పోక్కిట్ర త్తైన్నై కాట్టి క్కొడుత్తాప్పోలే, ఇవర్ కళుడైయ ప్రతిబన్ధకజ్గళై పోక్కిట్ర త్తైన్నై క్కాట్టిక్కొడుక్కుమెన్గిఱతు.

(శేరితిరియామల్) ఆళ్ నడైయాడాత విడత్తేకొణ్డుపోయ్. (కూరియవిత్యాది) శుభాశ్రయమాకవుమ్, నాథనాకవుమ్, ఉపాయమాకవుమ్, ఉపేయమాకవుమ్, అనుసన్ధిక్కైకు. (కైన్నాకమ్) ,,పరమాపదమాపన్నః." ౪౬.

అరు.—నాల్ప్పత్తేழామ్పాట్టు. ఆనైక్కుమదహేతువాన జలత్తై చ్చెలుక్కవే మదమ్ పోమాప్పోలే, ముముక్షువుక్కు మాహారాదికళై చ్చెలుక్కవే వీర్యమ్ పోమెన్నుమతుక్కు ప్రమాణమరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (విషయావినివర్తన్తే ఇత్యాది.) తణ్ణీరిలే శెలుక్కైకు - తణ్ణీర్ కాట్టాతిరుక్కైకు. ౪౭.

మూ.—కళ్ల లొన్తైదుత్తొరుకైశుఱ్ఱి యొరార్ కైమేల్
శుఴలుమ్ శురాశురర్ కళఞ్జ—అఴలుమ్
శెరువాழియేన్దినాన్ శేవడిక్కే శెల్ల
మరు వాழి నెఞ్జే మకిழ్. ౪౮.

అర్థము.—ఒరుకళ్లల్ - ఒకతిరువడిని, ఎడుత్తు - ఎత్తి, ఒరుకై - ఒకహస్తముచేత, శుఱ్ఱి - (నముచిని) త్రిప్పి, శుఴలుమ్ - కలఁతజెందియున్న, శురాశురర్కళ్ - దేవతలును రాక్షసులును, అఞ్జ - భయపడునట్లు, అఴలుమ్ - జ్వలించుచున్న, శెరు - యుద్ధసాధనమైన, ఆழి - చక్రాయుధమును, ఓర్కైమేల్ - ఒకశ్రీహస్తమునందు, ఏన్దినాన్ - ధరించినవానియొక్క, శే - ఎఱ్ఱనైన, అడిక్కే - శ్రీపాదములయందే, శెల్ల - చేరునటుల, ఆழి - గంభీరమైన, నెఞ్జే! - మనసా! మరువు - అమరియుండుము; మకిழ் - సంతోషించుము. ౪౮.

వ్యా.—అవ.—నాల్పత్తెట్టామ్పాట్టు.(కళ్లల్),,ఇప్పడి ఇన్ద్రియజయమ్ పణ్ణి,నామ్ పెఱుకైయావతెన్" ఎన్ను తమ్ముడైయ తిరువుళ్ళమ్ భయప్పడ; ఎళితాక ప్పెఱలామ్, నీ భయప్పడ వేణ్డా వెన్గిఱార్.

(కళ్గలిత్యాది) నముచియన్దైయ ఒరుకాలై యెడుత్తుకెట్టయాలే శుణ్ణి యెన్నవుమామ్. అన్ఱియే, భూమియళక్క వేణ్ణి తన్నుడైయ ఒరుతిరువడిమలరై యెడుత్తు. *(అవసరత్తిలే)నముచిన్నై ఒరుకైయాలే శుణ్ణియెన్నవుమామ్. (ఓర్కై మేలిత్యాది) ఒరుతిరుకైట్ట మలరిలేఅనుకూలప్రతికూలరోడు వాశియఱ అళులానిన్ఱ § శేరువుడైత్తానతిరువాళిన్నై యేన్దినవనుడైయ. (శేవడిక్కే శెల్ల - అళినెఞ్జే - మకిళ్గన్దు మరువు) ఉకన్దుకన్దు అనుభవి.

(కళ్గలిత్యాది) అళన్దపడి. (అళినెఞ్జే)ఉనక్కు ఉపదేశిక్క వేణ్డా విఱే. శేవడితానే ఇరున్ద పిడత్తేవన్దాల్ †ఇఱాయామైయే వేణ్డువతు.

ఆరు.—నాఅప్పత్తెట్టామ్పాట్టు. అళినెఞ్జు- అన్బుడైయ నెఞ్జు. "మరువు" ఎన్ఱై తెప్పన్ఱి వరులిచ్చేయ్కిఱార్ (శేవడితానేయిత్యాది). ౪౮.

మూ.—మకిళ్గులకొన్ఱేపోల్ మాఱుమ్పల్ యాక్కై
నెకిళ్గ ముయల్కిఱ్పార్కట్కెల్లాల్ —మకిళ్గ్ విరిన్ద
శోతిపోల్ తోన్ఱుమ్ శుడర్ పొన్నెడుముడి, ఎమ్
ఆతి కాణ్బార్క్కుమరితు. ౪౯.

అర్థము.—మకిళ్గ - పగడచెట్టుయొక్క, ఒరుఅలరుపోల్ - ఒకవిత్తువలె, మాఱుమ్ - మారిమారివచ్చెడు, పల్ - అనేకమైన, యాక్కై - శరీరమును, నెకిళ్గ, విడచునట్లు, ముయల్కిఱ్పార్క్కల్లాల్ -యత్నముచేయువారికిదక్క, మకిళ్గ విరిన్ద - వికసించిన, శోతిపోల్ - తేజస్సువలె, తోన్ఱుమ్ - భాసించుచున్న, శుడర్ -ఉజ్జ్వలమైన-పొన్ - అందమైన, నెడు - దీర్ఘమైన, ముడి - కిరీటముగల వాఁడైన, ఎమ్ - మనకు, ఆతి - కారణభూతుఁడు, కాణ్బార్క్కుమ్ - సేవించవలయుననియుండువారికిని (వినువారికిని), అరితు - దుర్లభుఁడు. ౪౯.

వ్యా.—అవ.—నాఅప్పత్తొన్బతామ్పాట్టు. (మకిళ్గులకిత్యాది) ఇప్పడి ఇరాతార్క్కు అవనైకిట్టైయాతెన్ఱు పిన్నైయు మతినుడైయ వరుమై శొల్లుకిఱతు.

---

§ శెరు - యుద్ధము.

† ఇఱాయామై - వెనుకతీయకుండుట.

(మకిఴలకిత్యాది) అలకానతు కోటిస్థాన త్తిలుమ్ నిన్ఱు కాణి స్థాన త్తిలుమ్ నిఱ్కుమాపోలే, ఇవ్వాత్మా వానతు దేవశరీర త్తిలే పుకువతు తిర్యక్ఛరీర త్తిలే పుకువతాయ్ మాఱిమాఱివరుకిఱ పలయాక్కైయై నెకిఴ్న్దుపోమ్పడియాక పణ్ణువార్కళ్ళ్లాల్. (ముకిఴిత్యాది) వికసిత మాయిరున్ద తేజస్సైప్పోలే తోన్ఱుమతామ్, అధిరాజ్యసూచకమాన తిరువభిషేకత్తై యుడైయనాయ్, ఎనక్కుక్కారణమా యిరుక్కిఱవనై క్కాణుమవర్కళుక్కరితు.

అవ.—ప్రకృతిప్రాకృతఙ్గళిల్ అరుచియుమ్ ఎమ్పెరుమానై క్కాణ్గైయిల్ రుచియుముడైయార్క్కు ఎళితాకక్కాణలామెన్గిఱతు. "పోయ్న్నిన్ఱ" ఇత్యాది.

(మకిఴిత్యాది) కర్మానుగుణమాక శరీరఙ్గళ్ తోఱుమ్పుకుమాక్కై. "యాతానుమోరాక్కై." (ముకిఴ్విరిన్దశోతి) "శెవ్విప్పడికోలమ్." (ఎమ్మాతి) స్వామికనై. (కాణ్బార్క్కుమ్) కేట్పార్క్కుమరితు. ఇప్పడి యాశ్రయిప్పార్క్కల్లతు ప్రకృతిసైయుకప్పార్క్కు ముకమ్కొడుక్కుమ్ ఇతరపురుషనల్లన. ౪౯.

అరు.—నాల్పత్తొన్పతామ్పాట్టు. "ముయల్కిఱ్పార్కళ్ళ్లార్" ఎన్ఱత్తైప్పుత్తి వవతారిత్తై యరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఇప్పడియిరాతార్క్కిత్యాది). పణ్ణువార్క్కు-కర్మాద్యుపాయఙ్గళైప్పణ్ణువార్క్కు.

మేలుక్కు ప్రపత్తిపరమాకవవతారిక్కైయరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ప్రకృతిప్రాకృతఙ్గళిలిత్యాది). చకారత్తాలే - కేట్పార్క్కుమెన్గిఱతు. మకిఴలకు-మకిఴ్మ్పువిరై. ౪౯.

మూ.—అరియపుల నైన్దడక్కి యాయ్మలర్ కొణ్డు, ఆర్వమ్
పురియ పరిశినాల్ పుల్ కిల్ — పెరియనాయ్
మాఱినాతు పీఱ్ఱిరున్ద మావలిపాల్, వణ్కైనీ
రేఱ్ఱానై కాణ్బ తెళితు. ౫౦.

అర్థము.—అరియ - పెద్దవైన, పులన్గళైన్దుమ్ - పఞ్చేన్ద్రియములును, అడక్కి - స్వాధీనపఱచి, ఆయ్ - శోధించిన, మలర్ - పుష్పములను, కొణ్డు - సమర్పించి, ఆర్వమ్ - ప్రీతి, పురియ - వృద్ధిజెందెడు, పరిశినాల్ - ప్రకారముచేత, పుల్కిల్ - నమస్కరించినయెడల, పెరియనాయ్ - (తన్నును) గొప్పగాఁదలఁచి యున్నవాఁడై, మాప్పిరాతు - (దానమందు) మారక, వీఱ్ఱిరున్ద - వ్యావర్తకముగానున్న, మావలి పాల్ - మహాబలివద్ద, వణ్ - ఉదారమైన, కై - హస్తమునందు, నీర్ - (దాన) జలమును, ఏఱ్ఱానై - పట్టినవానిని, కాణ్బతు - సాక్షాత్కరించుట, ఎళితు-సులభముగా నుండును. ౫౦.

వ్యా.—అవ.—ఐమ్బులామ్పాట్టు. ఇన్ద్రియఙ్గళైవిషయఙ్గళిల్ పోకామల్ కాత్తుఅవన్బక్కలిలే స్నేహిక్కిల్ కాణ ఎళితెన్గిఱార్.

(అరియవిత్యాది) ఒరు * శెయ్యులేపాయుమ్నీర్ ఇరణ్డు శెయ్యులే పాయ్న్దాల్ ఇరణ్డు శెయ్క్కుమ్ పోరాతొழియుమిఱే; సర్వేశ్వరనై యుద్దిక్కక్కడవవాన ఇన్ద్రియఙ్గళై విషయఙ్గళిల్ పోకాతపడి యడక్కి. "అరియ"ఎన్నతు-"తస్యాహంనిగ్రహంమన్యేవాయోరివసుదుష్కరమ్" - ప్రతికూలమానవాయువైనియమిక్కవరితానాలొవ్వేమనస్సైనియమిక్కవరితెన్ఱుఅర్జునన్ శొన్నపడియే యిరుక్కై. (ఆయ్మలర్ కొణ్డు) శెవ్విప్పూక్కళైక్కొణ్డు. (ఆర్వమ్పురియపరిశినాల్) స్నేహమ్మిక్క ప్రకారత్తాలే. (పుల్కిల్) అణైయిల్. (పెరియనాయిత్యాది) ఉదారమానకైయైక్కొణ్డు నీరేఱ్ఱవనై కాణ్కైయెళితు.

(పుల్కిల్) పుల్కప్పెఱిల్. (పెరియనాయ్) ఐశ్వర్యముమ్, ఔదార్యముమ్. (వణ్కై) కొడుత్తువళర్న్దకై. (నీరేఱ్ఱానైక్కాణ్బతెళితు) అప్రతిషేధముడైయార్క్కు అర్థియాయ్వరుమెన్ఱవాఱు. ౫౦.

అరు.—ఐమ్బులామ్పాట్టు. "అడక్కి" ఎన్ఱు - విషయఙ్గళైవిట్టేపఱ్ఱవేణుమో, అవఱ్ఱైయుణ్డాక్కడవిరుమ్బినాలాకాతో వెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఒరుశెయ్యిత్యాది) మాఱ్ఱాతేవీఱ్ఱిరున్ద-ఔదార్యమ్ మాఱాతేవీఱ్ఱిరున్ద.

"ఏఱ్ఱానై" ఎన్ఱతైప్పఱ్ఱ అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (అప్రతిషేధమిత్యాది). ౫౦.

---

* శెయ్యులే - పొలమందు.

మూ.—ఎళ్ళితి లిరణ్డడియుమ్ కాణ్బతఱ్కు, ఎన్నుళ్ళమ్
తెళ్ళియ త్తెళ్ళిన్దాళియుమ్ శెవ్వే—కళ్ళియిల్
పొరున్దాతవనై ప్పొరలుత్తు, అరియా
యిరున్దాన్ తిరునామ మెణ్. ౫౧.

అర్థము.—ఎన్నుళ్ళమ్ - నామనసా! ఎళితిల్ - సులభముగా, ఇరణ్డడియుమ్- రెండుపాదములను, కాణ్బతఱ్కు - సాక్షాత్కరించుటకు, తెళియ - నిర్మలమైన, శెవ్వే - చక్కఁగ, తెళిన్దాళియుమ్ - ప్రసన్నుఁడగును. (గనుక) కళియల్ - గర్వము చేత, పొరున్దాతవనై - అనుసరించనివానిని, పొరల్ - యుద్ధముజేసి చంపుటలో, ఉత్తు - ఉద్దేశించి, అరియాయ్ - నరసింహమై, ఇరున్దాన్ - వేంచేసియున్న వాని యొక్క, తిరునామమ్ - తిరునామములను, ఎణ్ - ధ్యానించుము. ౫౧.

వ్యా.—అవ.—ఐమ్బత్తోరామ్పాట్టు. (ఎళ్ళితిల్) తమ్ముడైయ తిరువుళ్ళత్తై సమ్బోధిత్తు, నీవిషయకాలుష్యత్తైత్తవిర్, అవన్ ప్రసన్ననా మెన్గిఱార్.

(ఎళితిలిత్యాది) ఎళ్ళితిన్ఱిక్కే యిరున్దుళ్ళ ఇరణ్డు తిరువడికళుమ్ కాణ్బతఱ్కు. ఎళ్ళితాక వెన్నవుమాం.(ఎన్నుళ్ళమ్) ఎన్నెఞ్జేయెన్ఱపడి. (తెళ్ళియ) విషయకాలుష్యత్తై త్తవిర. (శెవ్వే - తెళిన్దాళియుమ్) అవన్ నేరేప్రసన్ననామ్. (కళ్ళియిత్యాది) శెరుక్కాలే పొరున్దే నెన్ఱిరున్ద హిర ణ్యనై. (పొరలుత్తు అరియాయిరున్దాన్ తిరునామమెణ్) శిఱుపిళ్ళై క్కాక *ఉతవి హిరణ్యనై ముడిత్తవనుడైయ తిరునామత్తై ఎణ్ణు.

(ఎన్నుళ్ళమ్) ఉళ్ళమే. నీ తెళ్ళియిల్ అవన్ శెవ్వే నమ్ తిఱత్తు త్తెళిన్దాళియుమ్. ప్రమాణమెన్; ప్రహ్లాదన్ తెళ్ళియ అవన్ విషయత్తు త్తె ళిన్దునిన్ఱ కార్యమ్ పార్త్తపడికణ్డిలైయో. (పొరలుత్తు) పొరుతు. శీఱ్ ఱత్తుక్కు-ఇరై†పోరామల్§శోమ్బియిరున్దాన్.(తిరునామమ్) వాక్కాలే. (తెళి) ఎణ్ణనోట్టాతవన్ పట్టపాడఱివులియితే. ౫౧.

* (పా) పొతాతు. † ఇతామల్.

§ శోమ్బియిరున్దాన్ - పాలుమారియుండెను.

అరు.—ఐమ్బత్తోరామ్పాట్టు. ఎన్నుళ్ళప్ - అన్తామిళి, పారలుమ్ మ - పార

త్తాయిలేయుమ్ మ. కాణత్తకుమ్ తిరునామమెన్తన్వయప్.   ౫౧.

మూ.—ఎణ్మర్ పతినొరువ రీరఱువ రోరిరువర్

వణ్ణ మలరేన్ది వైకలుమ్—నణ్ణి

యొరుమాలైయాల్ పరవి యోవాతు, ఎప్పోతుమ్

తిరుమాలైక్కై తొழువర్ శెన్ఱు.   ౫౨.

అర్థము.—ఎణ్మర్ - అష్టవసువులును, పతినొరువర్ - ఏకాదశరుద్రులును, ఈరఱువర్ - ద్వాదశాదిత్యులును, ఓర్ - అద్వితీయులైన, ఇరువర్ - అశ్వినీదేవతలిద్దరును, వణ్ణమ్ - నానావర్ణములుగల, మలర్ - పుష్పములను, ఏన్ది - ధరించుకొని, వైకలుమ్ - ప్రతిదినమును, నణ్ణి - సమీపించి, ఒరు - అద్వితీయమయిన, మాలైయాల్ - పురుష సూక్తాది శబ్దసందర్భములచేత, పరవి - స్తోత్రముజేసి, ఎప్పోతుమ్ - ఎల్లప్పుడును, ఓవాతు - ఎడతెగక, తిరు - లక్ష్మితోఁగూడిన, మాలై - సర్వేశ్వరుని, శెన్ఱు - సమీపించి, కైతొழువర్ - నమస్కరించుదురు.   ౫౨.

వ్యా.—అవ.—ఐమ్బత్తిరణ్డామ్పాట్టు. (ఎణ్మరిత్యాది) కీழ్ - తమ్ముడైయ తిరువుళ్ళత్తై క్కూఱిత్తు, శ్రీప్రహ్లాదాழ్వానుకుఱ ఉతవినవను డైయ తిరునామత్తై ఎణ్ణి, అవర్ ప్రసన్ననామెన్ఱతు; మేల్ ఇమ్ దుర్మా నికళాన దేవాదికళు మవనై ఆశ్రయిక్కత్తక్కకరణఙ్గళ్ అధికారమ్ పెఱ్ఱతెన్గిఱార్.

(ఎణ్మరిత్యాది) అష్టవసుక్కళ్, ఏకాదశరుద్రర్కళ్, ద్వాద శాదిత్యర్కళ్, అశ్వినికళ్. (వణ్ణమలరేన్ది) నానావర్ణమాన పుష్పఙ్గళై క్కొణ్డు. (వైకలుమ్నణ్ణి ఒరుమాలైయాల్) పురుషసూక్తత్తాలే. (ఓవాతెప్పోతుమ్) విచ్ఛేదమిన్ఱిక్కే. (తిరుమాలిత్యాది) శ్రియఃపతియై చ్చెన్ఱు ఆశ్రయిప్పర్కళ్. (తదుపర్యపిబాదరాయణస్సమ్భవాత్) దేవర్ కళుక్కుమ్, భవిష్యత్తిల్ పెఱవిరుక్కుళ్ళ అధికారార్థమాక ఆదిత్యాన్త ర్యామియాయిరుక్కుళ్ళ పరమాత్మోపాసనమ్ విధియానిన్ఱతే.

వ్యాపారయోగ్యరాన ప్రయోజనాన్తరపరర్, ఒరుమాలైయాల్ పరవిరోవప్పైయన్ఱికే, ఎల్లాకాలముమ్, ఎప్పోతుమెన్ఱుమామ్. (తిరునాల్) వేణ్డువ తెల్లామ్ పెఱుక్కైక్కడి. ౫౨.

అరు.—ఇవ్వ్యత్తిరణ్డామ్బాట్టు. వకుత్తవిషయమాకైయాలే, అధికారమ్ పెఱ్ఱార్. దేవర్కళుమ్ పెఱ్ఱార్కళ్, కరణఙ్గళుమ్ పెఱ్ఱన పెఱ్ఱపడి. దేవర్ కళుక్కు-ఆశ్రయణమ్ముణ్డో పెన్ను; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (తదుపర్యపీత్యాది).

ఎణ్మర్ - వ్యాపారయోగ్యమాన దిక్పాలర్ కళ్. ఎప్పోతుమ్ - ఎల్లాకాలమూతల్; ఎల్లాప్పొప్పమూతల్. ౫౨.

మూ.—శెన్ఱాల్కుడైయా మిరున్దాల్చిఙ్గాశనమామ్
నిన్ఱాల్ మరవడియామ్ నీళ్ కడలుళ్—ఎన్ఱుమ్
పుణై యామ్ మణివిళక్కామ్ పూమ్పట్టామ్ పుల్ కు
మణైయామ్, తిరుమాఱ్కరవు. ౫౩.

అర్థము.—అరవు - తిరువనన్తాళ్వాను, తిరు - పిరాట్టితోఁగూడిన, మాఱ్కు-సర్వేశ్వరునికి, శెన్ఱాల్ - సంచరించినయెడల, కుడైయామ్ - ఛత్రమగుదురు; ఇరున్దాల్ - వేంచేసియున్నయెడల, శిఙ్గాశనమామ్ - సింహాసనమగుదురు; నిన్ఱాల్-నిలిచికొనినయెడల, మరవడియామ్ - పాదుకలగుదురు; నీళ్ - విశాలమైన, కడలుళ్ - సముద్రమునందు, (పవ్వళించినయెడల), ఎన్ఱుమ్ - ఎల్లప్పుడును, పుణైయామ్ - తెప్పమగుదురు; మణివిళక్కామ్ - రత్నమయదీపమగుదురు, పూమ్బట్టామ్ - అందమైన తిరుప్పరియట్టమగుదురు; పుల్గుమణైయామ్ - ఒరుగుదిండగుదురు. ౫౩.

వ్యా.—అవ.—ఐమ్బత్తుమూన్ఱామ్బాట్టు. (శెన్ఱాల్) కీళ్-ఎల్లా నేర్ త్తియుమ్ నేర్న్ద తఙ్గళుక్కు-ఉప్పాక ఆశ్రయిక్కుమవర్కళైచ్చొల్లిలన్ఱు; ఇతిల్ - తఙ్గళై యెల్లామఱియ అఙ్గుత్తైక్కుప్పావ మవర్కళైచ్చొల్లుకిఱతు.

(శెన్ఱాల్ కుడైయామ్) కైఙ్కర్యమ్ స్వబుద్ధ్యధీనమన్ఱెన్గిఱతు.
,,నాకకుడైయాయ్‌నిన్ఱే, నీ ఇఙ్గేవా" ఎన్ఱైయన్ఱిక్కే, అవన్ ఉలావ

ప్పుక్కాల్ కుడైయపేక్షితమానపోతు కుడైయాహైకై. (ఇరున్దాల్ శిఙ్గా శనమామ్) ఇరుక్కైక్కు తిరువుళ్ళమానపోతు దివ్యసింహాసనమామ్; నిన్ఱాల్ తిరువుళ్ళమానపోతు మరవడియామ్; కణ్ వళర అపేక్షితమానపోతుకడలిలే ఎల్లాక్కాలత్తిలుమ్ పడుక్కైయామ్. (మణివిళక్కామ్) ఒరువిళక్కాలే ఒరు పదార్థత్తై కాణవేణుమెన్ఱపోతు మఙ్గళదీపమాయిరుక్కుమ్. (పూమ్పట్టామ్) తిరుప్పరియట్టమపేక్షితమానపోతు అళకియ పట్టామ్. (పుల్ కుమణైయామ్) తళువణైయపేక్షితమానపోతు తళువణైయామ్. (తిరుమాఱ్కు) శ్రియఃపతిక్కు. (అరవు) కట్టిప్పాన్పోలే ఎల్లావడివైయుమ్ మాఱ్కొళ్ళలామ్పడి యిరుక్కుమపడి.

(శెన్ఱాల్) "కుడైయాన్ శెల్" ఎన్ఱు శేషివైయనియమియాతే. (ఇరున్దాల్) అపేక్షైయుళ్ళపోతు. (నిన్ఱాల్) నిన్ఱపిన్పు. (పుణై) తెప్పమ్. (మణివిళక్కు) మఙ్గళదీపమ్. (పూమ్పట్టు) పుంస్త్వావహమాన పరియట్టమ్. (పుల్ కుమణై) పిరాట్టిమార్ ఊడినాల్ వ్యసనమ్ మఱప్పిక్కవల్లాహై. ఊడలుక్కు హేతువాకవుమామ్. (తిరుమాఱ్కు) ఇళైయపెరుమాళుక్కు అన్తరఙ్గసేవై. (అరవు) తాన్ ఒరుచేతననెన్ఱు కూశవేణ్డాతపడి తన్నైయమైత్తపడి. రాజనివేశనఙ్గళిల్ కూనర్ కుఱళరైప్పోలే. ౫౩.

అరు.—ఐమ్బత్తునూన్ఱామ్పాట్టు తిరువనన్దాళ్వానై చ్చొన్నతు ఉపలక్షణమాయ్, తఙ్గళై యెల్లామెన్ఱు - నిత్యసూరికళై చ్చొల్లుకిఱతు.

క్షీరాబ్ధియిలే అళున్దామైక్కు తెప్పమామ్. వ్యసనమ్ మఱప్పిక్కై - తన్నుడైయ స్పర్శత్తాలే అవర్కళైప్పిరిన్ద వ్యసనమ్ తోన్ఱాతపడి పణ్ణుహై. తన్నుడైయ స్పర్శమ్ భోగ్యమామ్పడి ఉడమ్పు కొడుక్కైయాలే పిరాట్టిమార్ ఊడుకైక్కుమ్ హేతువెన్ఱపడి.

"తిరుమాఱ్కరవు" ఎన్ఱ శేర్త్తియెప్పడియిరుక్కిఱతెన్న; "రమమాణావనేత్రయః" ఎన్ఱు - రమిత్త ఇళైయపెరుమాళైప్పోలే యెన్గిఱార్ (ఇళైయపెరుమాళుక్కిత్యాది).

మూ.—అరవ మడల్ వేழ మాన్ కురున్దమ్ పుళ్వాయ్
కురవై కుడమ్ ములై మల్ కున్ఱమ్—కరవిన్ఱి
విట్టిఱుత్తు మేయ్త్తొశిత్తు కీణ్డు కోత్తాడి, ఉ
ణ్డట్టెడుత్త శెఙ్గణవన్. ౨౪.

అర్థము.—కరవు - మరుగు, ఇన్ఱి - లేక, అరవన్ - కాళీయుని, విట్టు - పంపి, అడల్ - యుద్ధమునకుం జనుదెంచిన, వేழమ్ - కువలయాపీడమును, ఇఱుత్తు - విరిచి, ఆన్ - పశువులను, మేయ్త్తు - మేపి, కురున్దన్ - కురుక్కత్తివృక్షమును, ఒశిత్తు - విరిచి, పుళ్వాయ్ - బకాసురునినోటిని, కీణ్డు - చీల్చి, కురవై - రాసక్రీడయందు చేతులను, కోత్తు - పట్టుకొని, కుడమాడి - ఘటనర్తనముజేసి, ములై-(పూతన) స్తనమును, ఉణ్డు - ఆరగించి, మల్ - మల్లులను, అట్టు - చంపి; కున్ఱమ్ - గోవర్ధనగిరిని, ఎడుత్త - ఎత్తిన, శెఙ్గణ్-ఎఱ్ఱని నేత్రముగలవాఁడు, అవన్-ఆసర్వేశ్వరుఁడు. ౨౪.

వ్యా.—అవ.—ఇమ్బత్తునాలామ్బాట్టు.(అరవమ్) ఆశ్రితర్క్కుచ్చిలవిరోధమ్ వన్దు పోక్క వేణ్డిల్ పడుక్కైయుమ్ పొరున్దామల్ వన్దు నిఱ్కుమెన్గిఱతు. ఇప్పాట్టు - నిరల్నిరై.

(అరవమిత్యాది) కాళియనైవిట్టు, కువలయాపీడత్తిన్ కొమ్బై ముఱిత్తు, ఆనై మేయ్త్తు, కురున్దమొశిత్తు, పుళ్వాయ్కీణ్డు - బకాసురనై కొన్ఱు, కురవైకోత్తు, కుడమాడి, పేయ్ములైయుణ్డు, మల్లరై అట్టు, కున్ఱమెడుత్తసర్వేశ్వరన్. ఎడుత్త ఇచ్చెయల్కళ్ ఎమ్బెరుమాన్ శేవవిషయత్తిల్ కుత్తైన్దుపరిమాఱుమ్బడి యవన్ స్వరూపమ్. „శెఙ్గణవన్-విట్టిఱుత్తు మేయ్త్తొశిత్తుక్కీణ్డుకోత్తాడి ఉణ్డు అట్టు ఎడుత్తవై - అరవమిత్యాది". ౨౪.

అరు.—ఇమ్బత్తునాలామ్బాట్టు. ఎడుత్త - ఇప్పాట్టిలెడుత్త ఇన్దవ్యాపారఙ్గళ్, తాన్ నన్దుపరిమాఱిన శేషియుడైయస్వరూపమ్ శొల్లుకిఱతు. అన్వయమ్ కాట్టుకిఱార్ (శెఙ్గణవనిత్యాది). ౨౪.

మూ.—అవన్తమ రెవ్వినైయ రాకిలుమ్, ఎఙ్గో
నవన్తమరే యెన్ఱొళివ తల్లాల్—నమన్తమరా
లారాయ ప్పట్టఱియార్ కణ్డీర్, అరవణైమేల్
పేరాయ ఱ్కాట్పట్టార్ పేర్. ౫౫.

అర్థము.—అవన్ - ఆసర్వేశ్వరునియొక్క, తమర్ - భక్తులు, ఎవ్వినైయ రాకిలుమ్ - ఎట్టికర్మముగలవారైనను, ఎఙ్ - మనకు, కోన్ - స్వామియైన, అవన్ - ఆసర్వేశ్వరునియొక్క, తమరే - భక్తులుకదా, ఎన్ఱు - అని కొనియాడి, ఒళివ తల్లార్ - పోవుటతప్ప, అరవణైమేల్ - సర్పశయ్యమీఁది, పేర్ - పెద్ద, ఆయఱ్కు - గొల్లవాఁడైన కృష్ణునికి, ఆట్పట్టార్ - దాసులయొక్క, పేర్ - తిరునామములు, నమన్ - యమునియొక్క, తమరాల్ - దూతలచేత, ఆరాయప్పట్టఱియార్ కణ్డీర్! - వెతికి ఎఱుఁగబడరుగదా!. ౫౫.

వ్యా.—అవ.—ఐమ్బత్తైన్దామ్పాట్టు. (అవన్ తమర్) ఇప్పడి అవన్ ఆశ్రితవిరోధినిరసనస్వరూపనానపిన్బు, అవనుడైయతమరై యమభటర్ ఆరాయ్వతెఙ్జ నేయెన్గిఱార్.

(అవనిత్యాది) అవనుకనుకూలరానవర్ కళ్, ఎత్తొళిలరాకిలెన్ - విహితత్తైచ్చెయ్యిలెన్, నిషిద్ధత్తైచ్చెయ్యిలెన్. (ఎఙ్గోనిత్యాది) «ప్రభవతిసంయమనేమమాపివిష్ణుః» ఎన్నుమ్బడియే. (నమన్ తమరిత్యాది)నమన్ తమరాలారాయప్పడాతొళికిఱార్, అరవణైమేల్ పేరాయఱ్కాళ్ పట్టార్ పేర్. ఇవర్ కళ్ తాఙ్గళ్లో వెన్నిల్; అన్ఱు ; ఒరుభాగవతనుడైయ పేరై ఒరు అభాగవతన్ ధరిత్తాల్ అవనుడైయపేరుమ్ యమసదస్సిలే వాశిక్కప్పెఱా తెన్గిఱతు. పే రారాయిల్, కువలయాపీడమ్ తొడకకమానవై పట్టతు పడుమత్తనై. « మధుసూదనప్రపన్నాన్.”

(ఎఙ్గోనవన్ తమరే) ఎన్నాయనానవనడియార్. (ఎవ్వినైయరాకిల్ - ఎన్నెన్ఱు ఒళివతల్లాల్) అవర్ కళ్ పుణ్యమ్పణ్ణిలెన్, పాపమ్ పణ్ణిలెన్, అత్తైత్తై నామ్ ఆరాయుమ్ తుత్తైయల్లవెన్ఱుకైవిడుమతొళియ

"త్యజభటదూరతరేణతానపాపా౯" (అరవణ్ణైమేల్ పేరాయత్కాల్ పట్టార్) పడుక్కై-పారాట్టిలితే ఆరాయ్‌వతు, "నన్ఱు శెయ్ తారెన్బర్ పోలుమ్" ఎన్ఱుపిరాట్టికుత- మకప్పడనిలమల్లాతవిజ్ఞ్తేయమనో ఆరాయ ప్పూతుకిఱా౯. అవను డైయ ఒరుపేరాన సంసారి పేరుమ్ తీట్టివాట్టా౯.

అరు.—ఐమ్బత్తైన్దామ్బాట్టు. అట్టపట్టార్ పేర్ - అట్టప్ట్టారుడైయ మనుష్య ర్గ్రాహ, "పేర్" ఎన్గిఅపదమూథియాలే - తిరునామమనుష్ ఆరాయప్పడా తెన్ఱపడి.

పారాట్టి పడుక్కై - సముద్రమ్ పార్త్తు కేవలమ్ నిద్రై) పణ్ణినాలన్ఱో యవరా ఆరాయ, ఇతు అప్పడియన్ఱియే అవరా పేటిట్టుకొణ్డపిన్బు ఇవనార్థాయప్పోకా తెన్ఱపడి. భగవతనుడైయ పేరన్ఱియే అవనుడైయతిరునామమ్ కుమన్ద సంసారిపేరై ఎఱుత్తాలుమ్ తీట్టి ఓర్శైయిలే వాట్ట ఎఱుతమాట్టానెన్ఱపడి. ౫౫.

మూ.—పేరేవర ప్పితఱ్ఱల్లా లెమ్బెమ్మానై
యారేయఱివారతునిఱ్క—నేరే
కడిక్కమలత్తుళ్ళిరున్దుమ్ కాణ్గిలా౯, కణ్ణ
నడిక్కమలన్దన్నై యయ౯. ౫౬.

అర్థము.—పేర్ - తిరునామము, వర - నోటిలోవచ్చునటుల, పితఱ్ఱల్లాల్ - పలుమారుచెప్పటకంటె, ఎమ్ - మనకు, పెమ్మానై - స్వామియైనవానిని, ఆర్-ఎవరు, అఱివార్ - తెలిసికొనియెదరు, అతునిఱ్క - అదియట్లుండ, కడి - పరిమళముగల, కమలత్తు - నాభీకమలముయొక్క, ఉళ్ - లోపల, నేరే - నిరన్తరము, ఇరున్దుమ్ - వాసముజేసియు, అయ౯ - బ్రహ్మ, కణ్ణ౯ - కృష్ణునియొక్క, అడిక్కమలన్దన్నై, తామరపుష్పములవంటి తిరువడికళను, కాణ్గిలా౯ - తెలిసికొనజాలడు. ౫౬.

వ్యా.—అవ.—ఐమ్బత్తాఱామ్బాట్టు.(పేరే) పేరాయత్కాల్ పడుక్కైయాంవతు, అవర విషయీకరిక్కప్పోకాల్ తరా శెల్లామైతోఱ్ఱ నిత్యైయల్లతు ఇవరా అవనైప్పరిచ్ఛేదిత్తఱికైయావ తెన్నెన్గిఱతు.

(పేరిత్యాది). పేరాలే అవరా వరుమ్బడి. (పితఱ్ఱల్లాల్) తిరు నామత్తైచ్చొల్లలా మెన్ఱుమామ్. అన్ఱిక్కే, ఏతేనుమ్ శొల్లప్పుక్కాలుమ్ తిరునామమ్‌వాయిలే వరుమ్బడి పితఱ్ఱల్లాల్. ఇతుకీఱడాక చ్చొల్లు

నైయెన్నుమామ్. (ఎమ్ పెమ్మానిత్యాది) ఎన్నుడైయస్వామియై ఆరే యఱివార్; అప్పడైయాట్టమ్‌నిఱ్ఱ. (నేరిత్యాది) అఱివార్‌కిడకెఱ్ఱీర్, అఱియాతార్రై కేట్ఱ్ఱలాకాతో. సర్వేశ్వరనుడైయ, పరిమళత్తైయుడై త్తాన తిరునాభికమలత్తిలే అవ్యవధానేనపిఱన్దు, అవన్దన్నాలేఓతువిక్క ప్పట్టు అఙ్గేయిరుక్కుఱబ్రహ్మా, సర్వేశ్వరనై, కాణ్గిఱిలఱ-అఱికిఱిలఱ.

నమ్మాలఱియవోణ్ణుమో వెన్నిల్; (పేరేవరప్పితఱ్ఱిల్) కన్దునిన్ద విడత్తేతాయ్‌వరుచూప్పోలే వాసితమాక వెన్నుమామ్. (ఎమ్ పెమ్మానై) నమక్కు నేరేకాట్టినపడి.(ఉళ్ళిరున్దుమ్ కాణ్గిలాఞ్). కడక్కరైయిలేకుడల్ కట్టికొణ్డిరుక్కుమ్‌కాట్టిల్ కడలైప్పరిచ్ఛేదిక్కవోణ్ణుమో, అపరిచ్ఛే ద్య మెన్దఱియిల్ అఱియలామ్; పెరియకిళాయార్. „ బ్రహ్మవిదాం వరః” ౫౬.

అరు.—ఐమ్బత్తాఱామ్పాట్టు. మేలుక్కవతారికై (నమ్మాలిత్యాది). తిరునామమ్ వాయిలేవాసితమాక. పెరియకిళాయార్ - పెరియవర్. బ్రహ్మపెరియవనోవెన్న; అరుళిచ్చేయ్‌కిఱార్ (బ్రహ్మవిదాంవరః ఎన్దు). ౫౬.

మూ.—అయల్ నిన్ఱ వల్ విన్నైయైయఞ్జినే నఞ్జి
యుయ నిన్దిరువడియే శేర్వాఞ్—నయనిన్ఱ
నన్మాలై కొణ్డు నమోనారణా వెన్నుమ్
శొన్మాలై కఱ్ఱేఞ్ తొழுతు. ౫౭.

అర్థము.—అయల్ - ప్రక్కను, నిన్ఱ - ఉన్న, వల్ - ప్రబలమైన, విన్నైయై- పాపమునుఁగూర్చి, అఞ్జినేఞ్ - భయపడితిని. అఞ్జి - భయపడి, ఉయ - ఉజ్జీవింప, నిఞ్-దేవరవారియొక్క, తిరువడి - శ్రీపాదములను, శేర్వాఞ్ - పొందుటకు, నయమ్ నిన్ఱ - సుఖముగానుండెడు, నల్ - శ్రేష్ఠమైన, మాలైకొణ్డు - పాశురములను స్వీకరించి, తొழுతు - ఆశ్రయించి, నమోనారణావెన్నుమ్ - తిరుమన్త్రమనెడు, శొల్మాలై - శబ్దసందర్భములను, కఱ్ఱేఞ్ - అభ్యసించితిని, ౫౭.

వ్యా.—అవ.—ఐమ్బత్తేழாమ్పాట్టు. (అయల్ నిన్ఱ) నీర్ భగవద్విషయత్తిల్ శెయ్‌తతెన్నెన్నిల్; సంసారమ్‌భయస్థానమెన్ను మిడముమ్ ఉజ్జీవిప్పార్ అవనైప్పఱ్ఱి యెన్నుమిడము మఱిన్దేనెన్గిఱార్.

(అయలిత్యాది) నానిట్టవడియిలేయిట్టు వారానిన్ఱ మహాపాపఙ్గళై యఱ్ఱినేన్. (అఱ్ఱిఉయ) అవన్ ఱన్నైయఙ్గ ఉజ్జీవిక్కైక్కాక. (నిన్ తిరువడియే శేర్వాన్ నయమ్ నిన్ఱ నన్మాలైకొణ్డు) నిర్వచన రూపమాకనిన్ఱ నల్ల మాలైకొణ్డు. (నమోనారణా వెన్నుమ్ శొన్మాలైకఱ్ఱేన్) శొల్ తొడైకఱ్ఱేన్. (తొழుతు) వణఙ్గి. (శొన్మాలైకఱ్ఱేన్) వల్లేనాయ్ప్పేశినేనల్లేన్, అన్ఱాకిలైయాలే నానాక్కైక్కు ప్పేశినేన్,

(అయల్ నిన్ఱ) విశ్లేషత్తాలే వరుమ్ వ్యసనత్తుక్కఞ్జి తిరునామమ్ శొల్లున్దనైయుమ్ కడక్క చ్చాపలత్తాలే నిన్ఱ. ౫౭.

అరు.—ఇప్ప త్తెఴామ్బాట్టు. అయల్ నిన్ఱ - అణ్డైయిలే యెన్ఱపడి. నయన్ నిన్ఱ - శాస్త్రరూపమాన్ నిన్ఱ. అతావతు-తిరుమన్త్రార్థత్తై నిర్వహిక్క అతమిழ్ తొడైయెన్ఱపడి. "కఱ్ఱేన్" ఎన్ఱు - వరుత్తన్ తొఴుకైయాలే అఱ్ఱాకై శొల్లువిక్క చ్చొన్నేన్ఱపడి. నానాక్కైక్కు - సత్తై పెఱుకైక్కు.

వల్వినైయానతు దూరప్పోకామల్ కిట్టనిఱ్పానెన్నిన్న; అరుళిచ్చెయకిఱార్ (విశ్లేషత్తాలేయిత్యాది.) ఇత్తనై నాళుమ్ కూడియిరున్దనాన్ ఇవనైప్పిరిన్దు పోకిఱో మెన్ఱఞ్జి దుఃఖప్పట్టు చాపలత్తాలే నిన్ఱతెన్ఱపడి. ౫౭.

మూ.—తొழுతు మలర్ కొణ్డు తూపమ్ కైయేన్ది
ఎழுతుమెழு వాழி నెఞ్జే—పழுతిన్ఱి
మన్దిరఙ్గళ్ కఱ్పనవుమ్ మాలడియే కైతొழுవాన్
అన్దర మొన్ఱిల్లై యడై. ౫౮.

అర్థము.—నెఞ్జే! - మనసా!, మలర్ - పుష్పములను, కొణ్డు - సమర్పించి, తూపమ్ - ధూపమును, కైయేన్ది - చేతిలో పట్టుకొని, తొழுతు - ఆశ్రయించి, ఎழுతుమ్ - ఉజ్జీవించెదము. ఎழு - లెమ్ము. వాழி - సుఖముగానుందువుగాక, పழுతిన్ఱి - దోషములేక, మన్దిరఙ్గళ్ - మన్త్రములను, కఱ్పనవుమ్ - అభ్యసించుటయు, మాల్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, అడియే - పాదములనే, కైతొழுవాన్ - అఞ్జలిచేయుటకొఱకు, అన్దరమ్ - అలస్యము, ఒన్ఱిల్లై - ఒకటియులేదు. అడై - పొందుము. ౫౮,

వ్యా.—ఐమ్బత్తెట్టామ్బాట్టు. (తొఴుతు) కైయాలేతొఴుతు. పుష్పాద్యుపకరణఙ్గళైక్కొణ్డుతొఴుతు. (ఎఴుతుమ్) ఎఴువోమ్-పోవోమ్. ఎఴు-పోకు. (వాళి నెఞ్జే) నెఞ్జే! ఉనక్కు నన్మైయుణ్డాక. (పఴుతిన్ఱి యిత్యాది) విచ్ఛేదమిన్ఱిక్కే ఎల్లాత్తిరుమన్త్రఙ్గళ్ కఱ్కుమతుమ్ కైతొఴుకై. అనపిన్బు, (అన్దరమొన్ఱిల్లైయడై) ఒరుక్షణమాత్రమ్ పోకాతే అవన్ తిరువడికళిలే అడై.

(ఎఴుతుమ్) ఉజ్జీవిప్పోమ్. (ఎఴు) ఒరుప్పడు. (వాళి) ఒరుప్పట్టపడిక్కు మఙ్గళాశాసనమ్. ఇతు ఉనక్కు నిత్యమాయిడుక. (పఴుతిన్ఱి) గురుకుల వాసమ్పణ్ణిప్పఴుత్తు విఴుక్కాఙ్గై. ముతలిలే శొల్ ఎన్నిల్ ఉత్పత్తి దోషమామిత్రే. (కఱ్పనవుమ్) కిడన్దానైకణ్డేటా తే శన్దై యిట్టుకొణ్ణాన్. ౫౮.

అరు.—ఐమ్బత్తెట్టామ్బాట్టు. కైతొఴుకై - తొఴుకైక్కాక వెన్ఱు తుముల్. అన్దరమొన్ఱిల్లై - రన్ధ్రమిన్ఱిక్కే; శీఘ్రమాక వెన్ఱపడి. మన్త్రత్తుక్కు ప్రఴుతిల్లామైయే యెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (గురుకులవాసమిత్యాది). పఴుత్తు విఴుకై - అడియిలే యిరుక్కు మడియిలేవిఴుకై. అనువర్తనపూర్వకమాకక్కేళావిట్టాల్ విరోధమేయెన్న అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ముతలిలేయిత్యాది). ఆచార్యప్రపత్తిపణ్ణామల్ శొల్లెన్ఱుకేట్కైయెన్ఱపడి. ఉత్పత్తిదోషమ్ - మన్త్రత్తుక్కు వీర్యమిన్ఱిక్కే యొఴికై. ౫౮.

మూ.—అడైన్ద వరువినైయో డల్లల్ నోయ్ పావమ్
మిడైన్దవై మీణ్డొఴియ వేణ్డిల్—నుడఙ్గిడైయై
మున్నిలఙ్గైవైత్తాన్ మురణఴియ, మున్నొరునాళ్
తన్విలఙ్గైవైత్తాన్ శరణ్. ౫౯.

అర్థము.—అడైన్ద - సంచితమైన, అరు - క్రూరమైన, వినై - పాపము, అల్లల్ - దుఃఖము, నోయ్ - వ్యాధి, పావమ్ - చెడ్డనడత, మిడైన్దవై - సమీపించినవీనిని, మీణ్డొఴియవేణ్డిల్ - మరలకపోఁగొట్టనిచ్ఛయించెనేని, నుడఙ్గు-అందమైన, ఇడైయై-నడుముగలసీతాదేవిని, మున్-మును పు, ఇలఙ్గైవైత్తాన్ - లఙ్కయందుంచిన రావ

ఱునియొక్క, మురణ్ - బలము, అఱియ - నశించునటుల, మున్నాళ్ - మునుపాక కాలమందు, తన్ - తనదైన, విల్-ధనుస్సును, అమ్ - సుందరమైన, కై - శ్రీహస్తము నందు, వైత్తాన్ - ధరించినవాఁడే, శరణ్ - ఉపాయము. ౪౯.

వ్యా.—అవ.—ఇప్పుత్తొన్బతామ్పాట్టు. (అడైన్ద) కాలక్షేపమ్ పణ్ణుమ్పడి శొల్లుకిఱతు.

(అడైన్దవరువినై) ఆత్మస్వరూపత్తిలన్ఱియే అచిత్ప్రత్యాసత్తియాలే వన్దేఱియాన అజ్ఞానాదికళ్. (అల్లల్) మానసవ్యాధి-ఆధివ్యాధికళైన్దపడి. (పావమ్) పరిగ్రహిత్త శరీరత్తాలే పణ్ణిన నిషిద్ధానుష్ఠానమ్. (మిడైన్దవై) శరీరారమ్భకహేతువాన పాపఙ్గళుమాక నెరుఙ్గినవై. (మీణ్డొఴియవేణ్డిల్) ,,అహంత్వాసర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి” ఎన్నుమ్పడి ఒరురాజకుల సమ్బన్ధత్తాలే మీళాతపడిపోక వేణ్డిల్. (నుడఙ్గిడైయై) పిరియత్తకాతవళై. (మున్నిత్యాది) పణ్డులఙ్కైయిలే వైత్తవనుడైయమిడుక్కొఴియ. (తన్విల్ అఙ్గైవైత్తాన్) తన్నుడైయ తిరువిల్లై అఴకియతిరుక్కైయిలేవైత్తవన్ ఉపాయమ్. ఇత్తాల్-సర్వేశ్వరనుక్కు భోగ్యమాయిరున్దుళ్ళ ఆత్మావై ,,ఎనతు” ఎన్ఱిరుక్కుమవన్, పిరాట్టియైప్పిరిత్త రావణనోడొక్కుమ్ ఎన్నుమిడముమ్, ,,ఇవ్వాత్మా అవనుడైయతు'' ఎన్ఱు-అనుకూలిత్తవనుక్కు-ప్పిరాట్టియిరున్దమార్విలేఅమ్బైచ్చెప్పరిహరిత్తాప్పోలే పరిహరిక్కుమెన్నుమిడముమ్, అవళోడుకూడినవన్ ఉపాయమెన్నైయాలే - పఱ్ఱుహార్కళ్ అవళ్ మున్నాకప్పఱ్ఱ వేణుమెన్నుమిడముమ్ శొల్లుకిఱతు.

అవ.—తిరువుళ్ళమ్ ఇన్ద్రియజయమ్పణ్ణిన్నతు, తొఴువెన్నతు, తిరునామమ్ శొల్లెన్నతు, నినైయెన్నతు, పలపడికళ్ శొన్న ఇవఱ్ఱుక్కుత్తాత్పర్యమెన్నెన్నిల్ ; ఇతుక్కుకీఴెల్లామ్ పటుత్రయత్తిల్ శొన్న

వార్త్తైపోలే స్వరూపమ్ విశదమాకైక్కుచ్చొన్ననిలై; ఇతు, చరమ శ్లోకత్తిల్ నిలైపోలే. ఉణర్న్దవన్ను అవనల్లతిల్లై.

(అడైన్దవరువినై) అవిద్యాదికళ్. ఆత్మా హేయ సంసర్గత్తుక్కు అనర్హనాకైయాలే ,,అడైన్ద" ఎన్నతు. పరమాత్మావుక్కుమ్ ప్రవేశ మొక్కుమితే. ,,అనశ్నన్." (అల్లల్ నోయ్) ఆధివ్యాధి. (పావమ్) శరీరత్తుడన్ పణ్ణుమ్పావమ్. (మిడైన్దవై) సమిత్తైయిడామాణిపోలే; పరణికూడు పరిన్దాఱ్పోలే. (మీణ్డొళియ వేణ్డిల్) తొడరుకిఱపావైప్పత్తిరియ విడుత్తాఱ్పోలే ❊ సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామియితే. సర్వశక్తియైక్కొణ్డు కార్యమ్కొళ్ళ వేణ్డావో. (నుడఙ్గిడైయై) ఏకద్రవ్యత్తైభిన్నమాకిన.(ఇలఙ్గైవైత్తాన్) తాయైయుమ్ తమప్పనైయుమ్ పిరిత్తపైయల్ మిడుక్కొళియ. పిరాట్టి అమ్బెయ్యుమన్ను ఇవనాల్ పోకలావతు. ,,తత్తస్యసదృశంభవేత్." కూర్త్తైయై విశ్వసిత్తిరుక్కుమత్తనై అవళుక్కుప్పరియుమాప్పోలే పరియుమ్; అవతారసౌలభ్యమ్. పిఱన్దు మున్నే ఉన్నైప్పెఱుకైకుయత్నమ్పణ్ణానిన్ఱాన్, ఇనిప్రతిపత్తియే ఉళ్ళతు. ౫౯.

అరు.—ఇప్పత్తొన్పతాప్పాట్టు. ఇతిల్ ఉపాయస్వీకారమ్ శొల్లుకిఱతెన్నుకణ్ణుకొళ్వతు. మీణ్డొళియ-మీళుకైయొళియ. పోనతుతిరియవుమ్ ఇవనిడత్తిలే మీళాతపడి.

మేలుక్కవతారిక్తై యరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (తిరువుళ్ళమిత్యాది). తిరువుళ్ళమానతు ,,ఎఴుతుమ్ఎఴు" ఎన్నుఇఙ్గేశొన్నీర్, ఇప్పడిపలపడియాక శొల్లుకిఱతుక్కు క్కరుత్తెన్నెన్న ఆఴ్వారై క్కేట్కవెన్ను శబ్దాభిప్రాయమ్. స్వరూపమ్విశదమానాల్ అవనే ఉపాయమాక వేణుమోవెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఉణర్న్దవన్నిత్యాది).

వన్దేటియానతుపరమాత్మావుక్కు మొవ్వాతోవెన్నుశఙ్కై. ,, ఇతై " ఎన్ను-శబ్దసూచకమ్. అతుక్కుఉత్తరమ్ (అనశ్నన్ఎన్ను). సమిత్తైయిడామాణి-శప్పైమేలేశూఴ్త్తుక్కొళ్ళుకిఱపూచ్చి. పరిఙ్లుకైక్కుసౌలభ్యమెన్నెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (అవతార సౌలభ్యమెన్ను). అతుఇప్పోతు ఇల్లైయేయెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (పిఱన్దమున్నేయిత్యాది). ౫౯.

మూ.—శరణా మఱైపయన్ద తామరైయానోడు
మరణాయ మన్నుయిర్కళెల్లామ్—అరణాయ
పేరాఴిక్కొణ్డపిరానన్ఱి మఱ్ఱఱియాతు
ఓరాఴిశూఴ్న్దవులకు. ౬౦.

అర్థము.—శరణ్ - ఉపాయముగ, మఱై - వేదమును, పయన్ద - ఉపదేశింపబడిన, తామరైయానోడు - నాభీకమలమునందు బుట్టినబ్రహ్మతోఁగూడ, మరణాయ - మరణధర్మముగల, మన్ - నిత్యులైన, ఉయిర్క్కళెల్లామ్ - జీవాత్మలకన్నిటికిని, అరణాయ - రక్షకమైన, పేర్ - పెద్ద, ఆఴిక్కొణ్డ - చక్రముగల, పిరానన్ఱి - ఉపకారకునిదక్క, ఓర్ - అద్వితీయమైన, ఆఴి - సముద్రముచేత, శూఴ్న్ద - చుట్టఁబడిన, ఉలకు - భూలోకమందుండువారు, మఱ్ఱు-ఇంకొకని, అఱియాతు-ఎఱుఁగరు. ౬౦.

వ్యా.—అవ.—అఱుపతామ్పాట్టు. (శరణిత్యాది) కీఴ్-అవనైయే ఉపాయమెన్ఱతు; మేలు ఇవర్కళతే యానపిన్బు ఇవ్వాత్మాక్కళ్ ఉపాయమానాలాకాతో వెన్నిల్; కీఴ్-పోక్కఱివార్; ఇప్పోతు తాఙ్గళ్ పడుకిఱతు ఇన్నత్తాలే ఎన్ఱఱియార్కళ్; వరక్కడవతఱియార్కళ్. ఈశ్వరన్ ఇవైయెల్లా మఱిన్దు పరిహరిక్కవల్ల జ్ఞానశక్త్యాదికళైయుడైయవన్. ,,పృకియాన్ తాళే" ఎన్నుమాప్పోలే. ఆకైయాలే అవనే ఉపాయమామిత్తనై, ఇత్తై లోకమఱియాతెన్గిఱతు.

(శరణావిత్యాది)ఎల్లార్క్కుమ్హితత్తైచ్చొల్లక్కడవతాన వేదత్తైఓతువిక్కప్పట్ట బ్రహ్మావోడు. ,,శరణామఱైపయన్ద" ఎన్ఱత్తై ,, అరణాయ"ఎన్ఱత్తోడే కూట్టి ఈశ్వరనుక్కు విశేషణమాక్కవుమామ్. (మరణాయ మన్నుయిర్కళెల్లామ్) కల్పాదియిలే ఉణ్డాయ్ కల్పాన్తత్తిలే యిల్లైయాకిఱ బ్రహ్మావోడేకూడ. ,,నజాయతేమ్రియతేవా" ,, జాయస్వమ్రియస్వ" ఎన్ఱు-జననమరణ ధర్మాక్కళాన ఉయిర్కళెల్లామ్. (అరణాయ) రక్షకమాన. (పేరాఴియిత్యాది) కీఴ్ పెరుమాళ్ ప్రస్తుతరాకైయాలే కడలై *వెతుప్పిత్తనుక్కువశమాక్కిక్కొణ్డ చక్రవర్తిత్తిరుమక

* వెతుప్పి - కష్టపఱచి.

నెన్నవునామ్. కైయిలే తిరువాఴియైయుడైయనాయ్ ఉపకారకనాన సర్వేశ్వరనుడైయ ఉపాయభావత్తైయఱివర్. (మఱ్ఱఱియాతోర్ తాఴ్ శూఴ్న్దవులకు) మఱ్ఱాయిరున్దుళ్ళ కడల్ శూఴ్న్దలోకమానతు ఉపాయమాక వఱియాతు.

(శరణామత్తైపయన్ద)అభిమతసిద్ధికళుక్కుడైత్త ఉపాయభేదఙ్గళై యుడైయ వేదఙ్గళై జగత్తుక్కుతవిక్కుమ్*బ్రహ్మవిదాంవరనానబ్రహ్మా, మన్త్రికృత్ ఎన్బతు. (మరణాయ) శావతుపిఱప్పతాకిఱ శరీరధర్మమ్. (మున్నుయిర్) ఆత్మధర్మమ్. మరణ ధర్మఙ్గళుడైయ. అజ్ఞనాయ్ అశక్తనాయ్. అరణానవై. ఇవఱ్ఱై వినాశకన్ అఱియుమత్తనై. "మూఢోయన్నాభిజానాతి" "వేదాహమ్." ఆప్పాన్, జీయర్కు "జీయరే! ఇవ్వులకు ఎమ్బెరుమానైయల్లతఱియాతిరున్దతో" ఎన్న; "అతుక్కుప్పొరుళేన్" ఎన్న; "ఉయర్న్దోర్ ఎమ్బెరుమానై యల్లతఱియార్" ఎన్న; ఇత్తై భట్టరైక్కేట్ట; "అతుక్కొరు కుఱ్ఱముణ్డు, 'ఓరాఴిశూఴ్న్ద' ఎన్ఱు విశేషిక్కవొణ్ణాతు" ఎన్న; ఇతుక్కుప్పొరుళ్లోవెన్న; "జీయరేనాన్ శొల్లుమ్ పొరుళేన్" ఎన్న; "ఉలకఱియాతు" ఎన్న; "అతువే పొరుళ్" ఎన్ఱార్; ఇత్తై ప్పిళ్ళైయుమ్ జీయరుక్కురైక్క త్తిరుక్కలికన్ఱిదాసర్ మఱన్దత్తై ఉణర్త్తినారెన్ఱరుళిచ్చెయ్తార్. ౬౦.

అరు.—అఱుపతామ్పాట్టు. ఉపాయమానాల్ ఉపాయయత్నమ్ పణ్ణినాల్. అఱివార్ - తన్నుడైయ ఉపాయభావత్తైత్తానేయొఴియ వేఱొరువరుమ్ అఱివారిల్లై యన్ఱుపడి. ఈశ్వరనై ఉపాయమాక వఱియాతు.

నిత్యమానవేదత్తై ఉణ్డాక్కుకైయావతెన్నెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (మన్త్రికృత్తిత్యాది). మన్త్రిద్రష్టావై "మన్త్రికృత్" ఎన్నక్కడవతు. ఇవఱ్ఱై - అరణాన ఉపాయత్తై. వినాశకన్ - జన్మాదికళైప్పోక్కుకిఱ ఈశ్వరన్. లోకమఱియాతు, ఈశ్వరనఱియామెన్ను మతుక్కు ప్రమాణమరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (మూఢోయమిత్యాది). "పిరాననై మఱ్ఱఱియాతు - ఉలకు" ఎన్ఱు - ఉలకానతు ఈశ్వరనై యొఴియ

పేఱొరుడపాయత్తై యఱియా తెన్నుమ్ శబ్దమ్ తోన్ఱానిఱ్క, శబ్దత్తై నెరుక్కి ఉపాయమీశ్వరనఱియ మెఃళ్ళియ ఉలకఱియా తెన్నుమతుక్కు సువాదమాక వరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (అప్పానిత్యాది). పొరుళ్ - పొరుళేతు. పొరుళ్ ఎన్ఱు వెఱుత్తాల్పోలే శొల్లి, అనాలుమ్ కేట్టవుమక్కు చ్చొల్లవేణు మో, ఉపాయమీశ్వర నఱియమత్తనై, ఉలకఱియాతు ఎన్ఱు భట్టర్ జీయర్క్కరుళిచ్చెయ్తారెన్ఱుపడి. ౬౦.

మూ.—ఉలకు ములకిఱన్ద వూళియుమ్, ఒణ్ కేళ్
విలకు కరుఙ్గడలుమ్ వెఱ్పుమ్—ఉలకినిల్
శెన్దీయుమ్ మారుతముమ్ వానుమ్, తిరుమాల్ తన్
పున్దియి లాయ పుణర్ప్పు. ౬౧.

అర్థము.—ఉలకుమ్ - లోకములును, ఉలకు - లోకము, ఇఱన్ద - మునిఁగియున్న, ఊళియుమ్ - ప్రళయకాలమును, ఒణ్ - అందమైన, కేళ్ - వర్ణముగల, విలకు - అలలువీచుచున్న, కరుమ్ - నల్లనైన, కడలుమ్ - సముద్రమును, వెఱ్పుమ్ - పర్వతములును, ఉలకినిల్ - జగత్తునందుండెడు, శెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, తీయుమ్ - తేజస్సును, మారుతముమ్ - వాయువును, వానుమ్ - ఆకాశమును, పున్దియిల్ - సృష్టివిషయమైన సంకల్పజ్ఞానమందు, ఆయ - ఉద్యోగించిన, తిరుమాల్ - శ్రియః పతియొక్క, పుణర్ప్పు - సృష్టి. ౬౧.

వ్యా.—అవ.—అనుపత్తోరామ్బాట్టు. (ఉలకుమ్) హితత్తిలేఅఱియాతతుక్కుత్తన్నాముడైయ ఉత్పత్తియిలేవైత్తు అఱివైయుణర్త్తుకిఱార్.

(ఉలకుమ్) లోకమడఙ్గత్తానేశేషిత్తకాలముమ్. (ఒణ్ కేళ్) అళకియనిఱత్తైయుడైత్తాయ్ అలైయెఱియానిన్ఱకడలుమ్, లోకత్తుక్కు ఆధారమానమలైయుమ్. (శెన్దీయిత్యాది) ఇవ్వోక్కమాన కడలిలే లోకమలైన్దునోవుపడప్పుక్కవాతే, ఐయో! నోవుపడానిన్ఱతే! ఎన్ఱు అతుక్కు ప్పిరాట్టిక్కు ప్రియమాక త్తన సఙ్కల్పజ్ఞానత్తాలే సృష్టిత్తు త్తెళిన్దు అళకియతాయ్చ్చలికిన్ఱకడలుమ్. (వెఱ్పుమ్) భూమిక్కు ఆణియడిత్తాల్పోలే యిరుక్కుమ్. (తిరుమాలిత్యాది) తాయ్కక్కప్రియ

మాకప్రజైకళ్లైనోక్కు-మిత్తనైయితే. ఇత్తలైయఱిన్దోస్పష్టిత్తతు, ఎల కాక్క మైయేయుళ్ళతు. ౬౧.

అరు.—పున్ది-బుద్ధియాయ్, అత్తాల్-సజ్కల్పజ్ఞాన మెన్గిఱతు.పుణర్ప్ప-సృష్టి. ఇవై అఱియాతకాలత్తిలుమ్ అవనే సృష్టిక్కైయాలేఇప్పోతు ఉపాయమఱివానుమ్ అవ నెన్ఱు పడి. ౬౧.

మూ.—పుణర్ మరుతి నూడుపోయ్ ప్పూఙ్గురున్దమ్శాయ్త్తు
మణమరువ మాల్ విడై యేழ్ శెఱ్ఱు—క్కణమ్ వెరువ
వేழులకున్తాయినవు మెణ్డిశైయుమ్పోయినవుమ్
శూழరవప్పొఙ్గణైయాన్ తోళ్. ౬౨.

అర్థము. పుణర్ - చేరియున్న, మరుతిన్ - మద్దివృక్షములయొక్క, ఊడు - నడుమ, పోయ్ - చనుదెంచి, పూమ్ - పుష్పించిన, కురున్దమ్-కురుక్కత్తి వృక్షమును, శాయ్త్తు- పడద్రోసి, మణమ్ - వివాహము, మరువ - నెరవేరుటకై, మాల్-గొప్ప, విడై - వృషభములను, ఏழ్ - ఏడింటిని, శెఱ్ఱు - సంహరించి, కణమ్ - గణము (అందఱును గుంపుగ), వెరువ - భయపడునట్లు, ఏழులకుమ్ - సప్తలోకములను, తాయినవుమ్ - కొలిచినదియు, ఎణ్డిశైయుమ్-అష్టదిక్కులలోను, పోయినవుమ్ -వెళ్లి నదియు, శూழ్ - విస్తృతమైన, అరవమ్ - తిరువనన్తాழ్వాననెడు, పొఙ్గు - సమృద్ధ మైన, అణైయాన్ - శయ్యగలవానియొక్క, తోళ్ - భుజములుగదా. ౬౨.

వ్యా.—అవ.—అఱుప త్తిరణ్డామ్పాట్టు. (పుణర్) ఉత్పన్నమాన పిన్ ఇవరతో తమ్ కార్యత్తుక్కు క్కడవరాయిరుక్కుం తెన్గిఱతు.

వ్యా.—(పుణరిత్యాది) ఒన్ఱోడొన్నలామ్పడి నిర్వివరమాయిరున్ద మరుతినిడైపోయ్. (పూఙ్గురున్దమ్శాయ్త్తు) దర్శనీయమాన కురున్దత్తైచ్చాయ్త్తుమ్. (మణమిత్యాది) నప్పినై ప్పిరాట్టియుడైయ పాణిగ్రహణ మజ్గళమానతు తలైక్కట్టుమ్పడిక్కాక ప్పెరియ ఎరుతుకళేழైయుమ్ శెఱ్ఱు. (కణమిత్యాది) "సజ్ఘైస్సురాణామ్" ఎన్గిఱపడియే అనుకూలరోడు ప్రతికూలరోడు వాశియఱ "ఇతువెన్నాకప్పుకుకిఱతో!" ఎన్ఱు వెరువుమ్పడిక్కాక ఏழులకైయుమ్ అనాయాసేనకడన్దనవుమ్, ఎట్టుదిక్కు

కట-ళిలుమ్‌పోయ్ వ్యాపిత్తనవుమ్. (శూళ్తిత్యాది) పరన్దు, మెన్మై కుళిర్త్తి నాఱ్ఱఙ్గళై యుడైత్తాయిరున్దుళ్ళ తిరువనన్దాళ్వానై ప్పడుక్కై యాక ఉడైయవ఩.

కళై పిడుఙ్గుమ్బడి; (ఫూజ్గురున్దమ్) పూవైకాట్టి అన్యపరత్తైపణ్ణి వఴ్పిక్క ప్పార్క్కై. (మణమిత్యాది) తనక్కు వన్ద కర్మత్తై త్తీర్త్తపడి. (పఱ్ఱాలకిత్యాది)పిరాట్టిక్కు చ్చెయ్యుమ్ శెయలై ఇన్ద్రనుక్కు చ్చెయ్కై. (ఎణ్డిశైయుమ్ పోయినవుమ్) దిక్కుకళై వెళియడైక్కై. (శూఴరవిత్యాది) ఇప్పడిపడుక్కైయిల్ కణ్వళరప్పెఱాతే అలమర్న్దు తిరివతే. [పాణ్డరస్యాతపత్రస్యఛాయాయాం జరితంమయా] సింహాసనత్తిలిరుక్క అవసరమ్ పెఱ్ఱిల఩, ఇక్కాలత్తిలే యితే నిఴలిలే ముత్తుక్కుడై యిడువతు. ౬౨.

అరు,—అఱుపత్తిరణ్డామ్బాట్టు. ఇవరతో- ఇవరుడైయయత్నమో. పొఙ్గుఅఞ్జై-కిళర్న్దవఞ్జై.

మేలుక్కవతారిక్కై యరుళిచ్చెయ్‌కిఱార్ (కళైపిడుఙ్గుమ్బడియెన్ఱు). తోళే ఇవై యెల్లామ్ శెయ్‌తతెన్ఱపడి. పడుక్కైవిట్టు రక్షకార్థమాక త్తిరిన్దపిడమున్డోవెన్న; అరుళిచ్చెయ్‌కిఱార్ (పాణ్డరస్యాతపత్రేత్యాది). ఇక్కాలత్తిలే - వృద్ధనాన ఇక్కాలత్తిలే. రాజచిహ్నార్థమాకసింహాసనత్తిలే యిరుక్కుంపోతు నిఴలిలే కుడైయిడువతు, ఇతుక్కు మున్బెల్లామ్ రక్షకార్థమాక వెయ్యిలిలే కుడైయిట్టుత్తిరిన్దే సెన్ఱపడి. ౬౨.

మూ.—తోళవనైయల్లాల్ తొఴా, ఎ఩ శెవియిరణ్డుమ్
కేళవనతి఩ మొఴియే కేట్టిరుక్కుమ్—నాణాళుమ్
కోణాకణైయా఩ కుఱైకఴలే కూఱువతే
నాణామైనళ్ళే఩యమ్, ౬౩.

అర్థము.—తోళ్ - చేయి, అవనైయల్లాల్ - ఆసర్వేశ్వరునిదక్క, తొఴా-నమస్కరించదు. ఎ఩ - నాయొక్క, శెవియిరణ్డుమ్ - చెవులురెండును, కేళ్ (సర్వ) బంధువైన, అవనతు - వానియొక్క, ఇ఩ - మధురమైన, మొఴి - శ్రీసూక్తులను,

కేట్టు - ఆకర్ణించి, ఇరుక్కుమ్ - (ధరించి) యుండును; నా - నాలుక, నాళుమ్ - ఎల్లప్పుడును, కోళ్ - బలముగల, నాకమ్ - సర్పమును, అణైయాన్ - పడకగాఁగల వానియొక్క, కురై - (ఆభరణ) ధ్వనిగల, కళలే - తిరువడికళినే, కూఱువతు - అనుసన్ధించుచుండును; నాణామై - సిగ్గులేక, నళ్ళేన్-(విషయములను) సమీపింపను; నయమ్ - నాయొక్క ప్రావణ్యము. ౬౩.

వ్యా.—అవ. అఱుపత్తుమూన్ఱామ్పాట్టు. (తోళ్)ఇప్పడి అవన్ సులభనెన్ఱు అనుసన్ధిత్తపిన్బు ఎన్నుడైయ ఇన్ద్రియఙ్గళ్ అవనైయల్ల తఱికిఱతిల్లై.

(తోళిత్యాది) నాన్ వేఱే యొన్ఱైత్తొళుచ్చొన్నాలుమ్ ఎన్ తోళానతు అవనైయల్లతు తొళుకిఱతిల్లై. (ఎన్ శెవియిత్యాది) ఎన్ శెవికళ్ ఊఱవానవనుడైయ ఇనియమొళియై కేట్టిరానిన్ఱతు. (నానాళుమ్) ఎన్నుడైయ నాక్కానతు ఎప్పోతుమ్, (కోళ్ నాకణైయిత్యాది) "కోళ్" ఎన్ఱు-ఒళిక్కుమ్, మిడుక్కుక్కుమ్ పేర్. "ప్రకృష్టవిజ్ఞానబలైకధామని" ఎన్నుమ్పడియే అనన్త శాయియాన సర్వేశ్వరనైయే కూఱుమత్తనై. (నయమ్-నాణామైన ళ్ళేన్) ఆశైప్పడప్పడువతాన శబ్దాదికళై లజ్జియాతే కిట్టేన్. హేస్యమాన విషయమెన్ఱుమామ్. అవన్ రక్షకనాకవుమామ్, తవిరవుమామ్.

(తోళవనై) అవన్ఱాన్ తనక్కుప్పక్కైయెన్నలామ్పడి యిరున్దాలుమ్ ఎన్ శెవితానుమ్ కేట్పతు. ఆశైప్పడుమ్విషయఙ్గళ్. (నాణామైన ళ్ళేన్)ఆణ్ పిళ్ళైచ్చొల్ ఱాళ్వియమైఆశైప్పట్టవనైప్పోలే,ఉణర్న్దవనుక్కు జ్జిక్క వేణుమ్. (కోళ్)పిరాట్టిక్కుమ్తనక్కుమ్ కిడక్కైక్కుక్కణ్డాకై. ౬౩

అరు.—అఱుపత్తుమూన్ఱామ్పాట్టు. కేళ్ - ఉఱవు. శబ్దాదికళ్ ఆశైక్కుమ్ హేస్యత్తుక్కుమ్. నయమ్-విరుమ్బుకై.

మేలుక్కవతారికై యరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (అవన్ఱానిత్యాది). "నయమ్" ఎన్ఱతైయరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఆశైప్పడుమిత్యాది).

విషయజ్ఞరైక్కణ్డాల్ నాణవేణ్డువానెన్నెన్న; అరుళిచ్చెయ్‌కిఱార్ (ఆణ్పెణ్ణై యిత్యాది). ఆణ్పెణ్ణైచ్చొన్నదాలే - శేష వడివుకొణ్డపురుషఱ. కోళ్ - మిడుక్కుమ్, పరప్పుమ్. కిడక్కైక్కుక్కణ్డాయై - ఇరువరుమ్‌కిడక్కైక్కు ఇడమాపోరుకై. ౬౩.

మూ.—నయవేఱ పిఱర్ పొరుళై నళ్ళేఱకీழారోడు
ఉయవే నుయర్‌న్దవరోడల్లాల్—వియవేఱ
తిరుమాలైయల్లతు తెయ్‌వమెన్ఱేత్తేఱ
వరుమాఱెఱ నమ్మేల్ విన్నై. ౬౪.

అర్థము.—పిఱర్ - విజాతీయుండైన సర్వేశ్వరునియొక్క, పొరుళై - సొత్తైన ఆత్మను, నయవేఱ - ఆశపడను, కీழారోడు - క్రిందటి సంసారులతోడ, నళ్ళేఱ - చేరను. ఉయర్‌న్దవరోడల్లాల్ - శ్రేష్ఠులైన శ్రీవైష్ణవులతోటిద్రక్క, ఉయవేఱ - సహవాసముఁజేయను. తిరుమాలైయల్లతు - శ్రియఃపతినిఁదక్క, తెయ్‌వమెన్ఱు - ఇతరులను (ఆశ్రయింపఁదగిన) దేవతయని, ఏత్తేఱ - స్తోత్రముఁజేయను, వియవేఱ - ఆశ్చర్య పడను. నమ్మేల్ - మనమీఁద, విన్నై - పాపము, వరుమ్ - వచ్చెదు, ఆఱు - ప్రకారము, ఎఱ? - ఎట్లు?. ౬౪.

వ్యా.—అవ.—అఱుపత్తునాలామ్పాట్టు. (నయవేఱ) ప్రాప్తత్తైచ్చెయ్‌తు అప్రాప్తత్తైచ్చెయ్యే నెన్ఱిరుక్కిఱ ఎఱపక్కల్ పాపత్తుక్కు వరవెప్పోమోవెన్గిఱార్.

(నయవేఱ పిఱర్ పొరుళై) పిఱర్ పొరుళై ఆశైప్పడేఱ. ద్రవ్యత్తుక్కు ఉత్కర్షమావతు - ద్రవ్యన్దన్నుడైయనన్నైయాలుమ్, ఉడైయవనుడైయ నన్నైయాలుమ్. ద్రవ్యమ్ పరిణామియాన అచిత్తన్ఱిక్కే ఆత్మద్రవ్యమాయిరున్దతు. „ యస్యాత్మాశరీరమ్ ” „ పతింవిశ్వస్య ” ఎన్ఱు ఓతప్పడుకిఱవఱ ఉడైయవఱ. ఉత్కృష్టమాన ఆత్మావై „ఎన్నతు” ఎన్ఱు ఇరేఱ. (నళ్ళేఱకీழారోడు) ఆత్మావై „ఎన్నతు” ఎన్ఱిరుక్కుమవర్‌కళాయిన్ఱుక్కీழారాకిఱార్, అవర్‌కళోడుకిట్టేఱ ; తజ్జళ్ పడియాక్కికొళ్ళ వెన్ఱు. (ఉయవేనుయర్‌న్దవరోడల్లాల్) ఉత్తమరెన్ఱుమవర్‌కళోడల్లతు ఉశావేఱ. (వియవేఱ తిరుమాలైయల్లతు) శ్రియఃపతియై

క్కణ్ణల్లతు విస్మయప్పడేన్. (తెయ్వమెన్ఱేత్తేన్) అవన్షై యల్లతు వేఱు శిలర్షై త్తెయ్వమెన్ఱుస్తుతియేన్. (వియవేన్ తిరుమాల్షై) శ్రియఃపతియి నుడైయ ఐశ్వర్యత్తై అర్థవాదమెన్ఱిరేన్. (వరుమాఱెన్ ఎన్ మేల్ విన్షై) "అవశ్యమనుభోక్తవ్యమ్" ఎన్గిఱవచనత్తైక్కొణ్డు ఎన్ పక్కలిలే వరప్పోమో పాపత్తుక్కెన్గిఱార్.

(నయవేన్) వాక్యార్థమ్ కృతకృత్యనెన్గిఱార్. ఎమ్బెరుమాన్ విరుమ్బుమ్ ఆత్మావై అపహరియేన్.

రావణన్ శెయల్షైచ్చెయ్యేన్. కీఴార్-అవనుక్కు కూట్టుప్పడుమ్ మారీచప్రభృతికళ్. (ఉయర్న్దవర్) విశ్వామిత్రాదికళ్. "మహాత్మానస్తు" పేరియోర్. (వియవేన్) "తృణీకృతవిరిఞ్చాది నిరఙ్కుశవిభూతయః" బ్రహ్మాదికళైక్కాణ్డాల్ అడుప్పిడుకల్లాకనిన్షై త్తిరుక్కుమత్తన్షై. తిరుమాల్షై యల్లతువియవేన్; తెయ్వమెన్ఱేత్తేన్. (వరుమాఱెన్నెన్మేల్ విన్షై) "అవశ్యమనుభోక్తవ్యమ్" ఎన్గిఱవై ఎన్నైనలియవో.

అరు.—అఱుపత్తునాలామ్బాట్టు. ఉయవుక్కై - ఉశావుక్కై. "పొరుళ్" ఎన్ఱతు ఉదాహరత్తుక్కు ఉపలక్షణమాక్కి అరుళిచ్చెయ్కిఱార (రావణనిత్యాది). ఉయర్న్దవర్- మహాత్మాక్కళాయ్ ప్పెరియోరాయిరుక్కిఱ విశ్వామిత్రాదికళ్.   ౬౮.

మూ.—విన్షైయాలడర్ప్పడార్ వెన్నరకిల్ శేరార్
తిన్షైయేనుమ్ తీక్కతికట్కణ్ శెల్లార్—నిన్షైతఱ్కు
ఆరియాన్షై చ్చేయాన్షై యాయిరమ్ పేర్, శెఙ్గణ్
కరియాన్షైక్కై తొఴుతక్కాల్.   ౬౯.

అర్థము.—నిన్షైతఱ్కు-ధ్యానించుటకు, అరియాన్షై-దుర్లభుఁడును, శేయాన్షై-దూరమందుండువాఁడును, ఆయిరమ్బేర్ - సహస్రనామములుగలవాఁడును, శెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, కణ్ - నేత్రములుగలవాఁడును, కరియాన్షై -నల్లనితిరుమేనుగలిగినవాఁడును నైన సర్వేశ్వరుని, కైతొఴుతక్కాల్ - చేతులుమొగిడ్చినయెడల, విన్షైయాల్ - కర్మములచేత, అడర్ప్పడార్ - ఇరుకుబడరు; వెమ్ - క్రూరమైన, నరకిల్-నరకము

నండు, శేరార్ - చేరరు; తిన్నైయేనుమ్ - కొంచెమైనను, తీ-దుష్టమైన, కలిక్కా ణ్- త్రోవయందు, శెల్లార్ - చనుదెంచరు. ౬౫.

వ్యా.—అఙుపత్తైన్దామ్బాట్టు.(విన్నైయిత్యాది)పాపత్తాలడర్క్కప్పడార్. (వెన్నరకిల్ శేరార్) పాపఫలమాననరకిలుమ్ శేరార్. (తిన్నైయిత్యాది) ధర్మపుత్రణ్ నరకదర్శనమ్ పణ్ణినవోపాతియుమ్ కూడాతు ఇవర్కళుకుు. (నిన్నైతఱ్కారియాన్నై) స్వయత్నత్తాలే అఱియప్పోకాతవన్నై. (శేయాన్నై) అతుక్కాడిదూరస్థనాన్నై. (ఆయిరమిత్యాది) తాణ్ కొడుత్త అతివైయుడైయవర్కళుకుు పత్తుక్కైక్కు ఆయిరమ్ తిరునామత్తైయుమ్, కణ్డుఅనుభవిక్కైక్కు శ్రమహరమాన వడివైయు ముడైయవన్నై, (కైతొఴుతక్కాల్) అఞ్జలిపణ్ణినాల్.

(విన్నైయాలడర్ప్పడార్)ఎన్నైప్పోలేవిధేయకరణమిన్ఱియేపాపనమెన్ఱు ఆశ్రయిత్తార్క్కుప్పాపమ్పోమ్. (విన్నై) ఇఙ్గుఅనుభవిక్కుమ్పాపఫలమ్ అనుభవియార్. (వెన్నరకు) పోయ్అనుభవిక్కుమ్ పాపఫలమ్. (తిన్నై) అసత్యాభావత్తాలే. (నిన్నైతఱ్కరియాన్నై) స్వయత్నత్తాలే నిన్నైప్పార్కుుఅరియాన్నై. (శేయాన్నై) ఇవర్కుఞ్ఱమన్ఱు, వస్తుస్వభావమ్. (ఆయిరమిత్యాది)తానేకాట్టువార్కుు ఇఴిన్దవిడమెల్లామ్తుణైయాన్నై. (కైతొఴుతక్కాల్) పాన్నైకుుడిక్కనోయ్పోమ్; వకుత్తతుశెయ్యవన్నైయుమ్. ౬౫.

అరు.—అఙుపత్తైన్దామ్బాట్టు. మేలుక్కవతారిక్కై యరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఎన్నైప్పోలేయిత్యాది). విధేయకరణమ్, ‹‹తోళవన్నైయల్లాల్ తొఴా›› ఎన్ఱిఅపడియే ప్రాప్యమాకప్పఱ్ఱుకై. ‹‹శెఙ్గట్కరియాణ్›› ఎన్ఱతైప్పఱ్ఱ అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (పాన్నైక్కుడిక్కనోయ్పోమెన్ఱు). ‹‹కైతొఴుతక్కాల్›› ఎన్ఱతైప్పఱ్ఱ అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (వకుత్తతిత్యాది). ౬౫.

మూ.—కాలైయెழுన్దులకమ్ కఱ్పనవుమ్కఱ్ఱుణర్న్ద
మేలైత్తలైమఱైయోర్ వేట్పనవుమ్—వేలైక్కణ్
ఓరాழிయానడియే ఓతువతు మోర్ప్పనవుమ్
పేరాழிకొణ్డాన్ పెయర్. ౮౮

అర్థము.—కాలై - బాల్యావస్థయందు, ఎழுన్దు - పెరిగి, ఉలకమ్ -లోకులు, కఱ్పనవుమ్ - నేర్చుకొనునవియు, కఱ్ఱు - అభ్యసించి, ఉణర్న్ద - తెలిసిన వారైన, మేలై - ఆధిక్యముగల, తలై - శ్రేష్ఠులైన, మఱైయోర్ - వైదికులు, వేట్పనవుమ్ - ఆశపడునదియు, వేలై - గట్టుగల, కణ్ - విశాలమైన, ఓర్ - అద్వితీయ మైన, ఆழிయాన్ - సముద్రమునందు పవ్వళించినవానియొక్క, అడియే - శ్రీపాదమ్మునే, ఓతువతుమ్- అనుసంధించుటయు, ఓర్ప్పనవుమ్-మననముచేయుటయు, పేర్- గొప్ప, ఆழி - చక్రమును, కొణ్డాన్ - ధరించినవానియొక్క, పెయర్ - తిరునామములును. ౮౮.

వ్యా.—అటుపత్తాటామ్బాట్టు. (కాలైయెழுన్దు) సత్వోత్తరమానకాలత్తిలే ఎழுన్దిరున్దు. (ఉలకమ్) మోక్షేచ్ఛైయుడైయవర్కళ్ కఱ్పనవుమ్. (కఱ్ఱుణర్న్దవిత్యాది) అతీవుతలైకట్టినవర్కళ్ భావనాప్రకర్షత్తాలే సాక్షాత్కరిప్పనవుమ్. (వేలైయిత్యాది) ఇవఱ్ఱినుడైయరక్షణత్తుక్కాకత్తిరుప్పాఱ్కడలిలే కైయుమ్ తిరువాழிయుమాయ్కిడక్కిఱ సర్వేశ్వరనుడైయ తిరువడికళైయే. (పేరాழிకొణ్డాన్ పెయరే - ఓతువతుమ్ ఓర్ప్పనవుమ్) సర్వేశ్వరనుడైయ తిరునామఙ్గళే ఇవర్కళుడైయ శ్రవణత్తుక్కుమ్ అనన్దత్తుకుమ్ విషయమావతు.

(కాలై) సత్వోత్తరమానకాలమ్. (వేలైక్కణోరాழிయానడియే) కరైయై యుడైత్తాయ్, ఒప్పిల్లాత కడల్. (పేరాழிకొణ్డాన్) ఇవర్కళైరక్షిక్కైక్కు ఉరువిన పత్తిరముమ్ తానుమాయిరుక్కై. "కైకழలా నేమియాన్." ౮౮.

అరు.—అటుపత్తాటామ్బాట్టు. మేలైత్తలైమఱైయోర్ - ఉత్తరభాగత్తిల్ ఉపనిషత్తాత్పర్యమ్ కైప్పట్టజ్ఞానాధికర్. (వేలైక్కణ్) వేలై - సముద్రమాతల్; కరై

యాతల్. కణ్ - ఇడమ్, అళ్లి - ఆయుధమాతల్ ; సముద్రమాతర్. (పేరాళి) మున్దినతునిరూపకమ్ ; ఇరణ్డావతు ఆయుధమ్. పత్తిరమ్ - ఆయుధమ్. ౬౬.

మూ.—పెయరుమ్ కరుఙ్గడలే నోక్కు మాఱు, ఒణ్ పూ
పుయరుమ్ కతిరవనేనోక్కుమ్—ఉయిరుమ్
తరుమనైయే నోక్కుమ్ ఒణ్డామరైయాళ్ కేళ్వన్
ఒరువనైయే నోక్కు ముణర్వు. ౬౭.

అర్థము.—ఆఱు - నది, పెయరుమ్ - చలించునటువంటి, కరుమ్ - విశాలమైన, కడలే - సముద్రమునే, నోక్కుమ్ - దృష్టించును ; ఒణ్ - అందమైన, పూ - తామరపుష్పము, ఉయరుమ్ - మీఁదవచ్చెడు, కతిరవనే - సూర్యునినే, నోక్కుమ్ - ఆశపడును ; ఉయిరుమ్ - జీవులును, తరుమనైయే - యమునినే, నోక్కుమ్ - నిరీక్షించుచుందురు ; ఉణర్వు-జ్ఞానము, ఒణ్ - అందమైన, తామరైయాళ్ - పుష్పపుత్రికయైన పెరియపిరాట్టికి, కేళ్వన్ - వల్లభుఁడైన, ఒరువనైయే - ఒకనినే, నోక్కుమ్ - ఆశఁబడును. ౬౭.

వ్యా.—అవ.—అఱుపత్తేళామ్పాట్టు. (పెయరుమ్) మోక్షేచ్ఛయుడైయవర్ కళుక్కుమ్అఱివుతలైనిన్నవర్ కళుక్కుమ్, అవనుడైయతిరువడికళై యేత్తువతు, అవనుడైయతిరునామఙ్గళైయే పత్తువతుఎన్నుశొల్లినల్ ఙ్ఞానత్తుక్కు అవనేవిషయమాకైయాలే యెన్గిఱతు.

(పెయరుమిత్యాది) ఆఱానతు-పూర్ణమాయ్చ్చలియానిన్ఱకడలైయే నోక్కానిన్ఱతు, ఆఱుకడలైనిత్తైక్కైకొణ్డుపుకుకిఱతు, పుకల్లతు తాన్ ధరిక్కమాట్టామై. తామరైపూవానతు, దూరస్థనాకిలుమ్ఆదిత్యనుక్కు అలరుమత్తనై, అగ్న్యాదికళుక్కు అలరాతు. (ఉయిరుమ్తరుమనైయేనోక్కుమ్) యమనైకిట్టియల్లతు వేఱోరిడత్తిల్ పుకవొణ్ణాతు. (ఒణ్తామరైయిత్యాది) జ్ఞానమాకిల్ శ్రియఃపతియై యఱియుమత్తనై, మఱ్ఱొన్ఱఱియాతు. "తజ్జ్ఞానమజ్ఞానమతోన్యదుక్తమ్" "విద్యాన్యాశిల్పనైపుణమ్." ఎన్నక్కడవదిఱే. ౬౭.

మూ.—ఉణర్వారా రుఙ్ పెరుమై యూళితో ఱుళ్
ఉణర్వా రా రున్నురువన్దనై—ఉణర్వారార్
విణ్ణకత్తాయ్ మణ్ణకత్తాయ్ వేఙ్గడత్తాయ్, నాల్వేత
ప్పణ్ణకత్తాయ్ నీకిడన్దపాల్. ౬౮.

అర్థము.—విణ్ - పరమపదను, అకత్తాయ్ - స్థానముగాఁగలవాఁడా! మణ్ - భూలోకమైనలీలావిభూతి, అకత్తాయ్ - స్థానముగాఁగలవాఁడా! వేఙ్గడత్తాయ్ - తిరుమలైయందు నేంచేసియున్నవాఁడా! పణ్ - స్వరప్రధానమైన, నాల్వేదమ్-నాల్గువేదములును, అకత్తాయ్ - స్థానముగాఁగలవాఁడా! (వేదములచేతఁ బ్రతిపాదింపఁబడినవాఁడా!) ఉఙ్ - దేవరవారియొక్క, పెరుమై - ఆధిక్యమును, ఊళితోఱుళ్ - కాలమంతయు, ఉణర్వార్ - తెలిసికొనజాఁలినవారు, ఆర్? - ఎవరు?, ఉఙ్ - దేవరవారియొక్క, ఉరువన్దనై - స్వరూపమును, ఉణర్వారార్? - తెలిసికొనువారెవ్వరు? నీకిడన్ద - దేవరవారు పవ్వళించిన, పాల్ - క్షీరసముద్రమును, ఉణర్వారార్? - తెలిసికొనువారెవరు? ౬౮.

వ్యా.—అవ.—అఱుపత్తెట్టామ్పాట్టు. (ఉణర్వారార్) కీళ్-జ్ఞానత్తుక్కు విషయమ్ అవనెన్ఱతు; ఉణరవరితెన్గిఱతు-ఇప్పాట్టిల్.

(ఉణర్వారారుఙ్ పెరుమై) "జుష్టంయదాపశ్యత్యన్యమీశమ్" ఎన్గిఱపడియే, గుణఙ్గళోడేకూడియిరుక్కిఱవునైయ ఉణర్వారారెన్గిఱతు. (ఊళియిత్యాది) కాలత్తైయెల్లా మొరుపోకియాక్కి, ఉన్నుడైయ స్వరూపరూపగుణఙ్గళై ఉణరప్పుకాల్ ఉణర వరితెన్గిఱతు. (విణ్ణకత్తాయ్ మణ్ణకత్తాయ్) శ్రీవైకుణ్ఠత్తిలేయిరున్ద నీ, అవతారరూపేణ భూమియిలే వన్దవతరిత్తుఅత్తాలే సౌలభ్యత్తై యుడైయవనే. కడల్ కిట్టినోన్నా పరిచ్ఛేదిక్క ప్పోకాతితే. (వేఙ్గడత్తాయ్) సంసారికళుడైయ సకలదురితఙ్గళుమ్ పోమ్పడి తిరుమలైయిలే వన్దు నిఱ్కిఱ అవనే. (నాల్ వేతప్పణ్ణకత్తాయ్) స్వరత్తుక్కు-ళ్ళిడాయ్ నిన్ఱు ప్రతిపాదిక్కిఱ వేదఙ్గళుక్కు ప్రవర్తకనానవనే!. నీకిడన్దపాల్-ఉణర్వారార్.

(ఉణర్వారారిత్యాది) ఉన్నాలు మఱియవొణ్ణాతు ఉన్నైశ్వర్యమ్. (ఊళితోఱియాళియిత్యాది) కాలమెల్లామ్ కూడినాలుమ్ సౌలభ్య మఱియవొణ్ణాతు. విణ్ణకమ్, అవతారమ్, ఇవైయెన్గై. విణ్ణకత్తానాయ్, పాఱ్కడలానాయ్, మణ్ణకత్తానాయ్, వేఙ్గడత్తానాయ్ నిన్ఱార్. (నాల్వేతప్పుణ్ణకమ్) ఐశ్వర్యమ్ ప్రతిపాదిక్కై అతుకణ్ణుక్కు విషయమితే. మఱ్ఱియతు ఇఙ్గుచొల్లిల్ ను అనువాదమ్ కాణ్గైయాల్. [తస్య-యోనిమ్] అవనుడైయ పిఱప్పు, * ఉయర్వఱవుయర్ నలముడైయవన్ పిఱప్పితే. [ధీరాః] ధీమతామగ్రేసరాః - * మయర్వఱమతినలమ్ పెఱ్ఱార్. [పరిజానన్తి] తుణాన్దోఱుమ్ ఎత్తిఱమెన్బర్. ౬౮.

అను.—అయుపత్తెట్టామ్బాట్టు. నీకిడన్దపాల్ - పాలిలే నీకిడన్దతు ఏవమాది యెల్లామ్ ఉణర్వారాన్నపడి.

"ఉరు" ఎన్ఱు - కణ్ణుక్కు విషయమాయ్, సౌలభ్యమ్. కీళ్చొన్న పరత్వ సౌలభ్యఙ్గళుక్కు ఎల్లైయేతెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (విణ్ణకమ్ అవతారమెన్ఱు). పరత్వసౌలభ్యఙ్గళుక్కు జ్ఞాపకమేతెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (మఱ్ఱియతిఙ్గిత్యాది). ఇవైయెల్లార్క్కుమ్ తోన్ఱవిల్లైయేయెన్న; జ్ఞానాధికర్క్కు తోన్ఱుమెన్గిఱార్ (కాణ్గైయాలెన్ఱు). అప్పడికణ్డార్కళ్ యెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (తస్య- యోనిమిత్యాది). "తస్య" ఎన్ఱు పరత్వమ్. 'యోనిమ్' ఎన్ఱు - సౌలభ్యమ్. ౬౮.

మూ.—పాలన్ఱనతురువా ఏళులకుణ్డు, ఆలిలైయిన్
మేలన్ఱు నీ వళర్న్దతు మెయ్యెన్బర్—ఆలన్ఱు
వేలైనీ రుళ్ళతో విణ్ణతో మణ్ణతో
శోలైశూళ్ కున్ఱెడుత్తాయ్ శొల్లు. ౬౯.

అర్థము.—పాలన్దనతు - పాలువిడువని ముగ్ధశిశువుయొక్క, ఉరువాయ్ - తిరుమేనుఁగలవాఁడవై, ఏళులకు - సప్తలోకములను, ఉణ్డు - ఆరగించి, ఆలిలైయిన్మేల్ - వటుపత్రమునందు, అన్ఱు - ఆకాలమందు, నీ - దేవరవారు, వళర్న్దతు - నిద్రించినది, మెయ్యెన్బర్ - (వైదికులు) యథార్థమనిచెప్పుదురు. అన్ఱు - ఆకాలమందు,

ఆల్ - మఱ్ఱిఆకు, వేలైనీర్ - సముద్రజలమునందు, ఉళ్ళతో ? - ఉండెనా ! విణ్ణతో - ఆకాశమునందుండెనా ?, మణ్ణతో - భూమియందుండెనా? శోలై-తోఁపుల చేత, శూழ్ - చుట్టఁబడిన, కున్ఱు - గోవర్ధనగిరిని, ఎడుత్తాయ ! - ఎత్తినవాఁడా ! శొల్లు - చెప్పుము. ౬౯.

వ్యా.—అవ.—అణుపత్తో స్వ తామ్సాట్టు. (పాలన్) ఎల్లామెయ్య, ఓరోవొన్డై యఱియప్పేమో వెన్గిఱతు.

(పాలనిత్యాది) రక్షకాపేక్షమాన వడివై యుడైయై యాయ్. (ఏழులకుణ్డు) స్వవ్యతిరిక్తసకలపదార్థత్తైయుమ్ రక్షిత్తు. (ఆలిలైయిన్మేల్) సర్వర్కుమ్ ఆధారమాన సర్వరక్షకనుక్కు కణ్వళర ప్పోకాత ఆలిలైయిన్మేలే. (అన్ఱిత్యాది) అన్ఱు పోర్న్దతై ఆప్తతమరాన వర్కళ్ మెయ్యైన్సర్కళ్. వేదమర్యాదై యిల్లైయాకిల్ శూన్యమాతల్; ఉణ్డాకిల్ సత్యమాతలే ఉళ్ళతు. (శోలైయిత్యాది) ఏழువయస్సిలే మలైయైక్కుడై మేలాక వెడుత్త నీ అవన్ఱాఁ చోల్ల వేణుమ్ (అన్ఱు) దికెట్టాముక్కిన్దవన్ఱు. (వేలైయిత్యాది) నీ కణ్వళర్న్ద పాఱ్కడలుళ్ళతో, నిరాలమ్బనమాన వాకాశత్తతో, కరైన్దుపోన భూమియులతో, శొల్లవేణుమ్.

అవ.—పిన్బుమలైయెడుత్త ఆశ్చర్యమ్ ఇతుక్కు సదృశమో? ఇత్తాల్ - అవన్ఱఘడియై అవన్ఱానే శొల్లుకైయుమ్ అరితెన్ఱపడి.

(పాలన్దనతురువాయ్) బాలనుడైయ రూపత్తైయుడైయైయాయ్, అప్రాకృతమాయ్ మహత్తరమాన తిరుమేనియైచ్చియుక్కు సజాతీయమాక్కుకై మెయ్యైన్సర్ ఋషికళ్. "ఎత్తిఱమ్" ఎన్న, "హాయ్" ఎన్నవొణ్ణాతు. (మెయ్) నీయే సర్వత్తుక్కుమ్ ధారకనానమైయుమ్ మెయ్. ఇరున్దపడియెన్. (శోలైయిత్యాది) ఏழుపిరాయత్తిలే పెరియమలైయై యెడుత్త ఆశ్చర్యముమ్ శొల్లవేణుమ్. ఇతు ఆழ్వార్ వన్దాల్ కేట్కవిరున్దో మోవెన్ఱానే ఎమ్బెరుమాన్; ఇతు అత్యన్తమ్ విస్మయమెన్గిఱార్. ౬౯.

అరు.—అయుపత్తొన్బతామ్బాట్టు. ఇవర్కళ్ "ఎంయ్" ఎన్గిఅతువఱ్కొణ్డనై; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (వేదమర్యాదైయిత్యాది). వళర్న్ద - కణ్వకర్న్దనై.

ఇవర్ "శొల్" ఎన్గైక్కు అవస్థాన్ ఇవర్ వార్త్తై కేట్క ఆశైప్పట్టిరుక్కుమో పెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఇతఃఆభ్యారిత్యాది). కేట్కవిరుస్థార్ పోలే యొన్ఱువ్యాఖ్యాతా. ౬౯

మూ.—శొల్లున్దనైయుమ్ తొழుమిన్ ఇழుముడమ్బై
శెల్లున్దనైయుమ్ తిరుమాలై—నల్లితழ్
త్తామత్తాల్ వేళ్వియాల్ తన్దిరత్తాల్ మన్దిరత్తాల్
నామత్తాలేత్తుతిరేల్ నన్ఱు. ౭౦.

అర్థము.—తిరుమాలై - శ్రియఃపతిని, ఇழుమ్ - నశ్వరమైన, ఉడమ్బు - శరీరము, శెల్లున్దనైయుమ్ - పడఁవఱకు, నల్ - మంచి, ఇతழ్ - దళములుగల, తామత్తాల్ - మాలచేతను, వేళ్వియాల్ - యాగముచేతను, తన్దిరత్తాల్ - క్రియలచేతను, మన్దిరత్తాల్ - మన్త్రములచేతను, తొழుమిన్ - ఆశ్రయింపుఁడు; శొల్లున్దనైయుమ్- నోటిమాటవచ్చువఱకు, నామత్తాల్ - తిరునామములచేత, ఏత్తుతిరేల్ - స్తోత్రముఁజేసినయెడల, నన్ఱు - మంచిది. ౭౦.

వ్యా.—అవ.—ఎழుపతామ్బాట్టు. ఇప్పడి అపరిచ్ఛిన్నశక్తియానపిన్బు అవనై యెల్లారుమ్ ఆశ్రయియుఙ్గోళ్ ఎన్గిఱార్.

(శొల్లుమిత్యాది) నాక్కు చొల్లప్పోగ్గాన పోతెల్లామ్ శొల్లి ఆశ్రయియుఙ్గోళ్. (ఇழుముడమ్బు శెల్లుమ్ తనైయుమ్) ఉడమ్బు పోగ్గానపోతెల్లామ్ ఆశ్రయియుఙ్గోళ్. (తిరుమాలై) పొగ్గానపోతు ఆశ్రయిక్క యావదాత్మభావి ఆశ్రయిత్తానాకక్కోళ్ళుమ్ పిత్తనైచ్చొల్లుకిఱతు. (నల్లితழ் తామత్తాల్) నల్ల శెప్పవుప్పైయుడైయమాలైయాల్. (వేళ్వియాల్) శెప్పమాలై కిడైయాతాకిల్ కర్తవ్యమాన కర్మత్తాలే; అతుకిడైయాతాకిల్ అతుకిడియానతన్త్రిత్తాలే; అదైయుప్పోకాతాకిల్ మన్త్రత్తైక్కొణ్డు శెయ్వతు; క్రియారూపమాన తన్త్రిమరితాకిల్ వాగ్వృత్తియాన మన్త్రిత్తాలే శెయ్వతు; మన్త్రిత్తుక్కు దేశకాల

నియతియుమ్ అధికారినియతియుమ్ పేణుమెన్ఱిరుక్కిఱార్కళాకిల్ నామ త్తాలే పత్తుచ్చు. తాయ్ పేర్ శొల్లక్కడవత్తు వరవేణ్డావిఱే. (తిరుమాలై) నియతియుణ్డానాల్ "అమ్మే!" ఎన్ను మోపాతిశొల్లవమైయుమ్. ౭౦.

అరు.— ఎఴుపతామ్పాట్టు. విళుమ్బుడప్పు - తిరువడికళిలే విఴున్దు ఆశ్రయి యుఙ్గోళ్. నేర్న్దు - స్వయమేవప్పణ్ణుకై. మన్త్రిమ్ - శక్తైక్కుయామ్ పణ్ణువికైక్కు. క్రియారూపమానమన్త్రమ్-వేదమన్త్రిమ్. వాగ్వ్యత్తియానమన్త్రిమ్-భగవన్మన్త్రమ్. నియతి-విషయనియతి. మిథునమెన్ఱపడి. ౭౦.

మూ.—నన్ఱు పిణి మూప్పు కైక్కొణ్డకన్ఱి నాన్గూఴి
నిన్ఱు నిలముఴుతు మాణ్డాలుమ్—ఎన్ఱుమ్
విడలాఴినెఞ్జమే వేణ్డినేన్ కణ్డాయ్
అడలాఴి కొణ్డాన్మాట్టన్బు. ౭౧.

అర్థము.—ఆఴి - గంభీరమైన, నెఞ్జమే - మనసా! పిణి-వ్యాధిని, మూప్పు - ముసలితనమును, నన్ఱు - చక్కగా, కైయకన్ఱి - విడిచి, నాన్గూఴి - నాలుగుయుగ ములయందును, నిన్ఱు - స్థిరముగానుండి, నిలముఴుతుమ్ - భూమితోఁగూడిన అణ్డమం తయు, ఆణ్డాలుమ్ - ఏలినను, అడల్ - యుద్ధమునందు వెనుకఁదీయని, ఆఴి-చక్రమును, కొణ్డాన్ మాట్టు - ధరించినవానివిషయమందు, అన్బు - భక్తిని, ఎన్ఱుమ్ - ఎప్పుడును, విడల్ - విడువకుము; వేణ్డినేన్ కణ్డాయ్ - ప్రార్థించుచున్నాను. ౭౧.

వ్యా.—అవ.—ఎఴుపత్తోరామ్పాట్టు. (నన్ఱు) ఐశ్వర్యకైవల్యఙ్గళిల్ పుకాతే అవన్ఱనైయే ఆశైప్పడప్పారెన్ఱిఱార్.

(నన్ఱిత్యాది). ఇత్తాల్ - కైవల్యత్తైచ్చొల్లుకిఱతు. (నాన్గూఴి యిత్యాది) బ్రహ్మావినుడైయ ఐశ్వర్యత్తై ప్పెఱ్ఱాలుమ్. (ఆఴినెఞ్జమే) అళవుడైయనెఞ్జే. నీయే ముఱ్పట్టిరుక్క అవునై ఇరక్క వేణుమే. (అడ లాఴికొణ్డాన్మాట్టన్బు, విడల్) విడాతేకొళ్. (వేణ్డినేన్ కణ్డాయ్) పాల్ కుడిక్క ఇరక్క వేణుమే. ఐశ్వర్యమ్ నిలైనిల్లాతు. కైవల్యమ్ భగ వత్కైఙ్కర్యత్తైప్పార్క్క అల్పమెన్నై.

అళ్ళియే, ఇరణ్డైయుమ్ శేర్త్తు త్తరలుమ్, పిడల్ - ఇవై నన్నాన వన్నుమ్ పిడుక్కైక్కు అవనల్లామైయ్యైయుమ్ పణ్ణుక్కైక్కు అవనాకవమై యుమ్. (వేణ్డినే) ఇవర్థమ్. (అడలాళియిత్యాది) ఎనక్కుక్కై కూ్కాలితన్ను పణ్ణుమ్ విషయమ్. ౨౧.

ఆరు.—ఎమ్బుపత్తోరామ్బాట్టు. నన్నాక - సవాసనమాక. పిణైమైయుమ్ మూ ప్పైయుమ్, కైయక పతి-కైవిట్టు. నాన్గాళి-నాలుయుగసహితమాయిరుక్కి-అక్కాలమ్- "నిన్ర" ఎన్గైయాలే - ఐశ్వర్యస్థిరత్తైయుమ్, "నన్ఱు" ఎన్ఱు - కైవల్యవైలక్షణ్యత్తై యుమ్ శొల్లి, ఇవ ప్రణిగ్రయేన్నుమ్ అన్గాలుమ్ అవనిడత్తిల్ అన్బువిడల్ ఎన్గిఱార్ (ఐశ్వర్యమిత్యాది). ౨౧.

మూ.—అన్బాళియానైయణుకెన్నుమ్ నావవన్ఱన్
పణ్పాళిత్తోళ్ పరవియేత్తెన్నుమ్—మున్బాళి
కాణానైకాణెన్నుమ్ కణ్ శెవికేళెన్నుమ్
పూణారమ్పూణ్డాన్ పుకళ్. ౨౨.

అర్థము.—అన్బు - ప్రీతికినాధారమైనమనస్సు, ఆళియానై - చక్రాయుధము గలవానిని, అణుకు - సమీపించుము, ఎన్నుమ్- అనుచున్నది; నా - నాలుక, అవన్ఱన్- వానియొక్క, పణ్బు - సౌన్దర్యమునకు, ఆళి - సముద్రమువంటి, తోళ్-భుజములను, పరవి - పరిపి, ఏత్తు - స్తోత్రముఁజేయుము, ఎన్నుమ్ - అనుచున్నది; కణ్ - నేత్రము, మున్బు - పూర్వముగల (అపరాధముఁజేసిన), ఊళి - కాలమును, కాణానై-చూడని వానిని, కాణ్ - చూడుము, ఎన్నుమ్ - అనుచున్నది, శెవి - చెవి, పూణ్ - ధరింపఁ దగిన, ఆరమ్ - ముక్తాహారమును, పూణ్డాన్- ధరించినవానియొక్క, పుకళ్ - కీర్తిని, కేళ్ - వినుము, ఎన్నుమ్ - అనుచున్నది. ౨౨.

వ్యా.—అవ.—ఎళుపత్తిరణ్డామ్బాట్టు. (అన్బు) శిష్యర్కళ్ ఆచార్యర్కళానార్కళ్.

(అన్బు) ఎన్ఱు - నెఞ్జైచ్చొల్లిఱ్ఱు. "అడలాళికొణ్డార్ మాట్టన్బు - విడాతే" ఎన్ఱుతిరువుళ్ళత్తైయిరక్క, అతువుమ్, నీర్ అఴియానై విడాతేకొళ్ళుమ్ ఎన్గిఱతు. (నావిత్యాది) నావానతు అవనుడైయసౌన్దర్యసాగరమానతోళ్ కళై అక్రమమాక ఏత్తెన్ఱానిన్ఱతు; ముడియుమ్బడియాతొన్ఱట్రియాతు కాణుమ్. (మున్బిత్యాది) సాపరాధరా యిరున్దుళ్ళ నమ్మాల్ అవనైక్కిట్టప్పోమోవెన్నిల్, ఓరడవరనిన్ఱాల్ కుఱ్ఱమే యన్ఱియే కుఱ్ఱమ్ కిడక్కుమ్ నాళుమ్ కాణవరియానెన్గిఱతు.(మున్బ్ఱ్ఱి కాణానై) అవనై క్కాణుమ్ ఎన్ఱానిన్ఱతుకణ్. (శెవియిత్యాది, కుఱ్ఱమ్ పాక్కుప్పోకిఱానాకిలుమ్ విడప్పోకాత ఆభరణశోభైయై యుడైయనానవనుడైయ పుకఴైక్కేళ్ ఎన్ఱానిన్ఱతు శెవి.

(అఴియానై) రాజపుత్రర్ కళ్ ఇడైచ్చేరిక్కు మకప్పడుమాప్పోలే. (పణ్బు ఆళిత్తోళ్) సౌన్దర్యసాగరమాన. (పరవియేత్తు) నీ పత్తుమ్ క్రమమ్ తప్పామే. (మున్బిత్యాది) నామ్పణ్ణివైత్త పాపఙ్గళైనినైత్తుచ్చిఱిలోవెన్నిల్; పాపముమ్ కీఴ్క్కిడన్ద కాలముమ్ మఱక్కుమ్. కణ్ కణ్డవాతే తెరియుమిత్త శీఱినోక్కుమ్ నోక్కుమ్, వాత్సల్యత్తాలేనోక్కుమ్ నోక్కుమ్. (శెవికేళెన్నుమ్) శెవిక్కు విక్కృతిశొల్ల అవసరమిల్లై.

(పూణారమ్) ఆభరణమాన ఉడమ్బుక్కు ఆభరణమ్. [సర్వభూషణభూషార్హాః] మఱ్ఱుళ్ళ ఆభరణఙ్గళుక్కు ఆభరణమెన్ఱుమ్, (పూణ్డార్) పూణవల్లవర్కు. (పుకఴ్) బ్రహ్మభూషణమ్. ౭౭.

అరు.—ఎఴుపత్తిరణ్డామ్బాట్టు. కరణఙ్గళ్ కరణికు ఉపదేశిక్కైయాలే (ఆచార్యర్క ళానార్క శెన్గిఱతు).

కాణ్కైక్కు ప్రయోజనమేతన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార (కణ్ కణ్డవాతేయిత్యాది). కీఴ్ఱ్ఱ ఇన్ద్రియఙ్గళైప్పోలే అవనై చ్చొల్లి, పిన్నై ఇన్నపడి శెయ్యెన్ఱామల్, కేవలమ్ "కేళ్ ఎన్నుమ్" ఎన్బానెన్నెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (శెవిక్కిత్యాది). విక్కృతిశొల్ల-

తన్నుడైయ భక్తిక్కు విషయమ్ శొల్ల అవసరమిల్లై యెన్ఱ పడి. నున్ను అవసరమిల్లామై యాలే పిన్బు "పురాణారమ్ పూణ్డాన్" ఎన్ఱు విషయత్తై చ్చొల్లిఱ్ఱెన్ఱ పడి. అన్ఱిక్కే, తన్నుడైయ భక్తియాలే విషయమ్ శొల్ల అవసరమిన్ఱియే, "కోల ఎన్నెన్" ఎన్నవుమామ్. పూణ్ - తిరుమేనియాతల్, మఱ్ఱాభరణఙ్గళాతల్. ఆరమ్ - విగ్రహ భూషణమ్. పుకళ్ - స్వరూపభూషణమెన్ఱ పడి. బ్రహ్మమ్-స్వరూపమ్. ౭౨.

మూ.—పుకళ్వాయ్ పళివాయ్ నీపూణ్డులాయానై
ఇకళ్వాయ్ కరుతువాయ్ ఎన్నెఞ్జే—తికళ్నీర్
కడలు మలైయు మిరువిశుమ్బుఙ్గాఱ్ఱుమ్
ఉడలు ముయిరు మేఱ్ఱాన్. ౭౩.

అర్థము.—ఎన్నెఞ్జే! నామనసా! నీ - నీవు, పూణ్-అందమైన, తులాయానై-తిరుతులాయిచేత అలంకరింపఁబడిన వానిని, పుకళ్వాయ్ - స్తోత్రముఁ జేసినను చేయుము; పళివాయ్ - నిందించినను నిందించుము; ఇకళ్వాయ్ - అనర్థముఁజేసినను చేయుము; కరుతువాయ్ - ఆశపడినను ఆశపడుము. (ఆసర్వేశ్వరుఁడు) తికళ్ - ప్రకాశించుచున్న, నీర్ - జలముగల, కడలుమ్ సముద్రమును, మలైయుమ్-పర్వతమును, ఇరు - విశాలమైన, విశుమ్బుమ్ - ఆకాశమును, కాఱ్ఱుమ్ - వాయువును, ఉడలుమ్ - శరీరమును, ఉయిరుమ్ - ఆత్మను, ఏఱ్ఱాన్ - ధరించినవాఁడు. ౭౩.

వ్యా.—అవ.—ఎమ్బెరుమానార్ పట్టు. (పుకళ్వాయ్) కీళ్ - తమ్ముడైయ ఇన్ద్రియఙ్గళ్ ప్రవణమానపడి శొల్లిఱ్ఱు; అప్పడియన్దాన్ ఇనియత్రియపార్థమాయిరున్దతు, నీ అత్తైప్పణ్ణిలుమ్పణ్ణు. విడిలుమ్ విడు ఎన్గిఱతు.

(పుకళ్వాయ్పళివాయ్) పుకళ్ిలుమ్ పుకళ్, పళికిలుమ్పళి. (ఇకళ్వాయ్కరుతువాయ్) ఇకళ్ిలుమ్ ఇకళ్, కరుతిలుమ్ కరుతు. (పూణ్డులాయానై) పళిత్తల్, ఇకళ్తల్ శెయ్యప్పోమోవెన్గిఱతు. (ఎన్నెఞ్జే) నాట్టుక్కు చ్చొల్లుకిఱేనో, ఉనక్కన్ఱో. (తికళ్నీర్ కడలుమ్ మలైయుమ్) ఇరణ్డాలుమాక కార్యత్తై చ్చొల్లుకిఱతు. (ఇరువిశుమ్బుమ్

కాఱ్ఱుమ్) కారణభూతఙ్గళుక్కు ముపలక్షణమ్. (ఉడలుముయిరుమ్) కారణమాన విడదిత్తుక్కళై చ్చొల్లుకిఱతు. (ఉడలుముయిరుమేఱ్ఱాన్) ఇత్తాల్ - ఇవైయెల్లామ్ అవనుక్కు క్కార్యతయా శేషమ్; అవన్ శేషి యెన్గిఱతు.

అవైనాధ్యస్థమ్ ఎన్నుమప్పడి తమ్ముడైయ ప్రాధాన్యమ్. (పుకళ్ త్త్యాది) వాచకత్తుక్కు. (ఇకళ్వాయ్ కరుతువాయ్) మనస్సు. (ఎన్నెఞ్జే) పుకళ్న్దుపళకిన నెఞ్జే. పూన్దుళాయానై ప్పుకళ్న్దల్లతు నిఱ్క వొట్టాతు. (పకర్వాన్) ఆధారత్తైప్పుకళిలుమ్ పకర్వు, ఆధేయత్తైప్పుకళిలుమ్ పకర్వు, ఇతు ఇరున్దపడి. ౭౩.

అరు.—ఎఴుపత్తుమూన్ఱామ్పాట్టు. మేలుక్కవతారిక్కై యరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (అవైయిత్యాది). మధ్యస్థమెన్గిఱతు - తమ్ముడైయ కరణఙ్గళ్ ఇకళ్వుక్కైక్కుమ్ కరుతుక్కైక్కుమ్ పోతువాయిరుక్కుమ్. తనక్కు క్కరుతుక్కై ప్రయోజనమ్. 'ఏఱ్ఱాన్' ఎన్ఱు శేషిత్వమ్ శొల్లుక్కైయాలే - ప్రాప్యమ్. ఏఱ్ఱాన్ - శరీరవత్ ధరిత్తాన్. ఏత్తాన్ - ఆధారభూత నెన్ఱపడి. ౭౩.

మూ.—ఏఱ్ఱాన్ పుళ్ళూర్న్దాన్ ఎయిలెరిత్తాన్ మార్విడన్దాన్
నీఱ్ఱాన్ నిఴల్ మణివణ్ణత్తాన్ — కూఱ్ఱొరుపాల్
మఙ్గైయాన్ పూమకళాన్ వార్శడైయాన్, నీణ్ముడియాన్
కఙ్గైయాన్ నీళ్ కఴలాన్ కాప్పు. ౭౪.

అర్థము.—ఏఱ్ఱాన్ - ఎద్దుగలవాఁడును, ఎయిల్ - ప్రాకారముగల త్రిపురములను, ఎరిత్తాన్ - దహనముఁ జేసినవాఁడును, నీఱ్ఱాన్ - భస్మముఁబూసికొనినవాఁడును కూఱ్ఱొరుపాల్ - (శరీరమందు) ఒకప్రక్క మఙ్గైయాన్ - పార్వతినిధరించిన వాఁడును, వార్ - వ్రేలుచున్న, శడైయాన్ - జడలుగలవాఁడును, గఙ్గైయాన్ - గఙ్గానదినిధరించినవాఁడునునైన ఈశ్వరుఁడు, పుళ్ - గరుత్మంతుని, ఊర్న్దాన్ - వాహనముగాగలవాఁడును, మార్వు - (హిరణ్యాసురుని) వక్షస్థలమును, ఇడన్దాన్ -

చీర్చినవాఁడును, నిழల్ - చల్లనైన, మణి - నీలరత్నమువంటి, వణ్ణత్తాన్ - శరీరము గలవాఁడును, పూమకళాన్ - పుష్పపుత్రికయైన పిరాట్టినిగలవాఁడును, నీళ్ - దీర్ఘమైన, ముడియాన్ - కిరీటముగలవాఁడును, నీళ్ - దీర్ఘమైన, కழలాన్ - తిరువడిగలసర్వేశ్వరునికి, కాప్పు - రక్ష్యముగానుండును. ౭౪.

వ్యా.—అవ.—ఎழుపత్తునాలామ్పాట్టు. (పిఱాన్) ఇతుఇవనుక్కు పిఱానాక చ్చొల్లువానేన్, అల్లాతరుద్రనుమ్ ఇప్పడి శేషియాయన్ఱో విరుప్ప తెన్నిల్; అవనుడైయ ప్రకారఙ్గళైప్పార్త్తాల్ రక్ష్యమాయ్త్తోన్ఱుమ్, ఇవనైప్పార్త్తాల్ రక్షకనాయిరుక్కుమెన్గిఱతు.

(పిఱాన్ పుళ్ళూర్న్దాన్) * వేదాత్మావాన తిరువడియైత్తనక్కు వాహనమాక వుడైయనాయిరుక్కుమాకిల్, అవన్ అప్రసిద్ధమాయిరుప్ప తొరు ఎరుత్తై వాహనమాక వుడైయనాయిరుక్కుమ్. (ఎయిలెరిత్తాన్) ఆశ్రితరై ఒరువ్యాజత్తిలే అழిక్కుమ్అవన్. (మార్విడన్దాన్) ఆశ్రితను క్కాక త్తన్నై యழియనాటుమ్ఇవన్. (నీఱాన్) "భస్మచ్ఛన్నః" ఎన్ఱు-ప్రాయశ్చిత్తమ్పణ్ణుమ్ అవన్. (నిழల్ మణివణ్ణత్తాన్) కణ్డాల్ శ్రమహరమానవడివు ఇవనతు. (కూఱిట్టోరుపాల్ మఙ్గైయాన్) ఒరుస్త్రీయై త్తనక్కే వైత్తుక్కొణ్డిరుక్కుమ్ అవన్. (పూమకళాన్) "అస్యేశానాజగతోవిష్ణుపత్నీ" ఎన్నుమవళైత్తన క్కాకవుడైయవన్ ఇవన్. (వార్శడైయాన్)సాధకవేషన్అవన్. (నీణ్ముడియాన్) ఆధిరాజ్యసూచకమాన తిరుముడిగళైయుడైయవన్ఇవన్. (కఙ్గైయాన్) పావనార్థమాక గఙ్గైయై ధరిత్తుక్కొణ్డిరుక్కుమ్ అవన్. (నీళ్ కழలాన్) అన్దతీర్థభూతైయానగఙ్గైక్కు ఉత్పాదకమాన తిరువడియైయుడైయవన్ ఇవన్. "పిఱాన్-ఎయిలెరిత్తాన్-నీఱాన్ - కూఱిట్టోరుపాల్ మఙ్గైయాన్ - వార్శడైయాన్ - కఙ్గైయానాన అవన్; పుళ్ళూర్న్దాన్ - మార్విడన్దాన్ - నిழల్ మణివణ్ణత్తాన్ - పూమకళాన్ - నీణ్ముడియాన్-నీళ్ కழలాన్,

కాప్పు-అవనుడైయ రక్షైఇవర్. ,,ఉడలుముయిరుమ్" ఎన్ఱత్తోడు ఇవనోడువాశియిల్లై అవనుక్కు శేషనామిడత్తిల్. ౭౪.

అరు.—ఎఝుపత్తునాలామ్బాట్టు. ఎయిల్-మతిళాయ్, త్రిపురమ్. నీ౹ణ్ణార్-నీళ్ఱుణియుడైయవర్. కూన్ఱలోరుపాల్ - లోకరక్షణార్థమాకవన్ఱియే తనక్కు కూఱాకవెన్నపడి. ౭౪.

మూ.—కాప్పునైన్నయున్న కరుక్కియు మరుపినైకళ్
ఆప్పునైన్నయున్న వపిళ్న్దోళియుమ్—మూప్పునైన
చ్చిన్దిప్పార్క్కిల్లై తిరుమాలే, నిన్నడినై
వన్దిప్పార్ కాణ్బర్ వళి. ౭౫.

అర్థము.—ఉనైన్న - నిన్ను, ఉన్న - ధ్యానింప, కాప్పు - కాపరియుంచబడినయుముందుమొదలగువారు, కళ్ళియుమ్ - తొలంగుదురు. ఉనైన్నయున్న - నిన్ను ధ్యానింప, అరు-క్రూరమైన, విన్నైకళ్ - కర్మములయొక్క, ఆప్పు -బన్ధము, అవిళ్న్దు - విడిచి, ఒళ్ళియుమ్ - పోవును. తిరుమాలే - పిరాట్టియందు వ్యామోహముగలవాడా, ఉనైన్న - నిన్ను, శిన్దిప్పార్కు - ధ్యానించువారికి, మూప్పు - ముసలితనను, ఇల్లై - లేదు; నిన్ - నీయొక్క, అడినై - పాదమును, వన్దిప్పార్ - నమస్కరించువారు, వళి - (అర్చిరాది) మార్గమును, కాణ్బర్ - చూచెదరు. ౭౫.

వ్యా.—అవ.—ఎఝుపత్తైన్దామ్బాట్టు. (కాప్పు) శేషియాయిరున్దుళ్ళ ఉనైన్నయుణర ప్రతిబన్ధక మెల్లామ్ పోమెన్గిఱతు.

ఉనైన్నయుణర కాప్పుకక్కియుమ్. ,,కాప్పు" ఎన్గిఱతు-ఈశ్వరనుక్కు ప్పురవర్ పోలే. ఇవ్వాత్మాక్కళ్ శెయ్త కర్మఙ్గళై అరాయక్కడవరానచన్ద్రాదిత్యర్కళ్ తొడకకరమాన పతినాలు పేరుడైయ శిత్తైకళ్. కర్మవశ్యనాకైయితే ఇవర్కళ్ కాక్కైక్కడి. (ఉనైన్నయున్న-అరువినైకళ్ళాప్పు - అవిళ్న్దొళియుమ్) అకాప్పుకడియాన అవిద్యాదికళాలు జ్ఞానబన్ధమ్ ఉనైన్నినైకరునేకుమ్. (మూప్పిత్యాది) కాప్పమ్ అరు

విన్నైకళుమ్ పోన అధికారికళుక్కు, మూప్పావతు-కైవల్యమ్. అన్ఱియే, షడ్భావవికారఙ్గళుక్కు ముపలక్షణమాకవుమామ్. (తిరుమాలే) ఈశ్వరన స్వాతన్త్ర్యత్తాలే అరాయ ప్పకారలుమ్ పాపియుశ్చిత్తసాధ్యమల్లాత పాపన్ నామ్‌పాయుక్కు మన్నైయున్టో పెన్తు ఉణర్త్తువాళోరుత్తి అనుకే ఉణ్డెన్గిఱతు. "దాసీనాం రావణస్యాహం మర్షయామీహదుర్బలా" "రాజసంశ్రయవశ్యానాం కుర్వన్తీనాం పరాజ్ఞయా" ఎన్నుమ్పడియే. (ఎన్నడియైయొవర్ది ప్పాక్ కాణ్బర్ పత్తి) ఉన్ తిరువడికళిలే విత్తుంవార్ కళ్ నల్ల పత్తి కాణ్బర్. "పత్తి" ఎన్తు-అర్చిరాదిమాకవుమామ్. పరమపదత్తాలే పరమపదస్తుక్కు ప్పోమ్ పత్తి; నరకత్తాలే పొల్లాతాయిరుక్కుమ్ నరకత్తుక్కు పోమ్‌పత్తి.

(కాప్పిత్యాది) "ప్రభురహమన్యనృణాం నవైష్ణవానామ్" "దేవర్షి" ఇత్యాది. (అరుపినై) అవిద్యాదికళాల్ పట్టుక్కుమ్ పుణ్యపాపఙ్గళ్. శారీరమానసమూమ్పు. (తిరుమాలే) "యువాకుమారః" "యువతిశ్చకుమారిణీ" ఎన్గిఱపడియే ఆశ్రయిత్తాల్ ఉణ్డాన్నై పోలే*పరమంసామ్యముపైతియుతే. ఎన్దియాతార్ కుక్కు ముఖ్యమ్ ముముక్షుమానపత్తి. ౭౫.

అను.—ఎమ్పెరుమానైయే ప్పుకల్ పుకవర్ - తత్తైయాతికళ్. ఈశ్వరనుడైయ పట్టణమానలోకత్తైకాట్టక్కడవనాదిత్యర్ కళ్. పత్తి-సిద్ధోపాయమాతల్. "కాణ్బర్" ఎన్నైక్కు-ఆశ్రయమెన్నైయ; అరుళిచ్చెయ్‌కిఱార్ (పరమపదమిత్యాది). కాప్పు-కణ్డయమనశ్శైయుమ్ ఇతరశేషముమాక్కి- అరుళిచ్చెయ్‌కిఱార్ (ప్రభురహమిత్యాది). ౭౫.

మూ.—పత్తినిన్ఱు నినైన్తొఴువార్, పత్తువా

మెయ్తినిన్ఱ మూర్త్తియరేయాపర్—పత్తోన్ఱుమ్

వారాతవణ్ణమే విల్ కొడుక్కుమ్, మణ్ణళన్ద

శీరాన తిరువేఙ్కడమ్. ౭౬.

అర్థము.—వళి - (భక్తి) మార్గమునందు, నిన్ఱు - నిలిచి, నినైప్పు - దేవర వారిని, తొళువార్ - ఆశ్రయించువారు, వళువా - నాశనములేని, మొళి - (వేద) వాక్యములందు, నిన్ఱ - ప్రతిపాదింపఁబడిన, మూర్త్తియర్ - స్వరూపముగలవారుగా, ఆవర్ - అగుదురు; మణ్ - భూమిని, అళన్ద - అతిక్రమించిన, శీరాయ్ - కల్యాణ గుణములుగలవాఁడా! తిరువేఙ్గడమ్ - వేఙ్కటాచలమును, పళి తొళిన్ - ఒకకాలము తరియు, వారాతవణ్ణమ్ - రాకుండునటుల, విణ్ - పరమపదమును, కొడుక్కుమ్ - ఇచ్చును. ౭౬.

వ్యా.—అవ.—ఎళుంపత్తాఱామ్పాట్టు. (వళినిన్ఱు) ఉన్నైత్తొళు వార్ పెఱుమ్పేఱు శొల్లవేణుమో, ఉన్నుడైయ సమ్బన్ధత్తై ఉడైత్తదేశమే ఎల్లా నన్మైయుమ్ కొడుప్పతాక ఇరుక్కిన్ఱతు.

(వళినిన్ఱు నినైన్దు తొళువార్) "ఆత్మావారే ద్రష్టవ్యశ్శ్రోతవ్యో మన్తవ్యో నిదిధ్యాసితవ్యః" "విజ్ఞాయ ప్రజ్ఞాంకుర్వీత" "ఉపాసనం ధ్రువా స్మృతిః" "దర్శన సమానాకారతా ప్రత్యక్షతాపత్తిః" "పితేతవసన్తతమ్" ఎన్నుమ్ పడియుమ్ శొల్లుకిఱతు. (వళువా మొళినిన్ఱ మూర్త్తియరేయావర్) యథాభూతవాదియాన వేదత్తిల్ శొన్నపడియే యుడైయరావర్. "పర జ్యోతిరుపసంపద్య స్వేనరూపేణాభినిష్పద్యతే" ఎన్ఱ్ అపడియే. (పళుంతి త్త్యాది) పాపిష్ఠపాపిష్ఠ జఙ్గళోట్టుమ్ కుఱైయాతపడి పరమపదత్తైక్ కొడు క్కుమ్. తిరువులకళన్ద నీరైయే యుడైయవనుడైయ తిరుమలై. "మణ్ణ ళన్దశీరాయ్" ఎన్ఱు-సమ్బుద్ధియాకవుమామ్.

(వళువామొళి) ఒరువర్ కొడుత్తరువర్ ఓతుపత్తుప్పోరుక్కే. (మూర్త్తియరేయావర్) అతుక్కీడాన స్వరూపత్తైయుడైయరావర్. (మణ్ణళన్దశీరాయ్) అన్దస్వభావముడైయ తిరుమలైయై. ఎమ్బార్ ఓడవోడే అనుసన్ధిక్కుమ్ పాట్టు. ౭౬.

అరు.—ఎళుంపత్తాఱామ్పాట్టు. వళినిన్ఱు - ఉపాసనమార్గత్తిలేనిన్ఱు. అతుక్కీడాన - వేదోచ్చారణత్తుక్కీడాన. "హా3ఉహా3ఉహా3ఉ, అహమన్నమహమన్న మహమన్నమ్" ఎన్ఱు ఉచ్చరిక్కైక్కీడాన ఎన్ఱపడి. ౭౬.

మూ.—వేఙ్గడముమ్ విణ్ణకరుమ్ వెఃకావుమ్, అఃకాత
పూఙ్గిడఙ్గిన్ నీళ్ కోవల్ పొన్నకరుమ్—నాన్గిడత్తుమ్
నిన్ఱా నిరున్దాన్ కిడన్దాన్ నడన్దానే
ఎన్ఱా లెడుమా మిడర్. ౭౭.

అర్థము.—వేఙ్గడముమ్ - వేఙ్కటాద్రియు, విణ్ణకరుమ్ - పరమపదంబును, వెఃకావుమ్ - కచ్చీముఖోక్తకారిసన్నిధియు, అఃకాత - కొఱంతలేని, పూమ్ - పుష్పములుగల, కిడఙ్గిన్ - అగడగల, నీళ్ - దీర్ఘమైన, కోవల్ - తిరుక్కోవలూరనెడు, పొన్ - స్పృహణీయమైన, నకరుమ్-దివ్యనగరంబునునగు, నాన్గిడత్తుమ్ - ఈనాలుగు దివ్యదేశములందును, (వరుసగ) నిన్ఱాన్ - నిలిచికొని వేంచేసియుండిరి. ఇరున్దాన్ - కూర్చుండి వేంచేసియుండిరి, కిడన్దాన్ - పవ్వళించి వేంచేసియుండిరి. నడన్దాన్ - సంచరించుచుండిరి, ఎన్ఱాల్ - అనియనుసన్ధించినయెడల, ఇడర్ - దుఃఖము, కెడుమామ్ - పోవునట. ౭౭.

వ్యా—అవ.—ఎంబ పత్తేశామ్బాట్టు. (వేఙ్గడమిత్యాది) ఉకన్దరుళినదేశఙ్గళ్ భూమియిలే ఉణ్డాయిరుక్క సంసారమ:ణ్డో వెన్గిఱతు.

(వేఙ్గడముమిత్యాది) పూమాఱాతేయిరున్దుళ్ళఅకడియైయుడైత్తాన తిరుక్కోవలూరుమ్. (విణ్ణకరుమ్) ఎన్ఱు- పరమపదత్తై చ్చొల్లుకిఱతు. (నాన్గిడత్తుమిత్యాది) నాన్గిడత్తుమ్ నిన్ఱుమ్ఇరున్దుమ్ కిడన్దుమ్ నడన్ద పడియైయుమ్ శొల్ల నిన్ఱుమిరున్దుమ్ కిడన్దుమ్ నడన్దుమ్ శెయ్త పాపభరమ్ పోమెన్గిఱతు. (ఎన్ఱాల్ కెడుమామిడర్) తాయ్ పేర్ శొల్ల క్లేశమ్ పోమాప్పోలే.

అవ.—నమ్ముడైయ ఇడరానవై తిరుమలైయైఆశ్రయిక్కప్పోమో వెన్నిల్ ; అనాది కాలమ్ నమ్మై ప్పెఱుకైక్కు అవన్ పడుకిఱపాట్టై అనుసన్ధియాయ్.

(నడన్దానే) (వేఙ్గడముమ్విణ్ణకరుమ్) ఇవర్ కళుక్కెల్లామ్ ఒరు పోకియాయిరుక్కఱపడి. పొన్నకర్ తానేవన్దు నోక్కినపిడమ్. ౭౭.

అరు.—ఎట్రుపత్తేళావతుపాట్టు. మేలుక్కవతారిక్కై యరుళిచ్చెయ్కిఱార (నమ్ము క్కైయవిత్యాది). తిరుప్పతికళై చ్చొల్లుకిఱవిడత్తిలే పరమపదత్తై చ్చొల్లువానెన్నెన్న; అరు ళిచ్చెయ్కిఱార (పొన్నకరతానేయిత్యాది). ౭౭.

మూ.—ఇడరార్ పడువారెళు నెఞ్జే, వేళమ్

తొడర్న్దకొడుముతలై శూళ్న్ద—పడముడైయ

పైనాకప్పళ్ళియాన్ పాతమే కైతొళుతుమ్

కొయ్న్నాకప్పూమ్పోతుకొణ్డు. ౭౮.

అర్థము.—వేళమ్ - ఏనుఁగును, తొడర్న్ద - వెంబడించుచున్న, కొడు - క్రూరమైన, ముతలై - ముసలిని, శూళ్న్ద - సంహరించిన, పడముడైయ - ఫణములు గల, పై - విశాలమైన, నాకమ్ - తిరువనన్దాళ్వానును, పళ్ళియాన్ - పడకగాఁగల వానియొక్క, పాతమ్ - తిరువడికళును, కొయ్ - కోయఁదగిన, పూమ్ - అందమైన, నాకమ్ - పొన్నవృక్షముయొక్క, పోతు - పుష్పములను, కొణ్డు - సంగ్రహించి, కైతొళుతుమ్ - ఆశ్రయించెదము. ఇడర్ - దుఃఖమును, ఆర్-ఎవ్వరు, పడువార్?- అనుభవించుదురు? నెఞ్జే! - మనసా! ఎళు - లెమ్ము. ౭౮.

వ్యా.—అవ.—ఎట్రుపత్తెట్టామ్పాట్టు. (ఇడరిత్యాది) నీముగ్ఖప్ప ఢుక్కైక్కు శక్కైయుణ్డో వెన్నిల్; పోరాయ్ నెఞ్జే! ఇనినమ్ పక్కల్ ఇడర్ వన్దతాకిల్ ముతలైపట్టతు పడుమిత్తనై.

(వేళమిత్యాది) ఆనైయైత్తొడరువతానకొడియముతలైయై ముడిత్త. "శూళ్న్ద్ర" ఎన్ను-వళిచ్చిత్తలాయ్-ముడిత్తలెన్నపడి. (పడమిత్యాది) ఇత్తాల్-అనాశ్రితర్ వన్దాలుమ్ ఆశ్రితర్ వన్దాలుమ్ అవనిరుక్కుమ్పడిశొల్లుకిఱతు. (కొయ్న్నాకమిత్యాది) కొయ్యప్పట్టు చ్చెవ్వియైయుడైయనాకప్పూవైకొణ్డు. "పైనాకప్పళ్ళియాన్ పాతమే కైతొళుతుమ్-ఇడరార్ పడువార్-ఎళు నెఞ్జే" ఎన్నన్వయమ్. ఎళు-పోతు. "నాకప్పూ" ఎన్నైయాలే - అపాశ్రితపుష్పమ్ తేడిప్పోకవేణ్డా, కాట్టిల్ ఒరు పూవమైయు మెన్గిఱతు. ఇవర్కళ్ ఎన్నుమ్ కాట్టిలేయితే వళ్రుకిఱ్ఱు. ౭౮.

అరు.—ఎట్రుపత్తెట్టామ్పాట్టు. ఆశ్రితర్ - తిరువనన్దాళ్వాన్. అనాశ్రితర్-ముతలై. నాకప్పూ - పుష్పవిశేషమ్. కాట్టిలేతిరికైయాలే (కాట్టుప్పూ) ఎన్గిఱార్ కళ్. ౭౮.

మూ.—కొణ్డానైయల్లా లఱుడుత్తారై యార్ పళిప్పార్
మణ్డా వెన విరన్దుమావలియై—యొణ్డారై
నీ రఙ్గైతోయ నిమిర్ న్దిలైయే, నీళ్ విశుమ్బి
లారఙ్గై తోయ వడుత్తు. ౭౯.

అర్థము,—మణ్ - భూమిని, తావెన - ఇమ్మని, మావలియై - మహాబలిని, ఇరన్దు - యాచించి, ఒణ్ - అందమైన, తారైనీర్ - ధారగా వచ్చుశీజలము, అమ్- అందమైన, కై-హస్తమునందు, తోయ-పడఁగా, నీళ్-దీర్ఘమైన, విశుమ్బిలార్-ఆక సంమందు దేవతలయొక్క, అమ్ - అందమైన, కై - చేతులు, తోయ - ఒరుసుకొను నటుల, అడుత్తు-సమీపించి, నిమిర్న్దిలైయే? - పెరుగలేదా?, కొణ్డానై - (దానము) పరిగ్రహించినవానిని, పళిప్పారల్లాల్ - నిన్దించువారే గాని, కొడుత్తారై - దానమిచ్చిన వాని, పళిప్పారార్ ?-నిందించువారెవ్వరు? ౭౯.

వ్యా.—అవ.—ఎమ్బెరుమానుడైయ సౌలభ్యం పత్తొన్బతామ్పాట్టు. (కొణ్డానై) గుణమేరు శిఖరమామ్, కుణ్ఱమ్ గుణమాజ్గిడిర్ సంసారమ్. రావణనోపాలివద్యనా యిరుక్క, ఔదార్యగుణమ్ ఇవర్ పక్కలిలే కిడక్కైయాలే తన్నతాన భూమియై అవను క్కాక మే లెమ్బె త్తిట్టు అవర్ కొడుత్తానాక ఇవర్ కొణ్డతై, తణ్ కైయిలే నీర్ వార్ త్తవనై పాతాళ త్తిలేతళ్ళినా నెన్ఱుపళిక్కొల్లానిఱ్పర్ కళ్. తన్నతల్లాతభూమియై త్తన్న తెన్ఱు కొడుత్తవనైయిత్తే నైల్ వాలితే వైత్తు త్తెతికొక్కవేణ్డువతు, అవనై ప్పళిక్కొల్లువారిల్లై.

(కొణ్డానైయిత్యాది) ఆరతైత్తిరక్కితానోవివర్. (ఒణ్డారైయిత్యాది) అలభ్యలాభమ్ పెఱ్ఱారైప్పోలే. ,, వక్ష్యేణబీజం ప్రతిసఙ్గహర్ష" ఎన్ను మాప్పోలే, అమ్బుకియకైయిలే నీర్ విడ్డామ్ కాట్టిల్ వళర్ న్దిలైయో. (నీళ్ విశుమ్బిత్యాది) పరన్దవిశుమ్బిలే ఆరముమ్ కైయుమడుత్తు త్తోయుమ్బడి క్కిడాక. అఙ్గి కేట్ట, నీళ్ పిశుమ్బిలార్-విశుమ్బిలుళ్ళార్ అమ్బుకియతోళిలే అఙ్గైయ వెత్తుమామ్. నామ్ అర్థియిక్కవేణుమో, తానే అర్థియామ్. నానర్థియో వెన్న ; (నిమిర్ న్దిలైయే).